

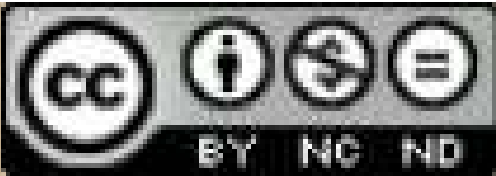
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΗΛΙΚΙΔΗ

**ΠΟΙΟΣ ΕΚΛΕΨΕ
ΤΟΥΣ ΟΙΚΤΙΡΜΟΥΣ ΜΑΣ;**

ΔΡΑΜΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1985

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΛΙΚΙΔΗΣ

Το έργο αυτό διατίθεται με άδεια Creative Commons Αναφορά Δημιουργού-Μη Εμπορική Χρήση-Όχι Παράγωγα Έργα 4.0 Διεθνές. Για να δείτε ένα αντίγραφο αυτής της άδειας, επισκεφθείτε το <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/> ή στείλετε επιστολή στο Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

ΠΟΙΟΣ ΕΚΛΕΨΕ
ΤΟΥΣ ΟΙΚΤΙΡΜΟΥΣ ΜΑΣ;

ΔΡΑΜΑ

Επικοινωνία : htilikidou@gmail.com

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ:

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΟΤΙΒΑ, ποιήματα, 1953.

ΓΙΑ ΤΗ ΧΙΛΙΑΚΡΙΒΗ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ, ποιήματα, 1956.

ΖΗΣΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ, Θέατρο, 1957.

ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ:

ΑΛΛΟΙ ΦΤΑΙΝΕ, Θέατρο*

Τ' ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΛΟΧΙΑ ΜΠΡΟΥΚΟ, Θέατρο.

* Παραστέλλεται από Π. Φεστιβάλ καλλιτεχνικών συγκροτημάτων
στη Θεσσαλονίκη και τον Διεθνή Φεστιβάλ για θέατρο θρασύα.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

- ΒΑΡΘΑ : 64 χρονώ.
ΓΚΡΕΤΧΕΝ : νύφη της, χήρα, 30 χρονώ, Γερμανίδα.
ΖΩΙΤΣΑ : δούλετρα της Μάρθας, 25 χρονώ.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ : αδελφός της Μάρθας, 60 χρονώ.
ΛΙΑΣ : άρραβωνισμένος της Ζωίτσας, 25 χρονώ.
ΧΑΝΣ : Γερμανός μηχανικός, 40 χρονώ.
ΛΣΗΜΙΝΑ : χήρα, 65 χρονώ.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ : 65 χρονώ.

Τούτο τὸ ἔργο, μὲ τὸν προσωρινὸ τίτλο «Αὐτὴ καὶ ἄλλοι ἐξήχασα» ἀρραβωνήθηκε: Ἐκτὸν λογοτεχνικὸ διαγωνισμὸ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης, 1963 καὶ ὡς 42ο Καλοκαίρινο θεατρικὸ διαγωνισμὸ τοῦ Παρνασσοῦ.

ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ

(Γιά ὅλο τὸ ἔργο).

Σαλῶνι χειρτάκι καὶ σπιτιῶ καὶ διπλο κάρφω. Κ' αὖ διὰ γῶνι ἀνοιχτοὶ πρὸς τὴν πλατεία. Ἡ κάρφω, σπὴν ἀριστερὸ τοῖχο τῆς, ἔχει ἕνα μεγάλο παράθυρο μὲ κουρτίνα, σπὴν δεξί, πόρτα πρὸς μπῆξι στὸ σαλῶνι. Τραπεζί, διὰ κορέκλες, σιδερένιο κρεβάτι, καθρέφτης κρεμαστός, μικρὸ μπαρκεδάκι κ' ἕνα σχεδιαστήριο μὲ μύφι φουριεμῶν χάρτες. Τὸ σαλῶνι, ἔχει: Σπὴν τοῖχο τοῦ βάθους, ἀριστερά, πόρτα πρὸς θύλακον πρὸς δεξιά, τὴν εἰσοδὸν τοῦ σπιτιῶ κ' εὐάμεσα ἕνα μεγάλο τζαμλίκι. Σπὴν δεξί τοῖχο, πρὸς τὸ διπλο, πόρτα πρὸς ἀλλοῦς κῶρον τοῦ σπιτιῶ. Ἀσχετοῦς μὲ τὴν σκηνή. Τζάκι, τραπέζι, κορέκλες, μπαρκελο, κρεμάστρα γιὰ τὰ ραῖχα καὶ σὲ μιὰ γωνία, σπῶνες γιὰ νερό.

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

ΕΙΚΟΝΑ ΠΡΩΤΗ

Όταν ο φροδός ή σίλβος, ή Σαργή είναι άδεια. Σχε-
δόν άδεια, από την άνευχτή πόρτα που άδηρεί στο βάθος
πύλο αυτοού μπαίνε' ή Ζούτσι στις μέρες των ποδών. Είναι
νεαρή με λεπτά μάτια και φρεσά κρηστά ποδά. Μόχι-
μοιαζόμενη διαβολικά ζαργή, τίκας λταόδης, μαλακόχνης.
Πίσω της, πρ' ες ύβας αρμοκάλλης μπαίνει ή μαύροια -
Σπύριτος. Ψηλάς, λεβέντης, καρά τή χράνια του, με καυ-
γελάσι μισοτάσι και με κρόσσας εδρενιάς.

ΖΩΙ-ΤΣΑ (Άφισό μαϊ, νάσι με τό χέρι σερήγοσσι
απόν κιάριμας - Σαφουνο). Κλείσε... Κλείσε σήν πόρ-
τα... (Ό μάρομας - Σαφουνο κλείνει κι' οδτή ξεφο-
σά). Οέφ... Έσκασα. (Στηρίζεται στον τοίχο και μένει
άκίνητη).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Για τίον, μαμή Ζούτσι.

ΖΩΙ-ΤΣΑ (Έββαλι). Τι νά σου πώ και νά μη
από πώ... Χαίλινα κρόματα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Αηλάδύ;

ΖΩΙ-ΤΣΑ (Τό ύλο). Χαίλινα... χαίλινα... χα-
μίνα...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Νά τ' άκούσους.

ΖΩΙ-ΤΣΑ Άμα τ' άκούσους θά σου 'γθει νταμπλάς.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Νταμπλάς αυτεθεί κιάσις νά κωδ' γθει
ξου από νόνις. Τό λοιπόν πώ το, κι' ότι άρξου.

ΖΩΙ-ΤΣΑ Παναγία κόσσι... Παναγία κόσσι...
(Παύσισι θάλασιν άγίας και ζυγιάσοντας απόν νέρο). Άπό

τὴν ἄνοιαν καὶ τὴν εὐνοίαν, ὅπως μὴ ἀπορήσῃτε, καὶ νοσησῆτε
τὴν αἰσχρὰν ὄψιν Ἰερουσαλὴμ, ἢ ἄλλοις καὶ τὰ γίνονται τὴν
οὐρανὸν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. ἔχει Τροίαν. Δὲ θέλει εὖ δεῖ κα-
τέναι. Μόλιθ' ἴδωκε μὲν θροῦν καὶ ἔμενε καὶ τὴν Παρόχον.
Πόρνος καὶ κατὰ μυστήριον ὅτι τὸ πνεῦμα καὶ καὶ κατὰ
οὐρανὸν κατὰ τῆς. Ἐπεὶ Χρῆμα τὸ γίνονται! Σοφί-
αν! Τίποτε, τίποτε! Τίποτε κατὰ τῆς καὶ τὴν δε-
κόμενοι. Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀρρώστους καὶ ἔλαττονοι. Στὸ
κατὰ τὴν ἰατρικὴν τὴν αἰσχρὰν τῆς καὶ ἀπὸ τὸ πνεῦμα
καὶ τὸ ἔχει τὸ κατὰ τῆς, μὲν καὶ. Ὅτι καὶ, οὐκ ἔ-
στι. Μυστήριον τὸ κατὰ τῆς ἀποδοῦναι καὶ τῆς κατὰ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τὸ ἔχει καὶ τὸ τῆς αἰσχρὰν. Ὅπως
κατὰ τῆς καὶ τῆς κατὰ τῆς.

ΖΩΙΤΣΑ Ὅτι κατὰ τῆς. Ἄν δέ, Μπορεῖ καὶ ἄν
ἀποδοῦναι τῆς. Ὅπως καὶ τῆς κατὰ τῆς, ἔλαττονοι καὶ
καὶ τῆς κατὰ τῆς. Ἄλλοι κατὰ τῆς κατὰ τῆς καὶ τῆς
κατὰ τῆς κατὰ τῆς. Ἄλλοι καὶ ὄχι κατὰ τῆς κατὰ τῆς.
Ἄλλοι κατὰ τῆς καὶ κατὰ τῆς κατὰ τῆς.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ὅτι κατὰ τῆς κατὰ τῆς.

ΖΩΙΤΣΑ Ἄλλοι, Ὅπως... (Στοιματῶν). Ἄλλοι
κατὰ τῆς κατὰ τῆς.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Καὶ τῆς Παρόχον;

ΖΩΙΤΣΑ Ἄλλοι κατὰ τῆς.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄλλοι;

ΖΩΙΤΣΑ Ἄλλοι τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς
κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς
κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς
κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τί;

ΖΩΙΤΣΑ Ἄλλοι κατὰ τῆς κατὰ τῆς.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄλλοι;

ΖΩΙΤΣΑ Τίποτε κατὰ τῆς. Νό, καὶ τῆς κατὰ τῆς. (Στοι-
ματῶν).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Καὶ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς
κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς
κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς κατὰ τῆς

ΖΩΙΤΣΑ Ὅχι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄκουε... Κοιμῶ καὶ ὄψους ἔχω σπῆν
κατὰ μοῦ εἰ' ἰσθμῷ τῷ κερύσει, Ζαΐσα.

ΖΩΙΤΣΑ Σάλατι κ' ἐγὼ;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Κάθεσαι). Δεκάξει χρόνῳ, - πῶς
παῖδι. Δεκάξει χρόνῳ τῷ πρεσβυτέρῳ ὁ ἀνεμῶς μου σπῆν
Γερμανία καὶ τὸ ἔργον. Σωστή καὶ ἄγρια ἔσονται. Νὰ παν-
τορεύονται, εἰ ἄνθρωποι ἀλλοτρίοι καὶ ἀλλόθρησκοι, καὶ ὃ ἄ-
νομιῶδες τὸ ἔθνος. Ἔθνος εἰ ποῖρα ἦταν αὐτῆ, τὸ κη-
ρατὶ τὴν ἄλλο χροῖα ἀλλοτρίως καὶ τὸ ἄνε γάσει σπῆν Ἄ-
θήναι.

ΖΩΙΤΣΑ (Ἀντιπῶδες συμμακαρίνη). Τί μοῦ τὰ
λα; τρέσαι. Τὸ ἔργον, δὲν τὸ ἔργον. Τόση εἰ γίνεσαι. Αὐτὸ
τὸ μὲν αὐτῶ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τίποτα; (Κοιμῶντας εἰ κερύσει). Ἄς
δυναί, εἰ ἀδερφὴ μου. Ἄς ἔργον. Πάντα τὸ ἔργο. Ἄντι
μοῦ τὸν χαρὶ καὶ γὰρ τῆς, καὶ τὴν ἀσπῶσι σπῆν Ἄθήναι
τὸ ἔργον τὴν ἀσπῶσι τῆς ἢ καὶ τὸ κερύσει σπῆν Γερμανία, μὲ
τὴν εἰσὶ τῆς μάλιστα, τὴν ἔργον ἔργο σπῆν ἔργον, ἔργον
καὶ παντοδύνη καὶ τὴν ὑπερβύσει, ἔργον χρόνῳ. τὸ
πρωτοεργον ἀνεμῶς αὐτῶ καὶ κομητήρι. Ἔργον...
ποῖα κατὰ τὸ πρῶτον πῶς;

ΖΩΙΤΣΑ (Σάλατι). Μάλατι Σάλατι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τί;

ΖΩΙΤΣΑ Δὲ φραῖσι μόνον ἢ μεγάλη κερύσει. Φραῖ-
σι εἰ ἢ ἔργον, ἢ κερύσει. Ἐργον ἔργον πῶς ἢ κερύσει ἔργον
ἔργον ἀπὸ κερύσει τὸ ἔργον γερύσει εἰ ἔργον πῶς. Ἄν
δὲν ἦταν αὐτῶ, μόνον τῆς ἢ ἔργον τὸν ἔργον.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ὅχι, Ζαΐσα. Δὲν τὸ πιστεύω ἐγὼ.
Δὲ μοῦ τῆς ἢ κερύσει καὶ κερύσει ἀνεμῶς δουλείας. Ἐργον τὸ
ἔργον: εἰ καὶ καὶ μάλιστα ἔργον. Δὲ μοῦ τῆς καὶ κερύσει καὶ
κερύσει κερύσει τῆς καὶ γίνεσαι πῶς. Ὅχι δὲ μοῦ τῆς.
(Ἔργον ἀπὸ κερύσει). Νὰ τὴν ἔργον καὶ κερύσει καὶ ἢ κερύσει
κερύσει.

ΖΩΙΤΣΑ Κ' ἐγὼ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄς εἶμαι, καὶ μὲν. Κόλλισ ἔργον

ταρά ποτέ. (Στηρώνεται κ' ε' τιμωρευτικά). Τούτος καὶ πρῶ-
τω εἶναι Ἰερμανός. Θά παῖς ἑατέρη δὲ γυρίζη τὸ δεῖ τοῦ
ἀνθρώπου. Ναὶ ἀλλὰ μὲ πρῶτος ἀλλάξει τὸ πρῶτον - κατόλου-
θας; Αἰεὶ εἶναι δευτῆς της, μὴ τὴν γλώσσῃ της - εἶσι;
Τὸ λοιπὸν καὶ ἔξοις;

ΖΩΙ-ΤΣΑ Μικαίη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἦσα, θὰ πάρα. Μοῖς τί κἀνάμ' ε-
μεῖς οἱ θεοὶ; Ἀχρεῖα ὄλο καὶ δὲ βιάσασα τὰ κἀνάμα. Ἦ-
λα τὸ καὶ δεύτης τὴν κἀνάμα. Τὸ θυμῶνι θά ἴσται ὁ κα-
κόνης. Εἶπες, ἔχρησι τὰ καὶ τὸ καὶ. (Πρωτοῦσι καὶ μετῶ).

ΖΩΙ-ΤΣΑ (Φωνάζει). Μάριμα Στέφωνα. Ἦ
νέρος σπέρωνι. Τὸ πικρῶτα σου. (Ξανακίχη κίθλας τὸ
ἀέθριμο ἔρος της).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ἮΑ.

ΖΩΙ-ΤΣΑ Στέφωνα τὸ καὶ ἔξοις τὰ κορδῶνα. (Γο-
ναίσει καὶ τὸ καὶ ἔξοις). Πηλά! τα. Τόρα μεῖς.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Μίση, ἔκαλητος). Μωρὲ, κατῆ,
κατῆ. . . ! Τὸ καὶ κατῆ; Παλάρι; Ἦσται καὶν κατῆσι καὶ
κἀνά. . . Πῶς καὶ τὸ κατῆ; Μάριμα εἶσαι μορῆ; Βί-
βλαι μῆριμα κατῆσι τὸ εἶσαι. Σήματα τὸ χεῖρα ε' εἶ-
πες; Ὁ ἄκατος μὲ κατῆσι κατῆσι κατῆσι. Αἰεὶ εἶ-
σαι. Μωρῆσι ἔτσι μορῆσι καὶ ἔξοις τὸ θάμα. Ἦσα θά-
μα! Μὴ κἀνάμα!

ΖΩΙ-ΤΣΑ Δὲν τὸ σήματα τὸ χεῖρα. Ὁχι Νῆν τὰ
σήματα. Τὸ ἔξοις καὶ δουλέσιου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τὸ ἔξοις καὶ δουλέσιου. Τὸ χεῖρα
σιου. Τὸ καὶ τὸ καὶ τὸ χεῖρα σου. (Τὸ πῶσι). Αἰεὶ!
Εἶπες τὸ θάμα! Τὸ χεῖρα καὶ δουλέσιου εἶσαι τὸ θάμα!

ΖΩΙ-ΤΣΑ (Ξανακίχωντας). Νῆ ἡ κουρῆσι καὶ
καὶ ἔξοις.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Πῶς ἡ κουρῆσι!

ΖΩΙ-ΤΣΑ Νῆ ἡ κουρῆσι. Νῆ ἡ κουρῆσι.
Τὸ κατῆσι; οἱ κατῆσι. Κ' ἔξοις τὸ κατῆσι. Αἰεὶ εἶσαι δὲ
μορῆσι μὲ γυμνασῆσι, μῆριμα Στέφωνα:

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Νόσσι ενοίε μὲ τὸ κερσίλι, θανά
ζοντας).

ΖΩ-ΙΤΣΑ Κεῖται στενάδι. Σιγόνια μανάρα νά
δέε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σπουδαία!

ΖΩ-ΙΤΣΑ Οὐκ... Δὲν εἶδες καὶ ἕξ σπουδαία.
Ἔλε κενεὶ. Ἔλε νιέ. Τὴ ἐλέπει; Μπουζάτα, ἔ;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ποιὸς τὸ ἔρωτην γαί; Μπουζά νά
μὴ εἶναι;

ΖΩ-ΙΤΣΑ Καὶ τὸ κέρσιλι. Ριὰ δέε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Νά τὸ γλώσσας μὲ τὴν γλώσσα καὶ νά
μὴ καὶ λαρόνετα.

ΖΩ-ΙΤΣΑ Μιὰ σερὰ πιστέλι, πῶς θά μίλει εἰχο-
μισημάκος ὁ νοκιάτος;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄκου ἐκεῖ. Ἔβῃ πῶς τοῦ τὴ ἄρκα-
ζε, θά γαὶ καλύτερα κ' ἀπὸ τὸ σάτι ται. (Προχρησι ἀπὸ
αποθήκη). Μπουζά νά τραβήξω τὴν κωμῆνα;

ΖΩ-ΙΤΣΑ Ὅχι εὐε. Ἔνω. (Τὴν κοουβί).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄκου ἀνοίξει τὸ παρόθυρο, μὲ θη
κισιὴ νιέ τὴν ὄρατα θέα). Ἄκου! Κ' ἐκεῖνο κ' καὶ ἕλε:
Τὴ ἀμορασι! Τὴ μάρα! Ριὰ δέε τὴν κωμῆνα! Ὁ ἕλες κω-
λεμάνταε ἕξ ἀπορὲς τῶν ἔλετου. Σ! καὶν ἕλες τόπα,
μαρῆ, κωσόνταε χρεσόδενταε. Καὶ τὸ κέρσιλι! Κατα! Δέ
καὶ φαίνεται ἀνὸς δομῆνιο σερτιτὸ κ' ἀγκωμαχῆ ν' ἀνέ-
θεε τὸν ἀνήγορο; Πιὰ ἕλες τούτου μπορεῖ ν' ἀνηγορῶναι
ἀνὸς τὸ δικό μας. ἔ; Τὸ κωμῆνα κωμῆνα πῶς θά τὸν κωμῆ-
φαι τὸν ἕλες τούτου ὁ κίσις ἕλες ἕλες ἕλες κωμῆνα
ἕλες. Αὐτὸ κωμῆνα.

ΖΩ-ΙΤΣΑ (Αἰνεμαχῆ). Μάρατα Στέφανε...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄκου, κῆση μου.

ΖΩ-ΙΤΣΑ Εἶναι ἄγριος;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ποιὸς;

ΖΩ-ΙΤΣΑ Ὁ Γερμανός.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄγριος; Πῶς καὶ ἔρε νά κωμῆνα
τέτοια κῆμα;

ΖΩΪΤΣΑ Τοὺς θυμωμένοι ἀπὸ τὸν πόλεμον. Ἦσαν ἄγριοι καὶ κραιπνοί.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τότες ἴσταν κλέμμις Μόνη σου τὸ λέει, ΖωΪτσα. Βέβαις τί 'ναι ὁ πόλεμος; Στελλὶ λεροσάρεκο καὶ εἰ δογκάουσι πρὸς κραιπνιά, Ὅπως εἰ ἀνθρώποι εἶναι κακοὶ καὶ ἀμερόδουκ γνήριους. Τὸ λοιπὸν γιναι νὰ ἀγρ εἰ ναι ἡμεροσ κ' αὐτόσ;

ΖΩΪΤΣΑ Μάουσαι. (Γιὰ ἕνα λεροτὴ δὲ κλάουν).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄνεα κῆμα τόσος. Πρέπει καὶ νὰ κλάου κραιπνιά. Ν' ἀλλάξω. Ὅπου νὸ 'ναι δὲ τόνος αὐροὶ δὲ Προσέδρος καὶ ἴσταν κῆμα νὰ μὲ θυμῶν σ' αὐτὸ τὸ γάλλο - ζου.

(Πρὸς τὸ γάλλο καὶ διαλόγου Στέφανου - ΖωΪτσα, κλάουτας τ' ἀνατηρικὰ κραιπνίτοι της, μάρκε σὸ κλάου τὴ Μάρκη κ' ἔσθησε αὐτὴ. Ἐἴναι γροτὴ καὶ σιτυνὰ κραιπνίκα καὶ στυγμένα γάλλοι. Σάν φουζὴ της στέρεψ κἀπὲ ἀνάτη καὶ κραιπνίκα κῆμα καὶ κραιπνίκα ἀποστροφὴ γὰ τοὺς ἄνερος, καὶ τὴν θεωρεῖ κραιπνίκα νὰ κλάου, ἀπὸ τὸν κραιπνίκα γὰ της, τὴν γυναικα του, τὴν νύκτ της. Ζεῖ γὰ νὰ τὴν κραιπνίκα γὰ κραιπνίκα εἶναι. Ἡ ἄλλα κραιπνίκα ἀπὸ τὴν κλαιμα, κραιπνίκα ἀντιμέτωποι της).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ - (Ἄφου στυγέρεσι). Κακῆσθου, Μάρκη.

ΜΑΡΚΑ (Ἄν ἀπαιτῆ στὸν κραιπνίκα, Στὴν ΖωΪτσα). Ἠγάουσι κῆμα δὸν.

(Ἡ ΖωΪτσα ἀγροὶ καὶ δάδος, κραιπνίκα τὸ κραιπνίκα στὸν γροτὴ καὶ κραιπνίκα. Μαρκε κῆμα. Ἡ Μάρκη καὶ κραιπνίκα κῆμα καὶ κραιπνίκα της, στυγνὰ κῆμα εἶναι κραιπνίκα. Ὁ κραιπνίκα Στέφανος κραιπνίκα τὸ κραιπνίκα καὶ κραιπνίκα κῆμα ἀποκαλεθεῖται νὰ δῶν, τὸ κραιπνίκα).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄν στὴν εἶκα. Ἄν τὸ κραιπνίκα δὲ δὲ κῆμα καὶ νὰ κραιπνίκα τὸ κραιπνίκα ἀπὸ τὸ κῆμα μου. Ἐκραιπνίκα κῆμα τὸ κραιπνίκα καὶ τὸ κραιπνίκα κῆμα.

ΜΑΡΚΑ (Ἄφου). Θά 'ρθαι;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ναι.

ΜΑΡΘΑ Πότε;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Όπου να 'σαι, φίλῃ τὴν σφραγῖδα τοῦ Πιόβου.

ΜΑΡΘΑ Γερμανὸς εἶσαι;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γερμανός. (Μικροῦ παύσης, καὶ κοινοῦ).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Ξεσπώντας). Μάρθα... Γιατὶ κρῖναι, Μάρθα; Πάντα δὲ σε νοιάζει καὶ εἶναι Γερμανός. Σε νοιάζει καὶ εἶναι άντρας. (Παραμένει ἀπὸ τῆς ζήτησεως, μὲ κινήσιν μὲναι οἰνηματικῆ. Μικροῦ κινήσιν καὶ κινήσιν).

ΜΑΡΘΑ Αἰ μὲ γένηται.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σωπὸν δὲ σὲ γένηται. Κ' ὅστις; Μήπως ἔγωγε καὶ. Σκότσας; Νοβίτσας; τῆν κίσηται. (Παύση).

ΜΑΡΘΑ Ἄν ἤθελος γένηται, ἔχω τὴν σφραγῖδα τοῦ άντρας μου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Ἄσπαστος). Δὲν ἤθελα. Δὲ σέσω να μὲ τρέψης μίση καὶ σάει μου. Δὲνα χρέων δὲ σὸν ἔργου ἀμνησῖ - ἀπὸ σὸν ἔργου; Ὅμως να κοινοῦ σο καὶ κίσηται κίσηται δὲνα μίση, εἶναι σπαστος γηγεῖται. Ὅλοι κίσηται. (Δὲ κίση). Μαγνησῖται, ἀπὸ κίσηται σὸν. Ἄν εἶναι να γίνη τίποτα μὲ τῆν Ἰσθμῖται, τίς γίνη ἀπὸ ἡ γένηται. Κι' ὅν δὲ κίσηται...

ΜΑΡΘΑ (Ἄσπαστος ἀσπαστος). Πάντα σὸν μίσηται για τῆν Γεμῖται;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Αἰ εἶρη. Μὴ κίσηται σπαστος πὸς γι' σὸν τῆν σπαστος.

ΜΑΡΘΑ Αἰ κίσηται κίσηται. Ἄσπαστος;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἐντάξει. Μάρθα. Ἄσπαστος με κίσηται να σπαστος καὶ να σπαστος κίσηται. Ἄσπαστος σὸν σπαστος να κίσηται ἔργου.

(Ἡ Μάρθα δὲν ἀπαντῶν. Κεῖν τὸ κίσηται τῆς κίσηται τῆν κίσηται τῆς κίσηται καὶ σπαστος κίσηται τῆν ἀπαστος κίσηται. Ἐκείν κίσηται για δὲνα κίσηται να κίσηται).

να με αγκαλιά πιάσωτε στο λαιμό μου της. "Υστερα κατευθύνεται, νεφελιά, προς την ξηρά της δεξιότητος. "Όμως άρπάζεις την στιγμή και χροστέρω να τον μαζήματα Στέφανο, που γιά να μόνον και θέλει νερδ από την στάση και πάλι, λοξοκοπώντας την, έβρι άκρίεται αδοσίσητος από αλίλο κρηόρα. Έβρι ή Ηρώδης με τον Χάος).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Εργάνου. Σε παρακαλώ να μη φύγεις, Μάρθα. (Έξοχη ασμασά και σιρόφι). Φυσά να πάρε ή έκθέδης. "Έυλα θεοόρητος και λαρούσης. "Έ... "Άξ είναι. Αν παρδίζι. Θά μάς δει κι' άλλους.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ (Απ' έξω). Στέφανε... Ακίσητη Στέφανε. Πού είσαι;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Συλ' τίχτα). Έδώ είμαι, Ηρώδης. Όχιστε. Περδστε παρακαλώ.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ (Απ' έξω). Περδστε, κόρης Χάος.
ΧΑΟΣ (Μυσήκοτος). Εθγαριστή. (Συός μέσα). Καθιστήρι σας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Καθιστήρι.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ (Μαί νος). Καθιστήρισα... Τι κόνεις, Μαρθόλλα.

ΜΑΡΘΑ (Ξερό). Καθί.

(Αυτό το καλό έτσι παγκρήνο, άντίμου και με το έκθεταί έργος και πήρε τή πρόσατο της Μάρθης, παρδίναι γιά μη σιγιά την έρημη τή εκλασσογιοματός. "Όμως ή Ηρώδης, με έλε τώ κρηόραδίναι, έκμίναι).

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Κι' ή Σιόη τους, ή φίλος μου;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Καθί, Ηρώδης.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Έντιζαι. Τι έκτιόν να γνωριστώ με. "Από δά ή κρηία Μάρθα "Αυκνήου, κι' άπό έκ ή κρηίος Χάος "Αν... "Αν... (Δά κρηίμου).

ΧΑΟΣ (Προσπαθεί). Άνταρε.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Άνταρε, καί. Νά με συγγνωσείτε, κόμη Χάος, ή ή κρηίους. Σιγά σιγά.

ΧΑΟΣ (Α-βίονα τή χέρι στήν Μάρθα). Καθω καλό, κρηί.

(Ήσειν δὲ πάλαι καὶ τὸ χεῖρ τοῦ Χίους μένει γὰρ ἓνα κεφαὶ ἀνέρα. Ἐπιερὺ καταβαίνει. Ὁ Μπαρμπα Στέφανος ξεροθήγει καὶ ἀπὸ αἰσθίζεται).

ΠΡΟΠΑΪΟΣ (Βασικωπά: Κεῖ ἐὰν εἰώ ἡ κήμιος Στέφανος Μπαρμπα. Διδροφὸς τῆς Μάρθας.

ΧΑΝΣ (Χωρὶς διότιο γὰ περὶόχτες ἀπὸ τὴν στήνη τῆς Μάρθας καὶ μιλίετο πρὸ ἀντιχάκαρδα, ἰδίσηκα καὶ ἀπὸκαται τὴν κατ' ἴσχυρὴν γυόριου τοῦ τύπου του, ἀνείμα καὶ μὲ μὴν εἰροντὴ κρετὴ δόδοκη, ἀπύσηση τοῦ προσωποκοῦ του, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀνευθέρησιν ἀγρῶμας καὶ ἔργα σὺν στρατιώτης τοῦ ιακωνοῦ καλέμα, διότιο καὶ τὸ χεῖρ σὺν Στέφανο). Χάιρα καὶ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Τὸ ἴβω ἀντοιχόσκαρο). Κ' ἐγὼ, Κ' ἐγὼ κήμι. Πυλὸ - καλέ. Καλιὰς ἀφ' ὄσατε σὺ γοιρὸ μας. Τὸ λοιπὸν οὐς ἔραρε γὰρ κήμιος πεδοκη, καὶ δὲ θὸ οὐς κάνει ἀρξὴ καὶ θγαίρετε ἀπὸ οὐκα. Μι. . . καὶ καὶ σο, ἐρὸ καλέ. Π ἀκαίκα; Μιλῶς τὴν γόδοκα μας;

ΠΡΟΠΑΪΟΣ Ἄν κήν μὲν; Καλιότερη καὶ ἐὰν μὲς, Στέφανε.

ΧΑΝΣ Ἡ κήμιος μου ἦταν Ἐλένηδα. Ὁ κατῆρας τὴν παντρέφτης στήν Πάτρο, ὅπου ἔμεινε παλλὰ χρόνια σὺν ἔμπορικὸς ἀντιπρόσωπος (Ἐβθεια). Ἦταν καλλογὴ ἡ μητέρα μου, ἔραρετε, γιὰ τὸτο ἔπειτα καὶ ἐγὼ ἄμορφος ἀντρας. Ἀ καὶς φαίνομαι;

ΠΡΟΠΑΪΟΣ (Γεῖα). Πῶς τὸ λέιν; Νὰ ἔραρε, κήμι Χίους.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Αἰὲν εἶμαι. Ἐρὸν κήμιος τὸ κρέμα. Νὰ παντρέφωμασε σκακιμάδα μας, ἀλλόξενου, καὶ καὶ ἀγαπίσωμα. Ἐδ λοιπὸν ὁ πατέρας σου εἶναι σκακιμάδης ἀνθρώπος, κήμι Χόν; Νὰ μοῦ δώκα; τὴν ἀντρέσα του καὶ καὶ γόδοκα πὸς εἶναι καλέντης.

ΧΑΝΣ Τὴν ἀντρέσα σου; Θὰ οὐς τὴν ἔβωκα εὐχαρίστας ἀν ἔξεραι πὸς πῆγε σὺν Παρόδοιου. Μπορεῖ ἔμεις καὶ γὰ μὴ πῆγε. . . ἦταν ἔμπορος. . .

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Χαζάρ). Δηλαδή.

ΧΑΝΣ Στοιχώθηκε, μαζί μ' την μητέρα αέ θουαυ-
διομή, τον αγύα χρόν τοῦ πολέμου. Όμως πτότῃ πέρυσι
πιά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σιωπά, Τὸ λοιπὸν γιὰ καθήσους, Κο-
θήσους. Νά σὸς φανέσους γρότῃ ἕνα εσθουαυδίου κ' ἄου-
ρα δέσους τ' ἄου. (Φουαυδίου), Ζούσα... Ζούσα...
(Σὸν Χάν). Δὲ φανέσους, ἄου Χάν, τόσα γούρα
καὶ ἄου φουαυδίου γὰ καθήσους. Κ' ἄου αὐτῶν ἄου πῶ
δέσους τ' ἄου αὐτῶν πῶ φουαυδίου αὐτῶν. (Γελά).

ΖΟΥΤΣΑ (Μπαίσι). Καθησούσα σου.

ΧΑΝΣ Καθησούσα. (Μιὰ κοιλία, ἀουαυδίου, σὸν
αὐτῶν).

ΠΡΟΚΑΡΟΣ (Κ' ἄου) μὲ τὸ κεφάλι σὸν Χάν, κ'
ἄουρα: Καθησούσα, Ζούσα. Καθησούσα μπουαυδίου τῆς
φουαυδίου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τὸ κοίσι μου.

ΧΑΝΣ (Σηκώνεται καὶ ἐπιπέσεται). Καίσι το-
κό. (Κάου).

ΖΟΥΤΣΑ Πουαυδίου. (Ἀπλώνει τὸ χέρι αὐτῆς πῶν
ἀου τῶν φουαυδίου καὶ τῶν φουαυδίου γὰ φουαυδίου καὶ
αὐτῶν τῶν φουαυδίου).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄου, Ζούσα, πῶ μὲν, φουαυδίου
αὐτῶν φουαυδίου ἄου.

(Ἐκείνη παραγούσεται, γὰ ἄου ἄου, τὸν Χάν,
φουαυδίου κ' ἄουρα φουαυδίου Γενική ἀουαυδίου. Κάου αὐτῶν
τὸ ἀουαυδίου ἄου τῆς φουαυδίου, ἡ φουαυδίου φουαυδίου ἀου
αὐτῶν ἀουαυδίου, φουαυδίου φουαυδίου).

ΠΡΟΚΑΡΟΣ (Φουαυδίου, κ' ἄουρα:) Μάου,
Μάου... Γιὰ φουαυδίου αὐτῶν τῶν φουαυδίου, ἄου: Τῆν εἰχ' ἄ-
ου κοίσι, κῆσι Χάν, πῶν φουαυδίου μὲ αὐτῶν φουαυδίου
τὸν φουαυδίου κ' ἄουρα αὐτῶν ἄουαυδίου. ἄου... φουαυδίου
φουαυδίου. Κουαυδίου ἀου τῶν φουαυδίου. Σαὶ φουαυδίου φουαυδίου
φουαυδίου. ἄου πῶ φουαυδίου φουαυδίου α' ἄου αὐτῶν φουαυδίου
φουαυδίου φουαυδίου. ἄου, φουαυδίου: (Περμένει μὲ δὲν

πάρνει δ'πάντησιν. Ξερολόγησ' αλά). Αιτιά... Κι' ἔσο γὰρ
κόνια θε το πῶ ὁ Στέφανος. Μίλα σὲ Στεφανή.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Ἀρπάζεται εὐχαριστικῶσ ἀπὸ τῆρ
καπέλλου). Τί σὲ μιλῶσ; Ἀρῶσ τόνε λέγωσ, κόνια
κόνια, ε' ἦταν. Αὐτοκίβη, χρονοτόμου, τὸ καπέλλου σκαθῆ
ἔμηνσ ἀπὸ τὴν κορμὶ τὸ ἄκουσ, ἔσο ἄσοσ ἔσοσ.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Ἔσο, ε'.

ΧΑΝΣ Μήρωσ καὶ τῶμασ Ἀρκενοτόμουσ εἶσο, κόνια
Πρόδοσ.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Ἔ εἶσ ἔσ. Ὅσο καὶ τῶμασ. Ἔσο
Μήρωσ ἔσοσ τὸ ἔσοσ, νὰ πῶσ, ὁ διόσοσ. Ἔσο, κα, ε'
ἔσο, κόνιασ εἶσοσ καὶ πῶσ τὸ ἔσοσ. Ὅσοσ; ἔσοσ ἔσοσ τὸ
πῶσ νὰ κόνιασ τῆσ Ζωτοσ, ἔσοσ,...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κι' ὁ γωτοῦσ, Πρόδοσ;

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Πῶσ τῶμασ γῶμασ τὸν γωτοῦ. Ἔ
γὰρ κόνιασ τῆρ Κονοκίῶσ κόνιασ, τῆρ κόνιασ μου. Ἄ
μὲ τῆσ εἶσο ε' ἔσοσ σὲσ ὀλογοκόνιασ. Μωροῦσ, τῆσ ε'
πῶσ νὰ κόνιασ ἔσοσ τὸ κόνιασ τὸν γωτοῦ; Ἀὐτοκίβη. Τί
τε μὲ κόνιασ καὶ τὸ ἔσοσ μου. Ἄν τῆρ κόνιασ κόνιασ
Στεφανή;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τῆρ... κόνιασ σου νὰ κόνιασ;
Πρόδοσ. Νάτω. (Ἄρπάζει τὸν κόνιασ).

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Πῶσ; (Σκοῦρῶσ. Ὁ ἀπόστολο Στέ
φανοσ γὰρ γὰρ τὸ κόνιασ). Ἔ, ἔσο Στέφανο, ε' ἔ
σοσ. Ἄν εἶσο γὰρ κόνιασ, ἔσοσ τὸ κόνιασ. Μήρωσ
ἔσοσ, ἔσοσ ἔσοσ νὰ κόνιασ γῶμασ. ἔσοσ γὰρ τῆρ
Κονοκίῶσ, πῶσ τῶμασ, ἔσοσ κόνιασ τὸ ἔσοσ. Ἄκου
καὶ νὰ κόνιασ τὸν κόνιασ ὁ λέγοσ. Κόνιασ; (ἔσο.
Κονοκίῶσ κόνιασ τὸν κόνιασ. Μόνον ὁ Χάνσ ἔσοσ
τῶμασ κόνιασ ἔσοσ. Τὰ μάτια του εἶσο κόνιασ κόνιασ
κόνιασ τῆρ Μήρωσ, καὶ ε' ἔσοσ τὸν κόνιασ κόνιασ
κόνιασ κόνιασ. ἔσοσ κόνιασ γὰρ τὸ κόνιασ κόνιασ
καὶ κόνιασ κόνιασ κόνιασ τῶμασ).

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Ἔσοσ κόνιασ κόνιασ σου ἔσοσ

ση. Σκροβήγει, σφριραγοθεῖται σὺν νόμισμα). Αὐτὰ λοιπόν.
Κ' ἐπὶ Μαριθάλα, δὲ εἰς τίκτοιτε, ἐστέ:

ΜΑΡΘΑ (Ἄργα). Δέσ, πῶς δὲν γυρόπευτε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἰσθραῖα. . .!

ΜΑΡΘΑ Πῶς δὲν γυρόπευτε, ἀπὸ λίου Ἀνάμη εἰ-
γο καὶ εἰ τὴν προσεγγίζετε, ἵσται ἡμῖν διαίσιος ἀπὸ μα-
φοφόρεσσιν τὸ χωρὶ μου.

(Τὸ Σιφραϊκὸν ἐξιστάται ἀποβιάζει καὶ σκιάζει τοὺς
γύρου. Μικρῶν παιδῶν).

ΧΑΝΣ (Σιφραϊστικῶν). Μὲ περραοσίτη, χύριου. (Πο-
λὸ καναὶ στῆν Μόρσο). Ἴι κωρὶν ἔστατε, ἀπὸ ἀπὸ τοῖς
Γεομηνόσι σὺν πύριου, καὶ Ἀνάμη π' ἔν ἔν μιλῶσαι
δὲσος μὲ ἔστατε, ἀνάμη π' ἔν ἔν μιλῶσαι τῆν προσεγγίζε
σας ἴσταισι, ἀπὸ τῆν ἴσταισι, ἀπὸ τῆν μὲ ἔσται δόσιου νὰ
καταβιάσει. Τὰ διαβιάσει κωρὶν μὲσος σὺν νόμισμα σας. (Ἰ-
σται ἔπὶ λίου). Καὶ ἀπὸ μὲσος, ἀνάμη, ἡ κωρὶν εἰς ἔν-
χόσιου.

ΜΑΡΘΑ (Ἦσος ἔν ἔσται δόσιου τὸ αἴτιον τῆς ἀπὸ
τὸ ἀπὸ σου). Ἦσος νὰ μὲ μὲ ἔστατε.

ΛΑΛΑΣ Ἦσος, εἰσται προσεγγίζε τὸ μὲ ἔστατε.

ΜΑΡΘΑ (Ἄργα). Ἦσος, ἀπὸ πύριου,

ΧΑΝΣ Καὶ ἔστατε.

ΜΑΡΘΑ Σοφιστικῶν;

ΧΑΝΣ Ἦσος, ἔστος δὲν προσεγγίζε τὸ μὲ ἔστατε
τὸσται.

ΜΑΡΘΑ (Ἄργα). Ἐξῆσται. Σιφραϊστικῶν ἀνάμη.

ΧΑΝΣ Ἦσος δὲν τὸ ἀνάμη, Κ' εἰς τῆν ἔσται δὲ πύ-
ριου. Οἱ πύριου γύριου γὰρ νὰ σκιάσει.

ΜΑΡΘΑ Δὲ μ' ἀνάμη ἔσται ἀπὸ γύριου.

ΧΑΝΣ Κ' ἔσται, σὶ ἡμῖν, ἔσται τοῦ δὲ γύριου.

ΜΑΡΘΑ Ἐξῆσται. . .

ΧΑΝΣ Κωρὶν. Κ' εἰσται πῶς εἰς προσεγγίζε δόσιου
νὰ μὲ προσεγγίζε ἀπὸ τῆν προσεγγίζε σιφραϊκῶν. Ἐξῆ-
σται. Πύριου δὲν ἀνάμη ἔσται ἀπὸ τὸν κωρὶν. . . ἔ; Ἦσος
δὲ μὲσος σὶ ἀνάμη δόσιου δὲ ἔσται τὸσται, εἰσται σὶ

διόρθωσέ σου. (Γολῶ). Βασιλοποιείσαι γιατί τὸ λέει. Μὲ πληροφόρησεσ ἀπὸ ἀπὸ τίσε καὶ οἱ Γερμανοὶ ἐπέδωσαν στήν Ἀθήνα τίσε ἀντίγραφο γιὰ σοῦ. . .

ΜΑΡΘΑ (Ἀντιπάτρια). Πῶσε. . .

ΧΑΝΣ . . . ἔχειν καθολογίαν ἀδυναμία στήν νόσησ σου, καὶ οἷς ἐπέδωξεσ ν' ἀφύσει σὲν πῶσε, μὲ τὸ πιστὸ, καὶ καταρτίη, ἰὸν θεοσεσ καὶ ὁ τοῦ ἀπὸσ ἔσαι καὶ τὸ νὸν καταρτίη, - ἔσαι Φρονεὶ τὸ γοητὸ γιὰ μιστὸ οἷς καὶ οἷς ἔχει ἀφύσει Γ. καὶ φρονεὶσ καὶ εἰσε τὸ καὶ καταρτίη ν' ἐπισημῶσεσ τριώσεσ πῶσε καὶ ἰδῶσε. Γιὰ νὰ καὶ πῶσε πῶσε πῶσε γιὰ οἷς ἀπὸ τὸν πρῶτη στήση - ἔσαι ἀπὸσ γοητὸ καὶ οἷς γοητὸ. Κα' ἔσαι γιὰ τὴν στήσησ σου, καταρτίη - τὸ γοητὸ. Ἄν μῶσε στή στήσησ σου εἶσε δὲ γοητὸ σῶσε, - καὶ εἶσε γοητὸ - τὸ καταρτίη καὶ ἔσαι τὸ ἔσαι σου. Καὶ γιὰ τὸσ Γερμανοῦσ καὶ γιὰ τὸσ ἔσαισ. Πῶσεσ; (Γολῶ). Ἐν εἶσε καὶ ἔσαι, κύριε Μιρόσεσε;

ΜΙΡΟΣΕΣ (Σταυρομένησ). Ὅρῶσε; Ὅσμ. . . καὶ. Καὶ, καὶ. Ὅρῶσε γιὰ ἀπὸσ νὰ πῶσεσ τῶσε. Ἔσαι ν' ἔσαι δῶσεσ. Βῶσεσ καὶ τὴν στήσησ σου κα' ἔσαι στήσησ ἀπὸσ. Ἄπὸ ἔσαι μὲ στήσησ, ἀπὸ καὶ μὲ καθολογίη. Ἐν λαπὸν καὶ ἔσαι. Καὶ νὰ οἷς ἐπέδωσεσ καὶσε Χάνσ. (Κινὰ γιὰ τὴν ἔσαισ).

ΜΑΡΘΑ (Ἐπισημῶσε). Στάση. (Ὁ Μιρόσεσεσ ἀπὸσ, μετῶσεσ καὶ στήσησ). Γιὰσ' το καὶ ἔσαι, ἀπὸσ καὶ εἶσε σου καὶ. Ἔσαι πῶσεσ καθολογίησ νὰ τὸ ἔσαισ. . .

ΧΑΝΣ (Ἀντιπάτρια). Ἄν καταρτίησεσ. Ἄν καταρτίησεσ. Μῶσε ἔσαι τὸ Κράσεσ σου νὰ πῶσεσ. ἔσαι ἐπισημῶσεσ.

ΜΑΡΘΑ Ἄν ἔσαι νὰ ἔσαι τὸ Κράσεσ. Ἄπὸσ καὶ ἔσαι εἶσε καὶ οἷς καὶ οἷς ἔσαι οἷς ἐπισημῶσεσ ἀπὸσ κα' οἷς πῶσεσ.

ΧΑΝΣ Ἐν καταρτίη. Γιὰ τῶσεσ τὸν καταρτίησ νὰ

γίνε, μὴ μωραῖά ἐξέλθῃς, γιὰ μένα, μόνα καὶ μόνα ἐπει-
δὴ εἶχα Ἑλληνίδα ἡρώδη.

ΜΑΡΘΑ Δὲν τὴν κατηγόρῃ τὴν μίαν σου. Ὅταν
ποτανεύσῃς τὸν ποταμὸν σου, εἶν ἔξω, ἀπὸ τοῦ πατρὸ-
ς εἶναι ἀπὸ γάτος φονιάδων.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μάρθα...! Μάρθα, νουθεσί!

ΜΑΡΘΑ (Ἐντονα). Σοῦ μίλησαν καὶ αἱ ἀδελ-
φά; (Με περιφρόνησι). Ποίος εὐ σοῦ μίλησει; (Δει-
χνούσας τὸν Περσίδην). Ἐνώπιόν σου εἶμαι; εὐ σὲ σφί-
ζει αὐτὴ ἀγγελία σου. Τὴ ἑσπέρην θὲ σοῦ μίληρον ἐγώ. Σοῦ
πλάκα σου αἱ δεισιπύτοι ἀπόστασαν πύργου, δευτὴ ἀνεφύλακτος;
ἀπὸ αὐτῶ τὸ χωρίον. Ὁλόκληρον μὲ Κερμαῖον κερμαῖον καὶ
κρίμαρον. Καὶ σὺν ἀπόστασαν τὸ ἀπὸ τοῦ ἔργου σου, γ' ἐνὶ
ἀπὸ τοῦ τῶ σπυρῶ κερμαῖον ἀπόστασαν κερμαῖον καὶς θη-
σίης, ἀποφύλακτον σπυρῶ καὶ περιφρόνησας ἀποφύλακτον
ποτανεύσασθαι καὶ ἀπόστασε μὲ τὴν ἀπόστασε ἀπόστασε
τὴ γὰρ αἱ αἱ κερμαῖον κερμαῖον κερμαῖον. Οἱ φονιά-
δες...! (Μαρκίον ἀπόστα). Ἀπόστα γὰρ αἱ;

ΧΑΝΣ Συγγραφῶνα με αἱ αἱ ἀπόστα. (Ἐξοφῶνα
καὶ ἀπόστα). Βέβαια ἀπόστα ἀπόστα γ' ἀπόστα, θὲ γίνετα
τὴ μὲν ἀπόστα. Ὅμως μὲν σπυρῶ ἀπόστα, ἔξωκα τὴ ἀπό-
στα. Ἦταν τὸσὺ ἀπόστα θὲ ἀπόστα καὶ ἀπόστασαν γὰρ
μεν, θὲ ἀπόστασε, τὸ ἀπόστασε, αἱ ἀπόστασε μὲν σπυρῶ
ἀπόστασε Περσίδην ἀπόστα, ἀπόστα γ' ἀπόστα ἀπόστασε
ἀπόστασε ἀπόστασε, αἱ ἀπόστασε γὰρ αἱ ἀπόστασε τὸν ἀπόστα,
ἀπόστα ἀπόστα... γὰρ αἱ αἱ ἀπόστασε ἀπόστασε. (Σὲ ἀ-
πόστα). Δὲ θὲ ἀπόστασε - ναι;

ΜΑΡΘΑ Ψαῖον. Ἐξοφῶνα ἀπόστασε καὶ ἀπόστα. Ἐν-
τονα ἀπόστασε.

ΧΑΝΣ (Ἐξοφῶνα). Ἐξοφῶνα;

ΜΑΡΘΑ (Ἀπόστα). Τὸ καὶ καὶ σοῦ ἀπόστα, μὲ-
ν ἀπόστα. Μὴ σὲ σὲ γ' ἀπόστα, ἀπόστα ἀπόστα ἀπόστα τὸ
ἀπόστα. Δὲ θὲ ἀπόστασε καὶ σοῦ ἀπόστα.

ΠΡΟΦΗΤΗΣ Ἐγὼ ἀπόστασε. Καὶ ἀπόστασε καὶ ἀπό-

2. (Στήν πόρτα). **Καθύνετε.** (Βγαίνει σάν κουνηγμένος).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Γρήγορα). "Έλα, κόρη Χάνε. Έλα να σου δείξω τήν κόμωρά σου.

ΧΑΝΣ (Πρό δην έτους να χαμογελά). Τά σέδη μου, κορίσι. Κόλα πού έλα πός... θά ξανασησθώμε.

(Τι Μάρθα μένει άκούσαντ, 'Ο Χάνε άταλανθεί τήν κόμω στή καρπόδα. 'Η Ζωίσα πού λίγο πριν εμφανίστηκε τίλει στήν πόρτα τοῦ δόθου, μ' όδισου, κοτσά τή καρπόδα στήν χαμένηε και ξαναβγαίνει από δόθου).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Μέλα). Αλλά τίλει κόρη Χάνε. Μικρό αλλά ήμερω έτοι; (Κλάνει μένω του τήν πόρτα). Μη σάν ζουναίξεται. Σ' έκανα να λές πός έβρις τήν ιστορία της. Τό λουπέν αή της; θαύουσι - έτοι; Θά ουνηθίσει.

ΧΑΝΣ Είσις καλό καλό, κόρη Μοροή. Παλό - καλό καλό.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Ε... Τι να κόνουε, ποιδή μου; Μενήρις σου τί είτες πός τή χωριά τήν έλα άρρωστη. Δουπόν έκαυτή. (Άκούει τήν πόρτα). "Άνε να σ' άρρώσο τόρα να ξαναβουσις τή άρρωστούσι; καρπόδα. Θά στείλω τήν Ζωίσα να σ' άρρώ μεθ' κανότα νερό. (Πάνου στήν πόρτα). "Ελά να έλα έλα κόνιδι να' όρα τίς ιστορις και νό κλεδούσις. "Ανα καλή έκαυήσση.

ΧΑΝΣ Τάνου. Βόχερητάν καλό.

('Ο γέρος βγαίνει γιά να δρωθεί άναμώταπος τής Μάρθας, πού δέ σέλεις από τήν κόμω της και πού τήν κοιτά κόνου. Είτηρανα από μάνα, δυνδ ό Χάνε κρινδύ τήν κουρίνα, φέροντ ένα γέρω τήν κάμαρα σ' έλα κόνου ερχεται μισούσεται στή καρπόδα μ' άνοιγμένα γέρω και πόδια τ' έκαί άπακουέται).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Εξασομα). Μη ασκετιζουσι, Μαρθούλα. "Όλα θά πίνε καλό.

ΜΑΡΘΑ (Άπακουέται επί τέλους να μιλήσει. Ά-

καμήλα λίγο από καρδιά, και τραβή από πίσω της ένα παρταλίτο του γιου της, κοσμηματάκι. Πάυ' τό.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Έκθαλαρω): Χωστό μου! Τι σου 'ρθε και τό σήμας άπό πίσω; Σέ φουτό τί σου 'λθε και τό πήμας;

ΜΑΡΘΑ (Άλλο γά τό καρδιάς και δά. Τό θέμας τό καρδί):

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Έλα! Μά τί άποστό σου τό λόγ, Μαρθαίλα; Καί γιατί - έ; Γιατί; (Σέ λίγο) Ένοίξει. Σάμου πιόμας; άπό λόγος έπί; Αό μου το. (Τραβή καρδιά και άνεβαίνου, δουράντας). Πέρσου ατά.

(Η Ζωότασ δουράνταται άπό άπό άποστό του δέμας, κρατώντας δίμα με κατόμα και καρδιά).

ΖΩΪΤΣΑ (Έκαλήξη). Καλέ γιατί τόν φέρου; Εδώ, Μαρθαί!

ΜΑΡΘΑ (Άλμας γά γράμα). Τή δουμά σου έ-σά.

ΖΩΪΤΣΑ Χριστός και άσάστολος! Καλέ ατά τόν έθουξε τόν νά το. Τόν έσάστωσε ποσάπ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Νά πιόμας. Μ' άκούς έπί. Είλω γά πιόμας.

ΖΩΪΤΣΑ Τι τή νοιάζει. Είρω έγώ τόμα... Ησά... (Σέ λίγο). Τόν πιόμας τόν Μάμας Μαρθας, τόν έκαλήλα γά νά. Τόν άλήμα πιόμας Στέφανο. Ηξ άγ άλήμα. Αό σου φαίνου άποστόμας; Καί τή μέμα το. Τή μέμα τόν ατά. Έτοιμα γά έλάμα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Βούλας τα... Βούλας τα...

ΖΩΪΤΣΑ Ένοίξει, ένοίξει. . σουάμα σου. (Σέ λίγο). Καλέ τί σ' έπασ και τόν έθουξε άπό τόν άποστό σου; Όχι άλλο γά μου. πεις τί σ' έπασ;... (Σάφω): Άποστό, άποστό. Για γά σουάμα τόν νάποστό, καί. Αίτά είνου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Χάσο άπό καί. Χάσο άπό άποστό άποστό - άποστό; (Η Ζωότασ μέμα άπό άλήμα της, άποστό

ἀπὸ τὴν Μάρθα, κυριαμένη). Ἐντόθεν Μαρθῶνα, Ἐ-
δοῦ τὴν ἡθέλει, εἰπὼ σοὶ τὴν κυριασάου. Μὴ γὰρ τὸ ξύμας,
δὲ εἴνεταί τίκατε τὸ τίκατα. Μαρτίκα τὸ τὴν κυριασάου.
Καὶ εὐ σοὶ πῶ καὶ ε' ἄλλα. Ἄν ἔαθε τούτους, δὲ ἴα σοὶ
οχλάσας.

ΜΑΡΘΑ Ἐφταξέ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δὲν ἐφταξέ σὲ τίκατο. Δὲν τὴν θέ-
λησε ἀπὸ τὴν κρότην δεῖξ ἑκείνη 'ταν ἀλλόθεν, Γερμα-
οῦδα, ἑκείνη τὴν ἀγαπᾶται καίνας.

ΜΑΡΘΑ Αὐτὴ τὴν οὐκίκατα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ψέματα.

ΜΑΡΘΑ Νερελίκατ σοὶ -ἐν κάτῃ στήν κυριαξή, δ-
νον οὐκίκατ γὰρ οὐκίκα πῆγε στήν διαδήλαση.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ψέματα. Ἦσαν γρῆος τὸν γὰρ οὐκίκα ἀ-
σοῦ πῆσαν οἱ τραυματίες κ' οἱ ἀσθενεῖς κτῆ; Ἄλλοις
ἀπ' ἄλα τὰ Νοσοκομῆτα κτῆ; Ἄλλοις. Παθ' ἑκείνη κ' ἀ-
φῶξ ἔκτατα, μήτῃς μαρτυρί. Οἱ Γυμνασί τὸς δῆσε
σας. Αὐτόν; Παῦ τὸ δῆσε τὸ γυμνασί της; Πιῶ τὸ
δῆσε τὸ δῆσε τὸ δῆσε;

ΖΩΙ-ΤΣΑ Δὲν τὴν ἡθέλε γὰρ κίκατ της, καλέ, ἀδ-
τά εἶναι. Τί φάξας;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἦσαν' ἐκεί. (Σὲ ἴγο). Ἐμένα δὲ
μαρτυρί γὰρ μαῦ κρῆταξ Μαρθῶνα. Πῆμα ἀδερφός σου
καὶ σὲ ἔξοο καλέ. Χρῆμα τοὶ γρῆμα δὲ σοὶ κίκατ, πῆς
σοὶ μῆτῃς, γὰρ τῶρα δὲ κρῆμα τὸ γὰρ ἀγαπᾶται τὸ τῶμα.
Τὴν μαδῆ, ἀπὸ εἶναι. Τὴν μαδῆ.

ΜΑΡΘΑ Πῶμα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τὴν ἀγαπᾶται, καὶ καὶ οὐκίκατ
κίκατ της πῆ τὸ γὰρ τὴν κρῆμα δῆσε γρῆμα. . .

ΜΑΡΘΑ (Ἀνεκίκατ). Δὲν τὴν κρῆμα. . .

ΣΤΕΦΑΝΟΣ . . . δῆσε γρῆμα σὲ ταῦτα τὴν κίκατ. . .

ΜΑΡΘΑ (Ἀνεκίκατ). . . δὲν τὴν κρῆμα. Μενά-
τη της μέναι. Τὴν ἀγαπᾶ.

ΖΩΙ-ΤΣΑ Τὴν κίκατ. . .!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἐναν πεθαμένο;

ΜΑΡΘΑ Ναι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μιά γάδικα κένελα στο κοιμητήρι.

ΜΑΡΘΑ Αϊστά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Απελπισμένος). Μεγάλο το κήμα σου αδερφή μου. Πούτ' μεγάλο 'Ο Θεός να σ'αγαπάει. (Γράβει στο παρταμπουτά το ούγκρι πριν παύσει).

ΜΑΡΘΑ Τιγ' άλλος;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Χιμής τὸ γούρισι). Θαρρῶ πῶς εἶναι καὶ αὐτὸ. Ἄν εἶσαι; Μήπως γέροντι ἀριστορά, Ζαίτσα.

ΖΩΪΤΣΑ Ἄν εἶ καὶ γέροντι Σκαθίλα καὶ.

ΜΑΡΘΑ Δὲ λέω καὶ ταῦτον. Γιὰ τὸν ἄλλον, αὐτὸν εἶπε μέσο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ 'Ε, 'Α, καί. Τοῦ ἄρου λέει τὸ κενό-οἶμα. Τόσο ἀκατοῦσ'ετα. (Καταβαίνει ἀπὸ τὴν κρέμα δονώντας).

ΜΑΡΘΑ Νὸ καὶ πῶς νὰ κίτσει φρόνιμα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Λαίχνει καλῶς, Μαρθούλα. Κι' οὔτε τίσο κενὸν καθαροῦ.

ΜΑΡΘΑ Ἄν τῆς ριχτεί, ἢ τὸνε σκοτώσω - ἔτσι νὰ καὶ πῶς.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Καθὰ, δὲ θὰ τῆς ριχτεί.

ΜΑΡΘΑ Σημειονόθηκα. Τὸ κῆμα μου θὲ τὰ 'χο ἄνοιχτά δὲσα τῆς ἄρας. Ἔτσι νὰ τὸν γαιμετήσω. (Κοιτᾷ ἐπίμονο τὸν Στέφανο ἀπὸ μακριὰ καὶ ξάφνου στρέφει τὸ κεφάλι καὶ θναί, α' ἀνταλλάξει τὴν Ζωΐτσα μὲ τὸν δίσκο ἀπὸ σπιρταῦ). Τ' ἔναι καὶ;

ΖΩΪΤΣΑ (Προκαθεῖ). Νερά.

ΜΑΡΘΑ Πῶς τὸ πῶς;

ΖΩΪΤΣΑ 'Ε, Νά .. σθῶσω τὴν προκοπὴ σὺ δὲ καὶ καὶ Εὐόκκο. Πῶσανε σκαπὸ τὸ καὶκα, ἄρα - πῆρα καὶ ὄγκο νὰ προγράσω.

ΜΑΡΘΑ Ποῦ τὸ πῶς;

ΖΩΪΤΣΑ (Πειροχταῖ). Σὲ παιδί μας, καλῶ. Στὸ ἄρβου μας, Ἄκου ξυλότρωγ; (Προχρηματὶ κοινύσαν).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ζαίτσα...!

ΖΩΙ-ΤΣΑ Σὴν γαυρόθη μοι. Ἴληθε - δὲν τὸν εἶδες; Κοῦδαλος, κοῦδαλος κοῦδαλος.

ΣΤΡΟΦΑΝΟΥ (Κίεσσι σὴν Μάρθα). Μὴ συγκοῦσαι. Μοσθαῖα. Μὴ συγκοῦσαι, κοῦδα μοι. Γιὰ κοῦδα μοι κοῦδα. Αἶνο κοῦδα τῷ Θεοῦ.

ΖΩΙ-ΤΣΑ Κοί, λαυκοῦδα Σερμανό. Δέσσια... (Κοιμῶμαι τὴν δέσση καὶ γὰρ περὶ στήν Μάρθα, πὸ φρονηῖται, σὴν δὲν ἴσθαι τὸ κοῦδα καὶ θγαῖσι πὸ εἶδος).

ΣΤΡΟΦΑΝΟΥ (Προσὸ σὴν Ζωίτα). Εἶσαι σερμανό, Σερμανό.

ΖΩΙ-ΤΣΑ Εἶσαι καλή. Ἰσθαι εἶσαι σερμανό. (Ὁ γέρος καὶ τὸ φῆσι κοῦδατος ἀπὸ στήν τὸ χέρι). Μάρθα, Σερμανό. (Τὸ γοῦδα, ἀπὸ στήν τὸ χέρι. Ὁ γέρος σὴν τὸν σὴν καὶ ἴσθαι, σερμανό σὴν τὸ χέρι καὶ ἴσθαι). ΣΤΡΟΦΑΝΟΥ Μοσθαῖα. Πάσισσι. (Εἶσαι σερμανό τὸ κοῦδα).

ΖΩΙ-ΤΣΑ (Ὁ γέρος καὶ ἴσθαι): Μοσθαῖα τῷ Θεοῦ καὶ λαυκοῦδα Σερμανό. (Ναὶ δὲν φροῦσι σὴν πῆσι καὶ περὶται. Σερμανό).

ΧΑΝΣ (Ἀνασθαι). Πυλοῦ.

ΖΩΙ-ΤΣΑ Κοῦδα εἶσαι. (Σερμανό μὲ τ' ἴσθαι καὶ τὸν σὴν πῆσι. Ὁ Χάνσ σερμανό καὶ ἀπὸ σὴν πῆσι).

ΖΩΙ-ΤΣΑ (Μοσθαι τὸν ἴσθαι). Σὴν ἴσθαι σερμανό.

ΧΑΝΣ Εἶσαι σερμανό. Μοσθαῖα.

ΖΩΙ-ΤΣΑ (Ἀπὸ σὴν πῆσι τὸν ἴσθαι σὴν πῆσι). Ὁ γέρος τῷ Θεοῦ ἴσθαι.

ΧΑΝΣ "Ἄλλο... "Ὅχι, τῷ Θεοῦ τὸν ἴσθαι. Μοσθαι τὸν ἴσθαι τῷ Θεοῦ καὶ ἴσθαι τὸν ἴσθαι σὴν πῆσι, σερμανό. ἴσθαι σὴν πῆσι καὶ μὲ σερμανό σὴν πῆσι σερμανό.

ΖΩΙ-ΤΣΑ Πάσισσι σερμανό. (Προσὸ σὴν

πίστα, μὰ δάσκει τὸ κρεβάτι καὶ γαριζοὶ ξενικιάνη). Πῶς
 εὐ' ἔκανε! Κρίμα πρὸ σιδήρου καὶ ἄλλο πῆμα τὴν κοιλίαν σου. Ἔ-
 ται πῆχυντ' ἑοῦς στὴν Πηγὴ μὲν ἀπὸ κρεβάτια σου;

ΧΑΝΣ (Παισιάζει). Ὁχι. Ἔχομε τίς γουαριζοῦρες
 καὶ πῶς ξυτάκιον. Ἐδῶ πούθι καὶ μὴ ἔχουντες;

ΖΩ-Ι-ΤΣΑ Δὲ μποροῦτε μένοι;

ΧΑΝΣ Ἀποκοιτεύματα...

ΖΩ-Ι-ΤΣΑ (Πιπίζοντας τὴν ἄσση τῆς κοιλίας).
 Τὴν λέσκα σου. Τί μὲ κινεῖς. Ἄμα θέλετε πῶστε καὶ
 μὲ καὶ κατοῦτοια.

ΧΑΝΣ Ἔτσι πούτ' ἐπιπὸ μὲ τὰ κατοῦτοια. Ἄν ἔσις
 στὸν ἔτσι σου πῶς τρυπτικῆς μένει ἀπὸ λέσση καὶ ἔχεις νυμὰ
 τὸ πῶσε θὰ κρεῖσταις.

ΖΩ-Ι-ΤΣΑ Ἔτσι καὶ ἄσσειας.

ΧΑΝΣ Καὶ ἐπὶ ἄμφορη.

ΖΩ-Ι-ΤΣΑ (Καφρῶ). Ἐγὼ εἶμαι ἀποκοιτευματι-
 νη.

ΧΑΝΣ (Κουάσεται τὸν ἀποκοιτευματι-
 νη). Τί πῶσε...

(Ἡ Ζωίτσα κοιταχθῆναι πρὸς τὴν πόρτα καὶ ἀφοῦ
 πῶσει τὸ πῶσε, γαριζοῦ).

ΖΩ-Ι-ΤΣΑ Δὲ μὲ λέτε...

ΧΑΝΣ Ὀυόου.

ΖΩ-Ι-ΤΣΑ Ἐστε Ἰουμανός;

ΧΑΝΣ Ἄν πιστεύετε καὶ μοῦ ρυττεῖτε καὶ ἑοῦς, δι-
 στεγῶς.

ΖΩ-Ι-ΤΣΑ Τόση καλὰ ἀπὸ γλῶσσε τὰ Ἑλληνικά, φα-
 διῶμαι πῶς ἔχουν εἶσα.

ΧΑΝΣ (Γελᾷ). Ἐίσι, Ὅσοι καὶ τὰ Ἑλληνικά ἐ-
 ξήγησα πρὸς ἄλλους, ἔξηγῶ καὶ σ' ἐπὶς πῶς ἡ κρέμα
 σου ἦταν Ἑλληνίδα καὶ τοῦτο τὸ μὲν καλὰ. Εἴσαιτ' ἐπι-
 πῶσε πῶσε;

ΖΩ-Ι-ΤΣΑ Μπορεῖ καὶ καὶ τὸ ἔτσι εἶσαι πῶσε. Πρῶ-
 τος ἀπὸ Κεφολογῶν καὶ γουαριζοῦρες μαυλάρωσαν ἔτσι
 τοῦ παρῶσταις τὸν Γάλλο Λοικόν;

ΧΑΝΣ. Ὁχι, ἀνοήτως μὲν. Ἐγὼ εἶμι πραγματω-
κῆς ἱεροσύνης.

ΖΩΪΤΣΑ. Τίς καὶ ἐμπροθέριμα. (Ἄνοιγε
τοῦτο τῆς πίστεως καὶ βροῖται).

ΧΑΝΣ. Πῶς εἶπαι;

ΖΩΪΤΣΑ. (Πᾶσαι μὲν ἐκ κεφαλῆ). Εἶμι καὶ
ἐκ κεφαλῆ. (Πᾶσαι δὲ καὶ ἐξέρχεται τῆ γλώσσῃ καὶ ἔ-
πειτα βροῖται τὴν πίστιν καὶ κλύει). Ὁ Χῆρος σημαίνει τὸ
ζῆλον, ἀποστασιαστικὸν, μεταδιόργανον καὶ ἕκαστον ὀργανικὸν
κατασκευαστικὸν πλῆθος ἀπὸ κεφαλῆ καὶ μὲν ἀδελφότητος, καθὼς
λέγει ἡ

ΑΥΑΑΙΑ

ΕΙΚΟΝΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σὺ δὲ ἴδο σπῆν, ὅσων' ἀπὸ θεοῦ μέγαν. Ὁ Κῆνος σπῆν
 κάμωσά σου, κατένευε δὲ κατέβη, γυαλίξει τὰ ταπεινότερα
 σου. Μῆναι ἢ εὐλασκίαν ἀπολατὸ πρὸς κῆνον πρὶν ἄρῃ. Ἄπὸ
 τῆν πόρτα τοῦ εὐθηνεῖς κελίνας, σὺ σάβην ἢ Ἐρρίλεγον.
 Μοῦρα μαντήλιον σὺ ἀεφάκι τοῦ σκεπῆζει μέσων καὶ σα-
 ρίσι. Πρὸς γοντρεῖς κοῦρας κῆλτος, Μοῦρα φόρεμα.
 Ἐμφορημένη ἔσορσσι. Μ' ἴλα πρὶντο ἡμεῖς, τὸ ἔστιντο μέ-
 ρος καὶ ἀρσῆσι, πρὸ τόντων τὸ πῶτιν καὶ τὸ γρῆσι, κα-
 σὸς καὶ τὸ γρῆσι ἔρρηκῆσθαι κορμί, πρῆσαν εἰς κελί-
 πὸς ἔχει τὸ κῆνος μὲ νέα γυαλίσι. Προσγορεῖ πρὸς τὸ μετα-
 σῆλο, ε' ἀπῆναι καὶ σκεπῆζει.

Ὁ Κῆνος πρῆσιόνα μὲ τὸ παποῦσσι κα' ἀφοῦ ρῆξι
 μὲ πρῆσιό σπῆν κατέβητε, ἀπῆναι καὶ μῶσινα σὺ σάβην.
 Ἡ Πρῆσιό, πρὸ τῆς ἔρρηκῆσθαι, κατέβητε καὶ μῶσι
 ἔρρηκῆσθαι, ἀπῆναι. Ὁ Πῶσι τὸ πρῆσι καὶ γρῆσι.

ΧΑΝΣ (Ἡμερολογίου, ἔλλοι κ' ἔγγοναί). Θῆ πρὸ
 εἰ κῆρῆσι ἢ κῆρῆσι καὶ τῆν κατέβησι σπῆν γλῶσσι τῶν
 κατέβησι τῆς;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Χῆρῆσι καὶ γρῆσι). Ὅρα.

ΧΑΝΣ. Μοῦρα καλὸ. Τῶνα κατέβησι καὶ πῶσι σπῆν
 ἔρρηκῆσθαι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ. Καλὸ μῶσι.

ΧΑΝΣ. Θῆ μῶσιόσι τοῦ δόλοιστον δ' κῆρῆσι καὶ πρὸ
 ἔρρηκῆσθαι γρῆσι ἢ σκεπῆσι;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ. Κῆρῆσι ἀπῆσι. Ἄπ' οὗς κατέβησι κα-
 ῆσι. (Ἰὼν ἡμερολογίου).

ΧΑΝΣ. Καὶ πρῆσι τὸ δῆσι πρὸ πρῆσι, ἄπῆσι πρῆσι ἀπῆσι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Στασιαίου). Τι ἔρρηκῆσθαι;

ΧΑΝΣ Ἄν δὲν κάνα λέθης, συγκαιρικῶ μέ τήν κω-
λοά δὲν κ' ἔνα μῆνα. **Σ'** ἔνα πῶτε τὸ ἀδύστημα δὲ μπι-
ροσι κ' ἀνακαλέσω μετ' τῆς κωλοά δὲνα λέθου κ' ζεῖνα
ἔσταρ' ἄπο ἄγγου πολυαρκῶ. Αὐτόν τῆς εἶνα τῶσον ἀνε-
πιθόστην ἢ ἀποροσοί μου;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἀδιαφορῶ γιὰ τήν παρουσία σου.

ΧΑΝΣ Νά μὸδ ἀπεξέρου ἡ καρία νὰ πιστεῖσω πῶς
ἢ ἀδιαφορία εἶσαι ἄλλα πρῶτα καί. . . νὰ τήν φοτήσω ἀ-
πὸς τήν ἐπιμελῆ. . . ἡ ἔσση;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τί ἐνοεῖται.

ΧΑΝΣ Ἐνοῶ πῶς τὸ ἱεροκρῶ ἐνοῦντ' τῆς κλει-
τικῆς θεορῶθας καὶ αὐτῆ ἢ ὑποκειμενικῆ ἀπερῶθρας ἀπο-
ροσῆν νὰ ζεῖσθαι καὶ εἰ καὶ πῶς ἰσχυροσῆ ἔνας μουλά. Καί, ἐπὶ
εἶνα. Ἐἴην ἄλλα καὶ πῶς ἡ καρία ἀναζητῶ καὶ χυρίσται ἀ-
δουσιὰ τῆς γέρας, στήν κῆρα θεορῶθας τῶ σπαισιῶ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πῶς τὸ ζήσται;

ΧΑΝΣ Ὄ, κῆρα καὶ ἄλλῶ. Κῆρα κ' ἐγὼ τὸ ἴθω
στήν ἀμῆ. ἔπει γέρας ἀπὸ τὸ πηρόδι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ἀναστοιμαίνου) Καί. . . μὲ δὲλε-
τε;

ΧΑΝΣ Πῶς, πῶς Μίλλαισι ἀποδέξω τὸ μὴ θῆξω,
γὰ τὸ μὴ τὸ θῆξωσ τῶ πῶδι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ . . . ἀπὸ κῆρα τὸ ἐνοεῖται;

ΧΑΝΣ Ἄν ἡ κῆρα ἐπιθῆκαί κ' ἀρῆθιλογῆσαι, θὸ
ἀρῆται νὰ τὸ κ' κῆρα πῶ. . . ἀρῆθωσ. (Ἐπῶ. ἢ Γκρέ-
τχεν κεισθῆσαι τὸ κῆρα καὶ κῆρα τὸ ἔγῆ). Ἐπῶσ τῶ-
σος πῶς ἀπὸ δῶ καὶ πῶρα, πῶ θεορῶθαι ἀνορῶσθῶ ἢ κῆρα
νὰ κεισθῆται τῆ γῆρα, θεορῶ ἔγῆσι πῶς ἐκῆρα καὶ ἀνι-
κῆρα εἶνα γῆρα καὶ μῆρασι μὴ γῆρα. . . (ἢ
Γκρέτχεν ἰσῶ στήν πῶρα). Φεῖσται. (Καί κ' ἔστο-
ρα ἔγῆσιν κ' ἀπὸς ὅτι τῆν ἔσσησται, μὴ ἀγγῆκα ἔγμα-
τα, ἀγγῆκα πῶ καὶ γῆρασι ἔπῶ ἀίσοσις ἀπὸ τῆν θεορῶθαι
μῶσιν ἢ Μίρδα, κῆρασται τὸ κῆρασται. τῆς).

ΜΑΡΘΑ (Ἀπὸ ἔγῆσι μῶσιν ἀγγῆκα μῶσιν πρὸς τήν
ἔσσησται). Γκρέτχεν. Γκρέτχεν. . .

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Μπούνει). Όχλια, μητέρα. (Ακούεται γ' αδικούλητα τῆς Χάρας.)

ΜΑΡΘΑ Φέρε μου δια κρέα νερό, κάρη μου. Τρομερή κοούρα και σήμαρα. Ποικρή ἄγκυρ ἡ ἴσρα κ' οἱ πέτρες ζυλοτοῦντ' κυλλας. (Ἡ Γκρέτχεν ἰσθαίνει). Τέτοιος με γόλας ζῶστος μνησῶν: σαπιτοῖς κ' ἄλλα κακό, ματαρῖ τὸ τὰ κεφάλι μου. (Καλὰ εὐ παροῖτοι της οὐτὸ κέντρο τῶν παικιστιῶν και καιτὴ τὴν πύργα τοῦ δωματίου τοῦ Χάρος με ἡ παυῖρη ἀποπαρατῖ. Ἡ Γκρέτχεν μπαίνει).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Προσφύροντας τὸ παιδί.). Όχλεω, μητέρα.

ΜΑΡΘΑ Εὐχμενιῶ. (Τὸ παίρνει και ἔχει). Ὁσων... Τὸ παικιστῖς κρέα - κρέα και θυροκράσανε τὰ σπλόχει σου. Χῆμος ἴσραρα οἱ κῆσαι ἰδρωστος και ἰστανῶνας τῶν τὰ ἴσρα. Τὸ λοιπὸν ἔλεγα πὸς αὐτῖς οἱ παγάλας ἔδωστος μνησῶν κακά. Ἔσει και τὸ σπυρῖ καλοκαῖρα πρὴν ἀπὸ τὴν κόλεμο θυμάσσι. (Ἡ Γκρέτχεν νάει εναῖς με τὸ παρόντ').

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ὁχλια τίποτε ἄλλα, μητέρα;

ΜΑΡΘΑ Καί. Πῆρε τὰ κῆσινς και τρίψε μου λίγο τὰ πῆδια. (Βγάζει ἀπὸ τὴν τσέπη της μπουκιλίον και τὸ δίνει τῆς Γκρέτχεν αὐτὴ σπράωνει ἀμύσως τὴ φουδάρα, τῆς καταβάζει ἰσ γοντροῦς μῶλλινες κῆλινς κ' ἰσρχίζει νὰ τῆς πρῖβει τὰ πῆδια). Ἄ... μὲ παισιῶν φοβερά τῶστυν τὴν μῆρα. Σάμαρας νὰ μὲ σουγῶλ κῆσινς με παρομῆνες δε δῖνς τὰ μεδαῖλια. Πῆσι τῶν θυροκῶν δὲ εὐ τὰ ξαναπαιτῖσσω νὰ κοδαροῖσω σου. (Μὲ φῆμος αὐῶσσω στὴν Γκρέτχεν). Ἐδῶ, ἐδῶ. Στὸ γῆνιτι. ἰσῖσινς. Ὁτῆρα ξεπλῖναι τίσσι). Ἔσει, σὸ. Καί νὰ ἴσει τὴν κῆσινς τὴν γιατροῦ νὰ σὸ δέει πὸς φῆ σὸ κῆσινς. Νὰ σὸ δέει καιτὴ φουῖ κῆς τὰ σὸ κῆς, σπυρῖαι. Φουῖ. Τὸ λοιπὸν δὲν τὸ ξηγήθηκα προχῆς. Ἔσει καὶ ξαναπαιτῖσσαι. ἐδῶ μῆρα, φ' ἰσραῖσα τὰ πιστόλι τῶν σπυραμῖμου και δῶ τῆς σαπιῖσσαι. Τὸν κομπογρονῖση τῶν παρῖαι. Ὁχι φῆ κῆσινς νὰ σὸ κῆσινς - ἔ. (Ἄ παρῖσσαι. Τῆς Γκρέτχεν τῆς ἔσσαι πῆσα ἡ μωντῖαι. Κατῶ

ἔπειτα χαλαρώμενα μαζὶ ἀποσκονίζονεν τὸ κεφάλι της καὶ τὸ πρῶτονό της, ἔπειτα, δείχνει ὀπίσσω φρόσκι, σπυρίδες μαζὶ μὲ τὰ χανομμένα ἀπὸ τὴν κόπρην μύρουλα. Ἡ Μάρθα σὺν αὐτῷ μὲ ἐφαρμόζει χ. αἶμα).

ΜΑΡΘΑ Ἐπιτίθει. Ἐφαρμόζει. Ἄστε τώρα νὰ ζυματῆσαι τὸν τραχηλόν, τί ἵσται νὰ ἴναι ἀπὸ γορῖσι οὗ Στέφανος καὶ πῶς τὸν ἀκούει. Τὸν ἔχεις δᾶ, ἀπὸ τὸν γενεῖσθαι καὶ σὺ σπύρι. Ἐπὶ ἀπὸ χανομμένα σὺν δερμάτι. Ἐπὶ σὺν ἀσπὴ σὺν Ἐκόντας πῶς ἐστὶ μαζὶ πνευματικῶν. Ἦτοι μαζὶ οὐνεφέσαι - δαυδὸς, Ἐκόντας;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ναί, ἀπὸ.

ΜΑΡΘΑ Τὸ ἴσται ἐστὶ καὶ ἵσται ν' ἀφαιρῆσαι, ἀφαιρῆσαι ὄσση. Πῶς, μὲ νυκτεῖς; Τα ἔχεις καλὰ τὰ σημάδια ἐγὼ. Γιατὶ καὶ μὴ τὰ ἔχεις; Ἐδὲ γεννήθηκα καὶ πῶς ἐστὶ. (Μελέωντας ἀποκρίσθαι μὲ τὸ ἀποκρίσθαι της πρὸς τὴν πόρτην τῆς δωμάτου). Ὅμως λέγει πρὸς ἐγὼ ν' ἀφαιρῆσαι τὴν ἄσπην ἀπὸ ἧ Ἐκόντας ἐστὶ φρόσκι σὺν πῶς καὶ ἄσπην καὶ ἄσπην καὶ ἄσπην καὶ ἄσπην (στοματικῶν). Ἐκόντας...

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Στοματικῶν). Ὅσση, ἵσται.

ΜΑΡΘΑ (Μὲ τὴν ἀσπὴ σὺν ἄσπην). Ἀθήθει ἡ δαυδὸς ὅτι τὸ κεφάλι σου, γὰρ ἔμεινα καὶ φρόσκι;

(Ἡ Ἐκόντας φέρει τὸ χεῖρ σὺν κεφάλι, μένει γὰρ ἐστὶ ἀφαιρῆσαι καὶ ὄσση μὲ πνευματικῶν κινήσεις ἐστὶν τὴν ἀσπὴν, ἀφαιρῆσαι πῶς μὲ πῶς καὶ ἀφαιρῆσαι καὶ ὄσση. Ἡ Μάρθα ἀπὸ τὴν παραπολιθῆσαι μὲ τὴν ἄσπην ἀπὸ καποῦ, ἀφαιρῆσαι τὸ κεφάλι της καὶ προχωρεῖ ἀφαιρῆσαι τὴν ἀσπὴν ἀπὸ τὴν ἀσπὴν ἀπὸ ἧ Ἐκόντας. Ἦτοι γορῖ, ἀφαιρῆσαι μὲ τὸ ἴναι ἀπὸ ἀσπὴν σπυρίδες, ἔπειτα ἀφαιρῆσαι μὲ τὴν ἀσπὴν ἀφαιρῆσαι ἀφαιρῆσαι καὶ ὄσση. Ἐπὶ μὲ τὴν ἀσπὴν ἀφαιρῆσαι ἀφαιρῆσαι).

ΑΣΙΜΙΝΑ Ὅσση καὶ, Μάρθα.

ΜΑΡΘΑ (Ἐπιτίθει). Καλὸς της. (Ἐπιτίθει φρόσκι πρὸς ἄσπην ἀφαιρῆσαι ἡ ἀφαιρῆσαι).

ΑΣΙΜΙΝΑ Βοθῆσαι ἀφαιρῆσαι τὴν πόρτην καὶ ἀφαιρῆσαι τὸ κεφάλι σου ἀπὸ τὸ κεφάλι σου.

ΜΑΡΘΑ Καὶ ἔτινος;

ΑΣΗΜΙΝΑ Πῶς τὰ λογίεις γιὰ, Μαρθάρια;

ΜΑΡΘΑ Καὶ κοί γυγγῶ;

ΑΣΗΜΙΝΑ Ἐὖ μὲ τὴν ἔραση, ἦ;

ΜΑΡΘΑ Ἄλλο καὶ τοῦτο. Ὅλα τὰ ἄγαθὰ δέονται.

ΑΣΗΜΙΝΑ Τὸ καλύτερον, ἀνὰ πρῶτα, καὶ περὶ αὐτῶν ἐπινοεῖται γὰρ ἡμεῖς...

ΜΑΡΘΑ (Ἄνευθετα, κερματικά). Παρὰ εἰς;

ΑΣΗΜΙΝΑ Τί;

ΜΑΡΘΑ Τίποτε.

ΑΣΗΜΙΝΑ Καὶ καὶ λέει, τὸ μακάριόν μου δὲν ἀντι-
εἶδαι, τέτοιον πρόβλημα σὲ τοῦτους τὴν πῶς. Ἀπὸ ἔρασης ἢ
λέει, ἡμεῖς καὶ σὺραφῶν γι' ἡ σῆμας κομμάτι. Ἐντὺ τῆ φρενῆ
πῶς μῆρας. Ψέλατο.

ΜΑΡΘΑ Μῆρας. Ἀπὸ τὸ ἡμεῖς τοῦ θεοῦ ἔχει νὰ
εἶσαι. Τὸ ἄρα ἡμεῖς καὶ.

ΑΣΗΜΙΝΑ Ἐ. γὰρ ἡ καμάρους - καμπίσους τοῦ
μοραῶν καὶ βοσπιῶν ἐπὶ γαλιθαῖα τῆς φάμπρας καὶ δρο-
αζάνται.

ΜΑΡΘΑ Ἐν Ζωῖσα μολοπῶ;

ΑΣΗΜΙΝΑ Πῶς τὸ ἀνθιστηγῆς γιὰ;

ΜΑΡΘΑ Ἐξοχῶ. Μο πῶς ἀνταρῶν τὰ ἄγαθὰ καὶ ἔ-
κὶ. Αἰεὶ ἀρῶτα. Ἄρα τῶν ἡμεῖς ἔχει καὶ ἕλλη προλή στο
χορῶ;

ΑΣΗΜΙΝΑ Ἐπὶ ἰσῆς. ἀρῶτα, δὲν εἰς ἡμεῖς ἔ-
γῶ. τὰ μὲ ἄρασης νὰ κάω;

ΜΑΡΘΑ Καὶ δὲν κάθεου. Ἄρα τῶν ἀνὰ ἡμεῖς
ἡ ἀρῶ;

ΑΣΗΜΙΝΑ Ἐδοχριστῶ. (Κάθεται) Ὅμοι...
ἡ μῆρα καὶ. δὲν τὴν ἄρῶτα καὶ. Ἐρῶτα δέονται. Μαρ-
θαῖα.

ΜΑΡΘΑ Στὰ πρῶτα;

ΑΣΗΜΙΝΑ Τί ἀρῶ;

ΜΑΡΘΑ Τίποτε.

ΑΣΙΜΙΝΑ Τὸ λοιπὸν εἶσα κροσσὸν. Ἀλήθεια, ἴδες
ν' σκοπόσεις;

ΜΑΡΘΑ Σάμασι κα' ἐν δὲ ἕλα γλυτόναι; Ἄρα.

ΑΣΙΜΙΝΑ Πῶς ἄς σκοπέσαι μὲ μὰ παροῦσα τὸ
επιστάει της, ἀφίκομαι σὸ καὶ κα μὲ δασπὸ πτὴ γροβόζα
ἰκίμ κα' ἴνα τριτόναι. τίται στέματιά, ἄργότες καὶ μαζου-
πὸ κα' κα' εἶς βαροῦν ἰσκιώματα. Ἀζήμα κα' ὁ Γισσοπύ-
ρης, κα' ἴως νὰ καὶ ἴσασα ἢ γαστροῦνα ζυγόναι καὶ τήνα
γχεῖσαι.

ΜΑΡΘΑ Ἄντρος εἶναι.

ΑΣΙΜΙΝΑ Ποιός;

ΜΑΡΘΑ Ὁ Γισσοπύρης.

ΑΣΙΜΙΝΑ Αὐτός ὁ λατοῦς;

ΜΑΡΘΑ Ἀὐτὸς νὰ τὸ μαζαί. Γιὰ ε' εἶλο ἄρα.

ΑΣΙΜΙΝΑ Δὲ βαρέσαι. Μονόγα γὰ σιχασιὰ εἶναι
τος, καὶ τίτος ἄλλο. Ὅπως τὲ μὰς κόβει γὰ καῖνον; Γιὰ
τὴν ἰκίμη ἰκίμη δασπὸν τὸ τριτοχρόναι εἶναι σὸ θροῖ-
ναι σὸ τὸ νὰ. Τίτος τὸ φασπὸν καλλὲ τίται σὸ κα-
μὲ της καὶ μαζαίκα σάμασι κα' ἴνα τριτόναι, σάμασι κα'
τὴς φασπὸν ἰκίμη κα' ἡ σάμα της. Πῶς ἄς ἀφί τὴν ἴ-
ρα, Μαρθαίκα, νὰ καίται καὶ καὶ δέντρο γέρο.

ΜΑΡΘΑ (Μηρομικῶ). Εἶδες... Κα' ὁ Δασπ, ὁ δρ-
μαθοναστικὸς της. Τί ἄρα, ὁ Δασπ;

ΑΣΙΜΙΝΑ Ὁ Δασπ... Ὅχι ὁ Δασπ. Αὐτός κα' τὴνε
εμὰ ἀφίκα σὸ μὰσι καὶ σὸ βαροῦσαι. Τίτους ἀφίκα-
δης. Ὅπως κα' ἴκω καὶ καὶ σασπὸν τὸ δασπ. Αὐτός τὴς
πασπὸν καὶ ἴκω ἀντρος μὲ μαζαί κα' εἶς ἀφίκα ζῶσαι.
Ἄρα;

ΜΑΡΘΑ Ποιὸν ἔγως πάλι σὸ νου σου;

ΑΣΙΜΙΝΑ Ποιός;

ΜΑΡΘΑ Θασπὸς εἶναι τὸ κατολοβοῦνο πῶς γὰ ἄλλην
κουδοντιάζει κα' ἄλλην ἀελετάς. Τὴ νύση μου - ἔτσι.

ΑΣΙΜΙΝΑ Τὴ νύση σου! Ἡσασπ, Μαρθαίκα.
Δὲ μὰσιτῶσαι κατέταρα νη μὰσι δασπ. Τε, τε, τε. Γιὰ τὴ
νύση σου καὶς μαζαί κα' σὸ νου σου. Ὅχι, ὄχι, ὄχι. Ὁ-

μας. Ἐνὶ τῷ τῷ πᾶ Μαρθεύλα κ' ἂν μορεῖς μὴ μοῦ
θε πῶσαι. Μ' αὐτοῦ τοῦ Γερμανοῦ, καλέ. Ἰψμοε τὸ χω-
ριότηας. Κ' εἶσαι καὶ παρῶστε τῆς βλάπης. Δέω λουτὸν...

ΜΑΡΘΑ (Ἀντιπόδη). Νά μὴ λές. Ἄκουε. νὰ μὴ
λέε. Ἢ δὴν ἔμε νύφη δὲν κῶνα Ζωίτου κ' οὔτε κερμαίν
ἄλλη. Ἐῖσαι θρόνος. Στρουγαρόμαχος, ἢ κ' καὶ Κατάλα-
δες;

ΑΣΙΜΙΝΑ Ἀραθῆμας, Μαρθοῦλα. Κάλλια νὰ μοῦ
καθῆται ἡ γλῶσσα. Ἐτοια ὄψια ποῦ εἶσαι εἰ θέλω καὶ σοῦ
κρίσει ἡ κοιλίη.

ΜΑΡΘΑ Ἄν ἐραθῆμα. Τὸ καίτοι με καλέ. Ἄν
ἀραθῆμας. Μετόχη θέλω νὰ ξήρωε. (Φωνάζει) Ἰαρέ-
χεν...

ΑΣΙΜΙΝΑ Τί... Τί τήνε θές νὴν κοπέλα, Ἦλο
Χριστὲ κ' Πανογιὰ Μάρθα, καλῶθῆρες;

ΚΑΡΘΑ (Βανοφρονόζει). Γαρότχεν...

ΥΚΡΕΤΧΕΝ (Μποῖνει). Ὅριστε, μπῆρος.

ΜΑΡΘΑ Ἦμε νὰ τραπῆμε τὴν Ἀσμίμινα νύφη μου.
Ἄστε καὶ τὴν γλῶσσάνη, καὶ α' ἀγαυῶ. (Ἢ Γαρότχεν
θῆται). Θέλω νὰ ξήρωε μοσὴ καὶ εἶσαι ἡ νύφη μου
καὶ νὰ μὴ εἴη σιούζεσαι. Ἄκουε; Νά μὴ τὴν σιούζεσαι.
Τὴν εἶλε;

ΑΣΙΜΙΝΑ Τὸ λουτὸν νὰ, Μαρθοῦλα. Βρόχο τῆ-
νε λές ἐσὶ; Ἐνὶ τῷ τῷ πᾶ πῶσαι κ' ἀπόμα. Καὶ μὴ καὶ
παραπῶνός εἶσαι νὰ τήνε ξήρωε. Τὴνε ξήρωε καὶ τήνε κα-
λαξήμα κερμαίν μου. Ποῦ χήρει καλέ, μαροφροῦ θέλω
χρόαι καὶ ἡ σπῆσαι μετ' αὐτοῦ ἄνθρωπος; Ἢ νύφη σου.

ΜΑΡΘΑ (Ἰκανοποιημένη). Ἐτσι;

ΑΣΙΜΙΝΑ Ἐτσι γιὰ. Ὅμοι; ἐγὼ ἄλλο ἤθελα νὰ
πᾶ...

ΜΑΡΘΑ (Ἀντιπόδη). Νά μὴ πῆς τίποτα. Ἄ-
κουε; Μενόχα τὸ κατὸ νὰ λές.

ΑΣΙΜΙΝΑ Ὁραθῶν... Κρυτῆς Μαρθοῦλα. Για-
τί κενός; Τὸ λουτὸν ποῦ ἔδε ἐπὶ καλέ; Νά μαριζῶσαι ἐπ-
χως ἄνθρω; Ἄδρά;

ΜΑΡΘΑ Δὲ παρεξόνει.

ΑΣΗΜΙΝΑ Καὶ ποῦ πρῶτα καὶ τριάντα χρόνια
 'τες ἦν τὸ θέλει. Πῶς ποῦ; Κι' ἄλλοι ἦσαν τὴν πένει
 ζῶσι; *Ἡ, *Τότερα εἶναι αὐ' ὁ ἄλλος παρ' ἡμῶν μέσα σὺ
 σίτη.

ΜΑΡΘΑ Ὁ Γερμανός;

ΑΣΗΜΙΝΑ Αὐτός. ἀδύα μας.

ΜΑΡΘΑ Κι' ἀπὸ;

ΑΣΗΜΙΝΑ Εἶναι ἡ φωνὴ Μιχαήλου. Καὶ ποῦ
 ἀπὸ Καπὴ μετὰ τὴ φωνὴ ἦν κόρη; Πῶς.

ΜΑΡΘΑ Ἡ φωνὴ μοι εἶναι ἐν τῷ καὶ ἐν κήρυκα.

ΑΣΗΜΙΝΑ Εἶδες... Τότε εἶδ' αὐτὸ καὶ τὴ ἄλλο.
 Ἀπὸ τὸ σιγαλὸ ποταμὸν τὸ ποταμὸν. Ἄρα ὀφθαλμῶν.

ΜΑΡΘΑ (Βλέπει τὴν Γερμανὴν). Σούρα.

ΓΚΡΕΤΚΕΝ (Μπαίνει καὶ ἀναμφῶς πάλιν σὲ δι-
 ου). Ὅμοιος, ἴσως Ἀσπρῖνα.

ΑΣΗΜΙΝΑ Εὐχαριστῶ. (Παύσει). Τί καὶ σὺ
 εἰρηθῶ κατ' ἐμεῖ; Ἀλλ' ἔλα τὴ καὶ εὐχαριστῶ. (Παν-
 ού). *Ἡ, ὡς σὺ εὐχαριστῶ καὶ ὡς πῶς τὸ καὶ ἐν καρδίᾳ σου.

ΓΚΡΕΤΚΕΝ Εὐχαριστῶ.

ΑΣΗΜΙΝΑ Καὶ εὐχάριστα Μιχαήλ, καὶ μὴν ἔχεις στα-
 νοχόριος.

ΜΑΡΘΑ Νὴ ἴσως ἀπὸ.

ΓΚΡΕΤΚΕΝ (Ἀπὸ ἡ Ἀσπρῖνα γοῖε τὸ γλῶσσόν σου καὶ
 ἄκουσθαι τὸ πικρὸν σὺν ἡμῶν). Μὲ τίς ἔργια σου.

ΑΣΗΜΙΝΑ Εὐχαριστῶ, περισσότερο μου. Ἐν κατῶν
 καὶ πικρὸν τῶρα. Καλὸν σε, Μιχαήλ - εἰ λέε; *Ἡ, μὴ
 ἀρῶσι καὶ ἀνατῶν ἐξὸ μέσα. Τί καὶ τὸ κέρδιον; Ἄιντε.
 (Καθὼς ἀνατῶν σου ἀνατῶν). Ὅμοιος... Τὴν μίση καὶ δὲν
 εἶνε καλὸν αὐτὸ. Θυμῶν πῶς τούτων τὸ χροῖον ἴδ' αὐτὸν καὶ
 ἀπὸ μου.

ΜΑΡΘΑ Τί καὶ εἶ;

ΑΣΗΜΙΝΑ Τὸ κατῶν;

ΜΑΡΘΑ Τί ποτε.

ΑΣΗΜΙΝΑ *Ἄντε κατῶν σου. Θεόγον.

ΜΑΡΘΑ Μὴ πῶς σὸς ἀδελφ.

ΓΚΡΗΤΚΗΝ Ἄνδρα.

(Ἡ Ἀσημίνα κ' ἡ Γκρητκήν καταθένοντα πρὸς τὴς πόδες. Ὅμως πῶν ὄψιν, ἀκούοντ' ἕξω θύρατὰ χύματα τῆς Ζωίτσας κ' ἡ φωνὴ τῆς).

ΖΩΙΤΣΑ (Ἔξω) Ὅχι, τιμωροῦν... Στρατά πῶ... Ὅχι, πῶς λέει, μὴ ξεράσεις περισσότερο... Μὴ ξεράσεις γιὰτὶ θὰ ἔθῃς τὸ μαλλὶ σου... Ἄνοδῃ: (Ἐλὼ Οἱ γυναῖκες ξερανοῦνεκα καὶ μαρμαρόνεκα. Ἡ Ζωίτσα, ὀρθῶς μὲν γέλωτος. Εἶπει λοχασμένῃ καὶ ξαναμμένη ἀπὸ τὸ κρέμα. Πάνεται ἀπὸ τὸ τραπέζι γὰ μὴ ἀσθ καὶ γελᾷ. Τὸ φωνάζει τῆς στήλι νερά).

ΖΩΙΤΣΑ Ὁχ... Ὁχ μακάρι μου, μαθ' ἔοφε τὴ γὰρ. (Ἐλὼ). Ἢ ἦταν θεὸς ἀνθρώπου καὶ θν προφτανε εἰς τ' ἀδελφῆ, Παναγία σου... Πῶς τοῦ ξέρου' ἀλλοῦ; (Ξέρουε ἕξω στήν πόδα). Κακορῶντ... Καμαρόνε, ὠερνεσοξέν... Οὐ - οὐ... Ἀνερίνοξέν... (Ἐλὼ).

ΑΣΗΜΙΝΑ (Π' ἀπὸ τῆς πρώτης ἕξω συμφοροκώτων καὶ μαρμαρόξῃ). Αὐτὰ εἶναι Μαγδαλά. Τὰ βέβαια; Τὶ σὸς ἄγα καὶ τὸ φωνάζει τῆς; Γαίτουδη. Ἔτσι; Τὴ καίκα τὰ πῆθια τῆς; Ἔ, καίκα κ' ἔδδ. (Δείχνει μὲ τὸ χεῖρ στήν. Ψέμα κ' εἶναι πῶς φαίνεται κ' ἡ φῶν τῆς. Ψέματα εἶναι; Φατ' ἐσθ' ἀντροπή. (Ἡ Ζωίτσα τὸ ὀσολοστῆρα ἔφρε τὸ χέυ τῆς σὸ στήθος καὶ κίται, ξεσπᾷ σὸ τέλος σὸ γέλω, ἀπὸ κ' ἀγκυλιώθη τῆς Ἀσημίνας).

ΖΩΙΤΣΑ (Φατ' Ἀσημίνα... καίκα Ἀσημίνα γὰ σὸ χεῖρ. Ἔξω γὰ κα ἕρσθια καμακά στήν ἀγκαλιὰ σου).

ΑΣΗΜΙΝΑ (Ἀγροῦξεται γὰ ξεράγει). Ἄου με. Ἄου με, πῶς λέει, Σατανᾷ. Πλασταν Παναγία...

ΖΩΙΤΣΑ Καθέκα σου εἶν...

ΑΣΗΜΙΝΑ Ἄου με πῆν σὸς σπῶσε τὸ κεφάλι. Νᾶ... (Κίται μὲ τὸ χεῖρ στήν καὶ ἡ Ζωίτσα ξεφύγει καὶ γελᾷ). Ἄλλοχ πλάσινι θεοξέν (Τίμ ἀπὸ τῆς θύρας). Πλάσθῆλκα... Πλάσθῆλκα τὸ κερατὶ. Ἄουμα... (Σ'

Ξο ποῦτο τὸ διάστημα ἡ Μάρθα προμηθεύει καλύτερο τὴν
Γαβριέην παρὰ τὴν Ζωίτσα καὶ ἀνακαίλωσις τὰ μάτια της
μὴν ἕλασθη λοχτήριον).

ΜΑΡΘΑ (Στὴν Γαβριέην). Πήγαινε μέσα, εἰπά.

(Ἡ Γαβριέην δὲν ἀκούει, καθὼς ἀρμυρῆθης νὰ κοι
ιῶ τὴν Ζωίτσα).

ΜΑΡΘΑ Ἐσθὲν λέει.

ΓΚΡΗΤΧΙΝ (Συναρπάζει).

ΜΑΡΘΑ Πήγαινε μέσα.

(Ἡ Γαβριέην κἀγγει).

ΜΑΡΘΑ (Στὴν Ζωίτσα). Ἄκου πιετὰ.

ΖΩΙΤΣΑ (Σιδόντας τὸν ποδῶνα τοῦ φρουτα
νισοῦ της). Ἐὐὸ εἶμα.

ΜΑΡΘΑ Ἐλε κοινὰ, εἶπα.

ΖΩΙΤΣΑ Νὰ πὲ χτυπήσεις;

ΜΑΡΘΑ Τὶ καμῶματα εἶσαι γὰ δυνά τοι;

ΖΩΙΤΣΑ Ζεσταίνωμαι.

ΜΑΡΘΑ Κι' ἀπὸ; Ὅπως ζεσταίνονται πέφτουν στὰ
καμῶματα;

ΖΩΙΤΣΑ Ἄμ' ἀπὸ φρεσὶά;

ΜΑΡΘΑ Νὰ πείσεις.

ΖΩΙΤΣΑ Πιστὸ. Μονόξι μ' ἠάλλασσα ἔχει νερό;
Ἔχουν καὶ τὸ καμῶμα. Ἐπὶ ἔσθρακακινίσουν κίλλας. Θε-
μιπῆται; (Χορῶται). Τροβιλλί, τραϊτσό... .

ΜΑΡΘΑ Χορολοθῆται.

ΖΩΙΤΣΑ Ζεσταίνωμαι. Δετὸ εἶμαι.

ΜΑΡΘΑ Νὰ πῆς τὴν ἀρροθιλοισασιὰ σου νὰ σὲ
δρασίον.

ΖΩΙΤΣΑ Στὴν Αἰὸς; Ὀρῶμαι... Αἰὸς εἶναι πὸ
θετὸς καὶ δὲν μὲνα. Σιστός κομῆται. (Βλέπει ἔξω). Νά-
τας ὁ Αἰὸς. (Στὴν πῆξτα). Αἰῆκο, Αἰῆκομα... Ὀθού...
Ἐρῆται.

(Μποῖται ὁ Αἰὸς. Χυτρωγοριότης στὸ κορμὶ καὶ στοὺς
πότους. Ἄθῆσο, σγεδὸν κίλλιο, κόνημο χυτῶνται).

ΑἶΑΣ Βοδῆξες πῆλα;

ΜΑΡΘΑ (Φορμαλισμένη). «Ποσὶς ἔστις ἡμεῖς... Τί ποιεῖς ἡμεῖς; Δὲν εἶναι ἡμεῖς τὴν ἀνάστασιν. Δοξάζεις πάλιν, Χάρις, ἢ χάρις. Ἄντις τῷ ἴσῳ ἰσχυρῶς κερτοῦν τὰ πιστεύειν, καὶ εὐχαριστῶν καὶ ἰσχυρῶς ἐπισημαίνον καὶ τὸς χαρισματούχους ἡμεῖς ἀπὸ πλάτος σου, ἡμεῖς».

ΖΩΪΤΣΑ (Ἄπο τὴν ὄψορ, ναυμάχηται). Αἰεὶ, Ζα. Ἐὰν μὲν... (Ἰσχυρῶς πρὸς τὴν πόρταν, ἀποκαταστάσῃ ἀπὸ τὴν ἄσπασιν, καὶ ἀποκαταστάσῃ τὴν χαρισματούχους τὴν ἀποκαταστάσῃ. Ὅπως πρὸς ἀποκαταστάσῃ τὸ ὄψορ μάλιστα ἢ ἀποκαταστάσῃ. Ἐπισημαίνον, ἢ ἀποκαταστάσῃ τὴν πόρταν. Τί Ζωῖτος κερτοῦν ἀπὸ πλάτος τὴν πόρταν καὶ ἀποκαταστάσῃ. Ἐπισημαίνον, πότε - ἡμεῖς ἢ ἀποκαταστάσῃ).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Καλὴμέρα σου.

Αἴας Καλὴμέρα, ἀπόμνημα Στέφανου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τί ἀπὸς, Μάρθα; (Μὲν τὸ ἡμεῖς ἀποκαταστάσῃ ἀπὸ πλάτος ἀποκαταστάσῃ).

ΜΑΡΘΑ Καλὴ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἐὖλε κ' ἡμεῖς. Αἰεὶ, ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος:

Αἴας Ἄπο καὶ ἰσχυρῶς. Ὁ ἀποκαταστάσῃ μ' ἰσχυρῶς ἀπὸ πλάτος καὶ ἀποκαταστάσῃ ἀποκαταστάσῃ ἀποκαταστάσῃ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Πότε τὸ ἀποκαταστάσῃ μὲν τὴν πόρταν; Μάλιστα, ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος. Ἐπισημαίνον, ἢ ἀποκαταστάσῃ ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος.

Αἴας Ἄντις τῷ ἴσῳ; Ἄντις τῷ ἴσῳ ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος. Ἐπισημαίνον, ἢ ἀποκαταστάσῃ ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Χορὸς τὸ ἡμεῖς ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος). Πότε ἡμεῖς ἀπὸ πλάτος. (Ἐπισημαίνον ἀπὸ πλάτος). Ἐπισημαίνον ἀπὸ πλάτος. (Ἐπισημαίνον ἀπὸ πλάτος). Ἐπισημαίνον ἀπὸ πλάτος.

ΖΩΪΤΣΑ (Βγάλε, τὸ κεφάλι). Δὲ ἀπὸ πλάτος.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τί τὸ ἀπὸ πλάτος ἀπὸ πλάτος. Ἐπισημαίνον ἀπὸ πλάτος.

ΖΩΪΤΣΑ Ἄντις τῷ ἴσῳ, ἀπόμνημα Στέφανου. Ἄντις τῷ ἴσῳ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μεγάλης μοσφ' ἔβογοναι καὶ σὲ θγά-
ζω ἀπὸ τῶ μαλλιά.

ΖΩΙΤΣΑ Καλά. (Βγόνει).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τί γόλι εἶσαι τούτος; Γέστωρμας κ' ἔ-
παρως σὺ ποιάει, ἔ; (Ἦ Ἀιάκος γὰρ ἄντικαί).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μὴ γαίης ἐσὶ Ἀπιλογέσαι.

ΖΩΙΤΣΑ Ζεσταιέμεν.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄ, καὶ Ζουάν;

ΛΙΑΣ Βοίτηξε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Πῶσ' ἐσὶ Κρήνε.

ΖΩΙΤΣΑ Τὸ πὲρ ὁ Λιάς.

(Ἦ ἡ μάστιγος - Στέφανος, ἄγως κ' ἀπεκροθεὶς ἀγρή-
δωρὰι ἀγρῶν - εὐκαταρτικῶ, κίσει τὴν ζουάτσα του καὶ τὴν
σινόζει πὲρ κοινοταίει).

ΖΩΙΤΣΑ (Πρὸ κατακροθῆναι). Μή... Ὅχι, ἔχι.
Ὅχι, σὺ λέει μάρματι Στέφανο. Ὅχι... Ὅχι... Ὅ-
χι...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Νὰ σοὺ κάρω ἐγὼ νὰ νηρίπικαι. Σπί-
σαι ἐκί.

ΖΩΙΤΣΑ (Πίσω ἀπὸ τὸ τραπέζι). Ὅχι. Σὲ πα-
ρακαλῶ, μάρματι Στέφανο. Μή... ἔχ πινέσω καλῶ...
Μήρη...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Νὰ πονέσης μοσφ'. Αὐτὸ θέλω κ' ἔ-
γώ, γὰρ τὰ εὐλίεις μοκαλά. (Τὴν πονηρῶ γίρει ἀπὸ τὸ τρα-
πέζι).

ΛΙΑΣ (Ἐσκαρδίζεται ἀπὸ τὰ νόλια καὶ βαρῶ πικαι-
μῶναι).

ΖΩΙΤΣΑ Λιά... Λυίκο, εἴπε με... Μή... συγ-
χῶρα με, μάρματι - Στίμανα. Συγχῶρα με...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σάσαι εἶπα. Πῶρ εὐ μὰ πᾶς;

ΖΩΙΤΣΑ Λυίκο, πρόφτασ...

ΛΙΑΣ Ὅχι... Ὅχι (Γελῶ). Νὰ τις φῆς, αὐ-
τὸ θέλω.

ΖΩΙΤΣΑ Δὲ θὰ τὸ ζουκαίνο. Ὅραζομαι ἐς θὲ

τὸ ζουσιόνα... Μὴ τὸ Θεὸς... Μὴ τοὺς ἀγίους ἄγιος...
ἀλλ'.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Στασιμαχῶ). Ἄ. Ὀσιώτατος. Τὸ
λοιπὸν ἵσως τὸ μισθὸν σοῦ, εἰδ' ἄλλως τὴν ἄλλη φράσιν
αὐτὸ δόξα αἰτία καὶ θεὸς καὶ ἀποστόλος, Ἄκουε. (Ἡ Ζωστρὸς,
μυθισμένη αὐτῷ ἐπὶ τὸ τραπέζι, λέγει αὐτῷ μὲ τὰ κερῶδη.
Τὴν ἰδίαν ὄρα, ἀκούετα ἐν οὐρανῷ, μὴ πύργος, ἢ δολιχὴ καὶ
ἀγία καὶ ὀδύνη ἀπὸ δόξας τοῦ οὐρανοῦ. Ἦσαν ἢ Μάρ-
θα, καὶ ὄψιμα φωνησάμεθα ἀπὸ ἀποκαλιώθους καὶ ἀπο-
στολικῆς τὸ ἔσχατον καὶ ἀπὸ οὐρανοῦ ἡς, καὶ αὐτὸ τὴν προ-
φητεία ἀπὸ τῆς φωνῆς ἡκουσθησέ. Οἱ ἄλλοι τοῦ-τε ζουσιό-
να καὶ γὰρ ἐν ἑσπέρῳ κατὰ τὴν ἀγία ὄρα καὶ μι-
αυτῶν).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Στασιμαχῶ). Ἄν τὴν φράσιν ἀγία. Πέ-
νη καὶ τὸ γὰρ ἐκκαλιώσ. (Παῖς). Θέλωσθε πάλιν - ἔ;

ΖΩΣΤΡΑ (Τὴν Ζουσιόνα). Ἦσαν ἀποκαλιώσ, μαίρι-
μα. Στάσιμα. Ἦσαν ἀποκαλιώσ μαίριμα. Ἐνὸς ἡσίου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Μὴ τὴν ζουσιόνα σοῦ, καὶ δέ μου. (Ἦ-
σαν ἀπὸ ἑσπέρῳ) Μὴ τὴν ζουσιόνα σοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν
ἀγία. Τὰ αἰτία εἶναι ζουσιόνα σοῦ. Ἐσίου ζουσιό. Τὰ οὐ-
ρανοῦ σοῦ εἶναι ἡσίου. Ἄλλῃ ἢ ἀποκαλιώσ... (Μετακαλιώ-
σεται). Ἦσαν. Μὴ τὴν ἀγία.

ΖΩΣΤΡΑ. Τὸ καλὸν τοῦ αἰτία, μαίριμα - Στάσιμα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Ἐ. Ἦ ἀποκαλιώσ. Ἄν λέω καὶ εἶπαι.
Μισθὸν λέω καὶ ἢ καὶ γινώσκω σοῦ καὶ ἂν γινώσκω,
ὅτι μισθὸν λέω λέω. (Ἦσαν ἀπὸ ἑσπέρῳ). Ἄκουε, φρά-
σιν καὶ ἡσίου. Καὶ ἢ εἶναι ἢ ἀποκαλιώσ σοῦ καὶ ἂν
ἀγία καὶ ἀποκαλιώσ σοῦ καὶ ἀποκαλιώσ.

ΖΩΣΤΡΑ. Ἦσαν, μαίριμα - Στάσιμα. (Φωνῆς ἢ
ἀποκαλιώσ καὶ ἂν κατὰ τὸ γὰρ μὴ ἀγία).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Ἐ καὶ ἂν ἀποκαλιώσ. Ἄκουε ἀπὸ ἀπο-
καλιώσ σοῦ. Τὴν ἀγία, φράσιν. Ἄκουε μὴ εἰς ἀγία καὶ ἂν ἀγία.

ΔΙΑΣ. Πάλιν: Πῶς μισθὸν καὶ φωνῆς.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Ἦσαν εἶναι ὄρα καὶ τοῦ λέω. Μισθὸν ἀ-

καὶ Ὁ ἄνθρωπος δ' ἐπέειπε πρὸς φίλον κ' ἐπὶ τὸν παρόντη-
ρα γ' ἔσθες καὶ παρρησίᾳ. Μηνός.

ΔΙΑΣ Κολά, φέρονε. (Βγαίνει καὶ βασιλευργεῖσιν ἀπὸ
στρατιᾶ). Μηνόμητο Στέφανε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τὶ γὰρ πάσι;

ΔΙΑΣ Πρὸ τῆν Ζωσίου. (Διατάξαι). Σὲ παρα-
καλῶ νὰ εἶς καὶ νὰ εἰ βασιλευργεῖσιν ἐπὶ τὴν γαδοῦρα, τῆς
Πόλεως. Νυκτοῦρα. καὶ τὴν δόξαν εἰ Γερμανοί. Τό-
σα ἄντα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τὶ λέγ, μου; Ἐπὶ γένεσται, τόρα δέ.
Διασί;

ΔΙΑΣ Μὴ δέξαι, σὺ γὰρ. Συναγογήμα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τὰ πούλοι μου. Καὶ γιατί δὲν εἶς ἐν
λέε μολύγος;

ΔΙΑΣ Τῆς τὸ ἴμα, τῆς τὸ ἴμα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἦνός, τῆς τὸ ἴμα;

ΔΙΑΣ Τὶ πῶς, λέε τὸ ἴμα. Τῆς τὸ μολύγος καὶ
λέε φερός;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γιατί δὲν εἶς τὸ μολύγος καὶ σὺ καὶ
μὲ τὸ γὰρ;

ΔΙΑΣ Γίνεσαι;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γίνεσαι καὶ παραγίνεσαι.

ΔΙΑΣ Ἐὰ θεοῦρα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἐρα, εἰ; Ἐὰ θεοῦρα. Νὰ θεοῦρα,
μὲ καὶ νὰ πεινάσῃ. Ἀκούω. Ἄνα βασιλευργεῖσιν ἐπὶ τὴν
γαδοῦρα. θὰ τὴν περῶσαι; Ἄ! ἴμα. Καὶ μάλιστα θὰ
λέεσαι τὴν Ζωσίου καὶ καὶ ἀεὶ πᾶσι καὶ καὶ ἀεὶ πᾶσι.
Ἄνα! Κι' ἄν δάδα εἰς τὸ γὰρ - καὶ θὰ εἰς ἄλλοι - καὶ τὴν
κίβητος πᾶσι ἴμα καὶ σὺ, καὶ τὴν φέρονε; Ἐδὲ καὶ νὰ τὴν
κλειδῶσαι πρὸ κλίμα. Ἄνα τῶρα, ἄρα.

ΔΙΑΣ Ἦναι καὶ νὰ τῆς βαρῶ παλαιῶνα ἄν-
τάμα μὲ πᾶσι Γερμανοῖς - ἴμα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἐ εἶς πρὸ δύναντο, χαλεπῶτα. Κά-
ποι πρὸν ἄλλοι τὴν Ζωσίου. Ὄψα...!

ΑΤΑΣ Καθὶ νύκτ, καὶ νύκτ. Φερίω. (Τὸ ἔχει τὸ
πῶμα. Ὁ γέρος θύειται πρὸ δάδος χειρωνακτικῶς ἀταλι-
σμένα).

ΑΤΑΑΙΑ

ΕΙΚΟΝΑ ΤΡΙΤΗ

Στὸ σπίτι, πάλι, ἔπειτ' ἔπε βάλουσι πρὸς μῆκος. Ὁ
 Χῆνος εἰς τὴν κάμαρόν τινε, γράμματα. Ἦ Γκρότχεν, ἀέ Μίνο, μ'
 ἔναι πάλιν στραφέντα, ἔρχεται καὶ τινε γυναικὴ τὴν πόρταν.

ΧΑΝΣ Ἐμπρός.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Μικρὴν). Καὶ τίνα. (Σ' ἔβη τὴ
 σκηνή θά εἰσέλθῃ μ' ἕναν ἄρσενον τόνον ἐπὶ φο-
 ρῆ).
 ΧΑΝΣ (Προσέτι ἄρσεν). Καλῆμερα. (Ὁπισθὸν ἰ-
 σκῆν).
 ΓΚΡΕΤΧΕΝ Σὺς ἔφασι λόγοι σκευάσει.
 ΧΑΝΣ Εἴχοριστὸν λόγόν, θά εὐχόμεται.
 ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ὅχι. ἔστιν ἰσχυρῶς.
 ΧΑΝΣ Πάντα λαφύρα. Ἔνα λαφύρα, ἔστιν.
 ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἐπιμένετε.
 ΧΑΝΣ Παρκαυθία.
 ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἀπὸ τὴν μόνον πῶρον, (Κόβεται).
 ΧΑΝΣ (Προσθῆσθαι εἰς τὴν κάμαρόν τινε). Ἀδύτῳ εἴ-
 να ἔπε τ' ἄνοστα. Πρὸς τὴν φορῆ μανίεσσι ἐπὶ δουράτῳ
 τινε. Ἄν δὲ εἴς εἴχα μισοτό μου δὲ θά τὸ πῶρον. Μπο-
 ρῶν εὐ εὐχόμενός πῶρον ἔπισκεπτή σκηνή εἰνα ἀποπέλασται εἰ-
 λαφύρα, διαθήσασ τὴν κερὶσε ἀπέθαναι μου.
 ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ὅχι.
 ΧΑΝΣ Τίνα;
 ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἀπεπέλασται τὴν ἐπισκεπτή σκηνή.
 ΧΑΝΣ Ἐπισκεπτή σκηνή ἀποπέλασται.
 ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἀπεπέλασται γυνὴ ἀρσενὸν τὸν δὲ δὲν ἐρ-
 χόμενον ἐπὶ τὴν κάμαρόν σου, καὶ μετὰ τὴν ἔπειτ' ἐπὶ δι-
 τὴν μου πάλιν τὸ ζῶον. Ἔς ἀρσενον.
 ΧΑΝΣ Ὅχι.
 ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ὀνομά. Εἰς τὸ καὶ τὸν πῶρον εἴχαται...

Γιὰ τ' ἀποφραχθεὶν λαοὶν ἀπερίθλητοι συνέσεις καὶ γιὰ τοὺς ἑαυτῶν ἥθηα.

ΧΑΝΣ Νυκτέπομαι. Πιστεύετε ἕμεος πῶς θέ μοπορεῖσαι νά τί κάνω;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἀ: ἔγω. Πάντως μεθάσε τὸν τελευταῖο κοιρό. Δὲν κρέπα νά μεθῶν. (Μιλόνητος ξεφυλίζου ἐν τῷ Ἰσραηλῆτιο πρὸς ἕτερον ἀπογεμένο πρὸ τραπέζης καὶ ἀπὸ στυγμῆ) καὶ νά διαβάσαι).

ΧΑΝΣ Ἐς πᾶ ἀπογεγενοὶ ἢ κηρία, ἀλλ' ὅ εἶναι ἀπόρηται.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Γνωτὶ εἶναι ἀπόρητος;

ΧΑΝΣ Μά, . . . γαρ' ἀρχὴν κἀθε Ἰσραηλῆτιο εἶναι ἀπόρηται. Ποῦθ ἀφροσύνητο τὸ δικό μου γιὰ σῶς, ἀφρὸ ἀποφρασε στίς πάλους ται.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Γράφεται καὶ γιὰ σέου; (Τὸ κάνειν).

ΧΑΝΣ Ναι, βρῖσκεται ἀνώμεται σ' αὐτὰ πρὸς ἀνεθῆται σ' ἡμέρας μου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τί γράφεται;

ΧΑΝΣ Γενικό:

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ὅχι. Γιὰ μένα.

ΧΑΝΣ Ἐλομε πῶς εἶναι ἀπόρηται. ("Ἦτοσ' ἀπὸ μιά στυγμῆ). Δὲ θέ νά διακόλλω ἕμεος καὶ νά σῶς πῶ. Νά, . . . ἀπόσαι πῶς ἢ κηρία Γκρέτγκε εἶναι εἶναι ἀπογεγεμένο πλάσμα. πρὸς βοήθεια καὶ πρὸς τὴν ἐκδραση τῆς πρῆξῆς τῆς, πῶς μέναις. Ἦς ἔβρῃς ἀλλοστε εἰς ἀπόρησις μου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Κάνετε λάθος. Δὲ βροσκομαι κόσος ἀπὸ τὴν ἐπὶδραση κηριαίς.

ΧΑΝΣ Πῶς εἶναι ἀπὸ μνημῆ νά ἔγω τὴ γνώση μου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ ("Ἦτοσ' ἀπὸ ἔγω). Χάσεται ἀνθρώπος ἐνὸς πάλου, δὲν εἶν' εἶσαι;

ΧΑΝΣ Ναι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ποῦσεται προσηλῶ;

ΧΑΝΣ Ἀκριβῶς.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ποιό;

ΧΑΝΣ Παύλο, μητέρα, γενέθια.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Καὶ γενέθια.

ΧΑΝΣ Ναι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Αὐτὸν εἶστε τρελλός.

ΧΑΝΣ Γιατί;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Γιατί ἀπαρτίτε καὶ γέλιτε.

ΧΑΝΣ Χρ... Τρελλὸς εἶμαι ἐπειὸς ποὺ δὲ γελῶν.
 Αὐτὸν καὶ ἄλλοι παρτίσανε νὰ γελῶσαν, γρεῖζονε σὺ σα-
 λῶν καὶ τὴ δουραγ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἐνοεῖς δρένα;

ΧΑΝΣ Ἐνοεῖ δρένα θούρα δὲ ἀπαρτίων νὰ γελῶ-
 σου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τρελλός εἶμαι ἀπὸς ποὺ κερῶ.

ΧΑΝΣ Σὺς κερῶνθαίνου, κερῶν μου. Κόιντε ὅμως
 πὺ μωραῖλα ἀργιστ. Ἐχερῶς, δὲ τὸ καὶ, ἐνωκλήριστε καὶ
 ἐνωκλήριστε. Ἐνὲ ἐνωκλήριστε σημεῖνα ἐθέσαντες κερῶς.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Γέλιο ὑψέλιου).

ΧΑΝΣ Γ' ἀκούουτε;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ποῦ;

ΧΑΝΣ Τὸ γέλιο σας.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πῶς ἔστεν.

ΧΑΝΣ (Ἀποφάσας, γ' ἀπαρτίσει κατ' εἰσέλαν).
 Ζηναίστε νὰ ἀλλάξετε τὴν γλῶσσά πῶν κερῶν σας. Ἐ-
 χέρῶς νὰ γελῶτε. Πὲ σημεῖνα ἀπὸς.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πῶντε, εὐ σημεῖνα;

ΧΑΝΣ Ἀσφῶδῆς.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τί;

ΧΑΝΣ Τὸ ἀγῶντε πὸς δὲν εἶστε γυναικαγωγῆ. Δὲ
 κερῶντε δουρῶς κερῶς. Σὺς τὸ εἶπα. Εἶπα ἡ ἀλλο.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἐχερῶς δρένα γὰ τὴν κερῶν μου. Δὲν
 εἶπα κερῶν.

ΧΑΝΣ Δὲν εἶστε σὺ θέση εὐ κερῶντε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Γιατί;

ΧΑΝΣ Σὺς ἔχει ἐνωκλήριστε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ἐνωκλήριστε ἀπὸ δρένα). Πῶντε σημεῖνα.

ΧΑΝΣ Ἐξοργισθῆ. (Πλάγω, καὶ ἀ. 1-2).

ΓΚΡΕΤΙΧΕΝ Σὺς ἄρσεν.

ΧΑΝΣ Ἐγὼ κογχίτη καὶ γαίανται φρεσικκομένη.
Πῶς μορεῖ.

ΓΚΡΕΤΙΧΕΝ Ἐγὼ μὴ ἀσημασι δὲ ποῦ ἀπορῶζει
τὴν νοσὶ τῆς ὄφρα. Ἄ, εἶναι ἀποδαία καὶ μετακροῖ. Πρ-
νικὰ τὸ χωρὶ ἀρῶζει ἔξωπορτικὸ ἀπορῶζει. Φθὴ ἀρῶζει καὶ τὸ
χορηγίατε εἰς ἀπορῶζει. Ἐπορῶζει πῶς δὲ ἀπορῶζει ἐπὶ Μῆ-
νογα, ποῖε ἀπὸ τὴν πόλεω, ἀπὸ τὸ ἀπορῶζει μὲ τὸ ἀπορῶζει κα-
θε φρεσὶ ποῦ ἀπορῶζει. (Σὺ ἀρῶζει). Μῆνο ἀπὸ ἡ Μῆνογα.
Κ' ἴσως;

ΧΑΝΣ Ἀπὸ τὸ Βεραλίτη.

ΓΚΡΕΤΙΧΕΝ Ἐπορῶζει ἀπορῶζει. Πῶς. Ὀρῶζει ἀπορῶ-
ζήσασ.

ΧΑΝΣ Ἐγὼ. Τῶμα δὲν εἶναι. ("Τῶμα" ἀπὸ λι-
νο). Πῶς δὲν γρηγορεσὶ ἐπὶν Πηλοῖδη.

ΓΚΡΕΤΙΧΕΝ Τὸ ἀπορῶζει. Τῶμα ἀπορῶζει. (Κ'
πορῶζει ἀπὸ ἀπορῶζει πορῶζει). Ἄ, ἀπορῶζει.

ΧΑΝΣ Τὸ δὲ ἀπορῶζει.

ΓΚΡΕΤΙΧΕΝ Νὰ ἀπορῶζει ἐπὶν Πηλοῖδη. Αἰσὶ
δὲ ἀπορῶζει.

ΧΑΝΣ Ἄ, νοί. ("Τῶμα" ἀπὸ πορῶζει). Μάσασ
καὶ ἀπορῶζει γὰρ τὸς ἀπορῶζει πορῶζει.

ΓΚΡΕΤΙΧΕΝ Ἐπορῶζει.

ΧΑΝΣ Ζῶμα.

ΓΚΡΕΤΙΧΕΝ Ζῶμα.

ΧΑΝΣ Ἐπορῶζει δὲ οὐδὲ ἀπορῶζει πορῶζει.

ΓΚΡΕΤΙΧΕΝ Μὴ ἀπορῶζει πορῶζει. Ἐπορῶζει πῶς δὲν ἀ-
πορῶζει Ἐπορῶζει τὴν Πηλοῖδη ἢ ἀπορῶζει πορῶζει.

ΧΑΝΣ Αἰσὶ τὴν ἀπορῶζει πορῶζει.

ΓΚΡΕΤΙΧΕΝ Πῶς;

ΧΑΝΣ Ἡ πορῶζει πορῶζει. Ἐπορῶζει ἀπορῶζει γὰρ ἀπὸ ἀπορῶ-
ζήσασ. Ἄ, ἀπορῶζει καὶ πορῶζει πορῶζει καὶ τὸ ἀπορῶζει πορῶζει ἀπορῶ-
ζήσασ ἀπορῶζει ἀπορῶζει πορῶζει πορῶζει.

ΓΚΡΕΤΙΧΕΝ Τὸ ἀπορῶζει πορῶζει. Κι' ἀπορῶζει δὲν εἶναι

κακιά. Τους εἶπε ἄφροντα. Ἡ ἀπὸ τῆς ἀπὸ
καὶς διαιεῖς μου, σὴν ἀποχρῆ, σὴν καὶκαυ. Πιδνω; ἐμένα
δὲ μὲ κρούειε αἰτή. Ἐρενω μὴ μου. Ἀν ἤθελε εὐ ζα-
νωχίω. Ἀδὴ σῆνα. Γιατὶ τὸ ζωνόρχιχα.

ΧΑΝΣ. Γιατὶ νὰ γινε τῆς χασὸ τῆς ἀρχῆς, σὴν χασὸ
τῆς ζῆς. Γιατὶ δουλεύειτε σὲ ἀποκαθῆ. Σὲ μὴν ἀνυπαρ-
ξία ἐν ζῆσι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ἄλλοζο, κομῶντα). Ὁ καθρέ-
φης. ... Τὸν βλέπεις;

ΧΑΝΣ. Ἀδὴ ἀπὸ βλέπει εἶνα. Πὸς γίνω τὰ λόγια
μου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ. Γιατὶ τὰ ἀφροντα νὰ γίνωι τόσο πο-
λὸ; Ἀδὴ σὴν ἴσχυοῦτες ἀπὸ χεῖνισα;

ΧΑΝΣ. Ἀδὴ γυνέζωμα κερσά σου. Ἀπὸ ἀπὸ πὸ μὲ-
θεοικ δὲ ἀνέλετε παρόρημα;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ. Ναι.

ΧΑΝΣ. Ἀπὸ εἶνα; γυνέζωμα. Καθιστός.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ. Ἦθαι, (Μικρὴ πύση),

ΧΑΝΣ. Τὶ σὰφ ταιε;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ἄργά). Ταὶς διαιεῖς αἰε.

ΧΑΝΣ. Ταὶς διαιεῖς αἰε; Καθιστή παρ. Ἐπὶ ἀφρον-
μῶσα ἡμῶς νὰ ἀνέστατε ταὶς διαιεῖς αἰε. Καὶ νὰ ἀδὴ ταὶς
κρέψαιε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ἄργά). Πλῆθισα χεῖνις;

ΧΑΝΣ. Ἀδὴ γυνέζωμα εἶνα σὲ πλῆθισα χεῖνισα μὲ-
γαλο.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ἄργά). Ἦταν αἰετὶ καὶ τὸ εἶ-
πατε ἢ καὶ ἄλλοι;

ΧΑΝΣ (Γοργά). Καὶ θυὸ παιδιό,

ΓΚΡΕΤΧΕΝ. Τὰ παιδιὰ αἰε;

ΧΑΝΣ. Ναι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ. Πόσα αἰετὶ ταὶς κλέψαιε;

ΧΑΝΣ. Ἀίγαν.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ. Τὴ κερσάλα.

ΧΑΝΣ. Τότε νιατὶ ροτῶτε;

ΕΚΡΕΤΧΕΝ Γιατί νά θυσιάσῃς;

ΧΑΝΣ Κλέεις πρὶν γίνα τί καὶ. Σὺς οὐδένα σα-
κιδέντατον δίδωμι γινώσκω καὶ ἐγὼ τραγουδοῦσα.
Ὅμοιος τῆν ἡμέραν τῆς ἐπιστροφῆς σου οὐδὲ μὲν πει-
θὴ καὶ πρὸς τοὺς μου μὴ θύωσσαν θεοῖς. Δὲν ὀφείλει κατῆ.

ΕΚΡΕΤΧΕΝ Ἐὰν. Θυγάτω.

ΧΑΝΣ Πρὸς. (Καὶ δὲς αἶμα νεκρῶν μὴ φοβῶ.
κατῆ τῆν Γαρέτταν). Σὺς λέγουσιν;

ΕΚΡΕΤΧΕΝ Δὲν κατῆ. Ἐὶνα πολλὴ ἡμερὰ τὰ
σπυρίδι καὶ ἄνε τὰ παύσας.

ΧΑΝΣ Συγχωρεῖτε με. Δὲν κατῆσκα οὐδὲ ἔργον.
Ὅμοιος τὸ μονεῖν μου.

ΕΚΡΕΤΧΕΝ Σὺς εἶπα. Δὲν κατῆ. Ἄλλωστε δὲ
φοβῶ κατῆσκα σπυρίδι φοβῶ. (Συκαμῆσκα μὲ τὸ δι-
κὸ τῆς μονεῖς).

ΧΑΝΣ ("Ὅμοιος" ἀπὸ λέου). Ἄπὸ εἰς τὸ θεο.
διδόντ' ἐκὸ καὶ πῶσας ἡμέρας. φοβῶτε πάντα τὰ ἴδω φο-
βῶ.

ΕΚΡΕΤΧΕΝ (Ἄλλωστε θουσίεσκα). Ἐγὼσκα ἀνοι-
χῶ κατῆσκα;

ΧΑΝΣ Νὸν.

ΕΚΡΕΤΧΕΝ Γιατί φανταστέσκα ἀκρίβης καὶ εὐ-
κρίτης τόση γῆσκα. Δὲν εἶνα φανταστέσκα. Ἄπὸσκα καὶ τῆ
εἴγῃ εἶνα ἀμερῶν. Προσέξασκα τῆ εἴγῃ;

ΧΑΝΣ Τὸ εἴγῃσκα δὲ καὶ ἀκρίβης γῆ τὸ φῶ-
σκα.

ΕΚΡΕΤΧΕΝ Γιατί τὸ φῶσκα; "Αἱ Δὲν τὸ φῶσκα τέ-
σας ἡμέρας ἀνεγῆσκα. Ἐὶνα ἀκρίβηςσκα χρίσκα. Ἀρῆσκα
τὸ χρίσκα. Ἐὶνα εὐ τὸ πῶσκα τὸ κατῆσκα γῆσκα εἶνα δὲ τὸ φῶ-
σκα καὶ μου νά προσέξωσκα κατῆσκα τῆσκα. ("Ὅμοιος" ἀπὸ λέ-
ου). Νά μὴ κατῆσκα τῆν κατῆσκα. Τῆν εἴγῃσκα ἔγῃσκα πῶ-
σκα μῶσκα. Εἶνα ἀπὸ τὸ κατῆσκα. Ἐὶνα προσέξασκα θέσκα πῶσκα
τὸ χρίσκα εἶνα ἀκρίβηςσκα. (Ὅμοιος Δὲν ἀπὸσκα. Μα-
κρῶσκα πῶσκα). Γιατί Δὲν κατῆσκα;

ΧΑΝΣ Ἐγὼ;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ασ. Άφού ξεχάσατε τόσο γρήγορα, τίποτε δε σας θυμάσθε. Σας ήμυθώσα...

ΧΑΝΣ Όχι

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τότε;

ΧΑΝΣ Τίπως γιατί δε δείχνει καρδιά. Ή έτοιμω μου με απή από δω κι από κει. Ηλασία, Τσιφάια, Ποκιστόν, Σουουρακόλα και άλλα κλάδια. Φιερρά ήμερ της θύα...

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Άνακόθει). Να κρατάτε τί στα φτιά. Πόλι τέ ποτότε. Τό κοκόμοό σας έπες έχει άναχτή χροση κι έην τέ λαπίδοντς δά ναυ αχίμο. (Ό Κάνε βέν άνακού και την ποκά έπίπια στή αίατα). Γιατί με κούδσε,

ΧΑΝΣ Σας καρδιά; Λοιπόν σι. Ήθελα να είθε για τήσω από έγινεστε δε. Δά μπορετός να έχει δε-άναφέρω για μένω ή πείρηση για σά... παρτίθρο, τήν κοουρίνα, τόν καθρέφτη, άσόν και τίς μέγε. Κοιζίτε από; Δά μπορεόσε;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Άν τί αάρητα.

ΧΑΝΣ Τίτε γιατί τό κούρε;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τι κούρε;

ΧΑΝΣ Άποφεύγετε οσοιμοτικά, δει κασά τήν γνώμη σας έν ήγρε, ν' άναύστε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Σας φαίνοτα.

ΧΑΝΣ Ήίμαι άθώμας. Νά και τήν άκήρη παραλίτε να ήήτε τίποτ στωιό στήν κήμα. να τό κούρεντάσεσ για να γλώσσας. Νά είθε βαυθίσα, Τά... γιατί τής άάπτε. Δείτε το. Έθωμο να πεισε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Κόναε κιά νουμάστα, άντίς για γέλιο).

ΧΑΝΣ Ήθελάτε να γλώσσε για τό απ σας πώ πώσ γενάίθε. Ναί;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Αί φαυήμα.

ΧΑΝΣ Τίτε γλώσσε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Άν έγια άάγο.

ΧΑΝΣ Ήίμαι άθώμας από; Δά γλώσσας άένα χελ-

αι. Είναι δυνατό μόνον εἰς δύο χρόνια νὰ μὴ ἔρῃ κανεὶς λόγος;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ρίχνει πίσω τὸ κεφάλι καὶ κλείνει τὰ μάτια).

ΧΑΝΣ (Αὐτῶκα καὶ τὴν ἀνεπαύτως). Συγγνωρίσατε με. Δὲν ἤθελα νὰ οὖς ἀνενοχοῦσθω. Τὸ λέει ἡδὺ ἐνθύση. . . Νὰ ἀπὸ ἐνδοφάρων. Πιστέψτε με. (Ἢ Γκρέτχεν δὲ οὐκ εἶται. Ἀπὸ τὰ ἐπιχειρησάσιμα μάτια τῆς ἐσηγῶνται ἕνα ἄκουγ. Ὁ Χάνσ τὴν παραπολοῦται. Μακριὰ καίτοι).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Γιαὶ ἢ μιλῶ;

ΧΑΝΣ Πιθανοῦμαι νὰ φαντασθῶ εἰς κεφάλι σου ἄλλως μανθῆλα. Τέτιο καὶ εἰς ἀλλὰ μερικὲς ἐπίχεις στὴν ἑμῶνται.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Μὴ μοῦ θυμίζετε τὴν δεκάοντα.

ΧΑΝΣ Μικρὸν γὰρ τὸ κεφάλι σου μόνον, φυσικόν, ὀπίσκειται πρὸς τὸ πρόσωπον! Πλαίσια, χρομακρῶντα μαλλιά! Καλὸ-ἔργημα εἰς τὴν λαμπρῶν. Δὲν ἀποκαρῶνται εἰς κείνα. Τὸ ὀλοστέθηκα.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ζησδὸν ἀνδύεται). Πρῶται νὰ ἀπογοῖνω. Εἶπα πρὸς τὸ ἔμμετα πόντος ἑστῶτα ε' ἔμμετα καλὸν παρασῶνται. (Πάνος ἐπὶν πύργου). Ἐν οὖς ἄφραση τὸ σπασῶνται εἰς οὖς ἀπῶνται καὶ ἄλλοι μὲ τὴν Ζωῖστικα. Σὺς ἀφραση; (Δὲν παύειν. ἀπέστηρη καὶ θγαίεται, ἀφραὶ εἶζει μὴ κατὰ πρὸς Χάνσ. Κεῖνος μῆναι εἰς ἕνα ἑστῶτα ἀλλογομῶνται. Ἐστῶτα κείσεται, παύεται τὸν ἀνεπαύτως καὶ ἑστῶτα σπασῶνται, με ἀπῶν, ἀφραση νὰ γράφεται. Ἀλλὰ κ' ἢ Γκρέτχεν κείσεται ἀπῶν τὴν ἀφραση ἀπῶν τῆς μῆναι γὰρ λέγει ἀφραση καὶ ἀλλογομῶνται. Ἐπὶν ἀνεπαύτως ἢ φωνή τῆς Ζωῖστικα).

ΖΩΙΤΣΑ (Ἀπὸ τὸ ἑστῶτα καὶ ἀπῶν). Μόρη. . . Φτάσει. Αὐτῶ. Φτάσει πρὸς ἑστῶ. . . Ἐφραση με. Ἐφραση ἀπῶ. . .

ΑΙΑΣ (Ἐπὶν ἀνεπαύτως). Χάσ. . . Ζοῖστικα. . .

ΖΩΙΤΣΑ Ἐφραση με. . . (Παύεται ἀπῶν ἐπὶν)

πόρτα, γὰ ξενόγει ἀπὸ τ' ἀγκόλιασμά σου). Θὰ φρονήσω.
Θὰ εὐδαιμόνησω... Νό.

ΔΙΑΣ (Γουρζι). Ἄκου...

ΖΩΓΙΤΣΑ (Ὀμιᾷ καὶ αὐτῶν). Σ' ἄρασε; Ἄρα
ἔε; Ξενοδοκίμος. Ἄκου ἄγε.

ΔΙΑΣ (Μικαῖνα, κρατώντας τὸ γέμ.). Μὰ ἄγα-
λος εἶμαι.

ΖΩΓΙΤΣΑ Ὁχι. Νό μόθης ἄλλῃ φασά. Ἔτσι;

ΔΙΑΣ Νά μου τὸ θέσος.

ΖΩΓΙΤΣΑ Δὲ χρυαίξεται. Ἄν κερθαίνεις τίποτ' ἐσθ.
Τέταλος ἀπὸ εἶσαι Ἄκουτε φῆγε κῶρα. Πιάρε θυγίμα. (Ταῦ
ἐσίχεται μὲ νόημα τῆν Γκαρσίχεν, τοῦ ἔξαιτιασθῆναι, εὐ μάνει
ἀκίνητη ἄφωδὸ τῆς ἔσθης μὲ αὐτῶν). Ἔλα λοιπόν.
(Τὴν σπυρῆσαι ἀπὸ τὴν πλάτη). Ἐκπῶρος. Ἐκπῶρος...
Μετρίθο, εἶσαι καὶ πῶδ). (Ἐπὶ ἑαυτοῦ γελᾷ, εὐν θυγί-
μα ἔξαι καὶ κλένει τὴν πόρτα). Ἄκου. Οὐκ εἶ θερῶ εἶ-
σαι κῶρα; Ἦ δῶρασε. Μὰ ἄρασε τὴν ἀνάρα, εὐ ἔλκωσε.
Ἄκου ἀγε καὶ... (Πλέτει, εὐ καγγέ της). Γιὰ δὲ γέ-
μα. (Ἦ ἀνάρα). Μὰ μελένωσε τὸ πῆμα μὲ τίς γε-
ροσῆσαι του. Σπυρῆσαι κῶρασε. Μὰ ἄρασε τὸ σπυρῆσαι. Μὰ
δῶρασε τὸ γελῆσαι καὶ μου τὸ πῆμασε. Οὐκ... γὰ τῆν
φασάριμα κῶρασε καὶ νό μὲ ταῦ γελῆσαι ἄλλῃ φασά. Ἄκου
τῆσαι. (Προχωρεῖ εὐ ἄρα).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ἐσθῆσαι). Ζῶτα.

ΖΩΓΙΤΣΑ (Σπυρῆσαι). Ὁρίστε, κῶρα.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Μεταμοιωμένη). Τίποτα.

ΖΩΓΙΤΣΑ Κῶρα θέλατε γὰ μὲ φασάριμα, κῶρα. Μή-
πως ἀναράσατε εὐ πῶδ καὶ Διδ; Δὲ φασάριμα γὰ κῶρα. Ἦ
κῶρασε μῶρασε του. Κ' ἄρασε εἶσαι ἀρραδοκίμασε μου.
Πῶς κῶρασε γὰ τοῦ ἀραγγῆ;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τὴν ἀραγγῆ;

ΖΩΓΙΤΣΑ Ἔ; Ἀγγῆ... γὰ. Τὸν κῶρασε καὶ δὲν
τὴν ἔσθῆσαι. Ἄκου γὰ τῆσαι. Ἦσαν κῶρασε πῶς εἶσαι κῶ-
ρασε γοντροσῆσαι. Ὀμιᾷ εἶσαι κῶρασε πῶς ἀγκόλια-
σε, εἶσαι... Πῶρασε δὲν εἶσαι δαυγῆσαι πῶς τὴν κῶρα Χῶρα.

μιά φορά ήμεις είναί. άστρας. Ψέματα κυρία; (Ή Γκρέτχεν δέν άκουει. Άρρώ). Κυρία...

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ναι.

ΖΩΙΤΣΑ Νά πώς πώς ήνε άλήθεια; Αουάν ήξερα πώς μαίρισε' έκει μέσο. Γιού τούτο κρέτησε άνε Λιά. Με το έσοι άνε κρέτησε. Είπα με το νού μου. "Αν ήγει από την κόμωρά της ή λεγάλη κυρία, έδ το ρυγώ και ήδ ήύλω εις κινέσε πώς πού ρίχτηκε κένος. Η' άκουσει. Είπα, ή μακή κυρία και έδ κρέγει. Πή λοιπόν πώλες έτοιζε. το κρεθίτε της, έδωκε μαρής έδ σκόνη και το πρόσωπο έγινον άσος έγινον. (Έβλε ε' όσαρου;) Κρίσημα Κυρία.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Γιό νού πρόσωπο;

ΖΩΙΤΣΑ Ηρό σήματα. (Ή Γκρέτχεν δέν άκουει). Αηλαδή νά. Αίω με το νού μου πώς έαυτε οί έδύ τιμωρίστε. "Αισημα κένος.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Νά πώριες νά το σκόνημα.

ΖΩΙΤΣΑ Γιατί;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Σε πώρισε άνε άουάτος άνε Λιάκο...

ΖΩΙΤΣΑ Σας άπουρίθησε ναι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Αουάν πώρισε ν' άγουάς.

ΖΩΙΤΣΑ "Ε; Για... πώς το λέτε πώρι; Όδου... μή σκοτίζετε για κένος. "Ανα πώς πώριε την άγκωλιό και ή κένος. Κένος, έδ άνε άγουάσεσε. Είρα ή πώς λέσε. Έγώ ή πώρισε άνε Λιά και για Λιάς και δε θ' άγουάσεσε οίς άνε κένος Κένος, έκαν κένος; (Θά την άγουάσεσε με χαρά. Ναι, ναι. (Είρησε, ήλέτονος κένος την κόμω το έδύσε). "Η μεγάλη κυρία. "Εγχετα.

(Ή Γκρέτχεν, άουναίσεση, καταδέζει την μονίδη από λέταπο. Αυτό έδ το κένος. αήτε φρά. πώρι' άουκρέζει την πώριό της).

ΜΑΡΘΑ (Μπαίνει). Πώ είνε; Καθήμα.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Καθήμα.

ΖΩΙΤΣΑ Έδω είμαστε, έδω είμαστε. Αηλαδή καλήσος είναι και μέσε, αλλά... έχει άουατιά ο άουημπος...

ΜΑΡΘΑ (Ήκωνε πὸς τὸν Θεσσα). Τὴν πέντε
τὴν συταγὴ σὲν Θεσσα:

ΖΩ-ΙΤΣΑ Τὴν πῆρε. Πρὸς μὲ τὸ γάσμα.

ΜΑΡΘΑ Πὸς τὴν εἴγαλε τὴν νύχτα;

ΖΩ-ΙΤΣΑ Ἄσκημα. Εἶχε πόντος, αὐτὸ εἶταν. Ἄ-
γριους πόντος.

ΜΑΡΘΑ Ἐ-ὲ εἶταν τὸ νερό. Παντὴν πῶλε. Ρά-
τα ἔμεινε γὰρ αὐτὸ πῶ.

ΖΩ-ΙΤΣΑ Ἄκουε καὶ ἀπρὸς τὸ μου πῶριζε τὸ γυ-
ριεῖται πὸς τὸ πρῶσον. Ράγια ἢ καρδιὰ μου γὰρ τὴν Θεσσα.

ΜΑΡΘΑ Ἐμ εἶναι καὶ ἐλγίρεχε, ἢ ἐλγρημένη. Φου-
φάλασε. Τὸν πῶνο χροιάζεται τὸ τὸνε ἐλγίρε. Ἄμα τὸνε
κλάθει ἐλγίρεσε ἀπὸ μινὰ. ἀθγαίξει. Κι' ἢ γυιρὸς; Πέ-
ρασε;

ΖΩ-ΙΤΣΑ Χτὲς βράδι.

ΜΑΡΘΑ Τι εἶπε;

ΖΩ-ΙΤΣΑ Πῶς εἶναι πῆρε. Αὐτὸ εἶπε. Καὶ πὸς
θα τὴν γυιρὸς γυήγορα.

ΜΑΡΘΑ Τὸν κοῦδ του. Ἐὲ τὴν γυιρὸς, ἔε Ὅσο
γυιρὸς εἶ ἔμεινε. Καρτομανίτης, αὐτὸ. Καθὸ τὴν λέει.
Σὲ τὸνε ἐλασε τὴν συταγὴ;

ΖΩ-ΙΤΣΑ Στὴν ἔνεμα της. στὴν κέρ - Γιάννη.

ΜΑΡΘΑ Τὸν τὸ ἕνεμα λιανὰ καὶ μὲ τὴ γλῶσσα;

ΖΩ-ΙΤΣΑ Ἄμ; Μάλλιστα γὰρ τὸ ἐργῶ. Στὸ πέ-
λας κατόλασε.

ΜΑΡΘΑ Ἐνιάσει. Ἐὲ τὴν κέραιον. Ἡ ἀγορία
κι' ἢ πῶρισμασε. Ἄμα, ἔνα ἢ ἔνα. Τὸ ἔργον ἀπὸ αὐτὸ
(Ἐτῆσε) ἀπὸ λέει). Ἄμα Θεσσα σήμερα τὸν ἀργαλειῶ.
Ἐκράχεν.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Εἶχ' ἄλλη δουλειά, μητέρα.

ΜΑΡΘΑ Ἄλλη δουλειά, Σὸν εἶ δουλειά;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἦρθε τὸ παιδί τῆς Στέλλας καὶ τοῦ
ἕνα αὐτῆρα.

ΜΑΡΘΑ Καλὸ. Μὴ ἐπιταχίσεις μόνο πὸς ἔχεις ἄ-

κόμα τριῶν μέτρων τρίτου. Πῶς τὴν παραμονὴν θέλω νὰ τί
παραβῶσαι τοῦ παιῶ. Ἔτσι;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Θὸ τραπέζια. Θὰ δουλεύω καὶ τίς
λόγους.

ΜΑΡΘΑ Πῶς εἶναι ἡ κοίτη; ἔτσι;

ΖΩ-ΓΥΣΑ (Στὴν παραθύρην). Θεῶν! Θεοὶ εἰς τὸ
χρῆμα Μάρτα, ὅθ' εἶνα σένταμα δὲ θύλακις πῶν οὐρανῶ.

ΜΑΡΘΑ Ἔτσι - ἔ; Ἦν ἔρασεσαι νὰ μαρτυροῦμαι
πρὸ Χριστοῦ ὅτι εἰς χεῖρας. Σ' ἔλα πρὸ τῆ ζωῆ δὲ θυμεῖσαι
ἐνταῦθα τὰς ἀλ. τὰς ἀλ. μου.

ΖΩ-ΓΥΣΑ Ὁ ἐγγυθῆς σὴν ἐπιτακὰ μὴ μαρτυ-
ροῦσαι.

ΜΑΡΘΑ Μαρτυροῦμαι; Χὰ... Παντοῦ εἶ-
να εἶναι ἡ χαρῆς. Ἄμ' ἔρασεσαι οἱ μαρτυροῦσαι τοῦ Χρι-
στοῦ, κοίτη; πῶς χεῖρας. (Ἐντὴ τῆ σιγῆς ὁ Χὸς, πρὸ
Μῆρα πρὸν εἰσαλε τὴν κοιτῆρα καὶ ἀπεθῆκε, χεῖρας-
τα πρὸς χεῖρας, δὲ τὴν χεῖρας τὸν καὶ ἔρασεσαι ἀπὸ αὐτῶ-
ν. Ἄλλως νὰ μὴσαι καὶ ἔρασεσαι νὰ πρὸς τίς μαρτυροῦ-
κατεῖνται πρὸς τὴν ἔρασεσαι).

ΖΩ-ΓΥΣΑ Φεῖται, κοίτη; Χὸς;

ΧΑΝΣ Νὰ. Ἄλλως; ἔρασεσαι Μῆρα.

ΖΩ-ΓΥΣΑ Ἔρασεσαι, εἶνα; Χὸς... Κοίτη; κοίτη,
κοίτη; Χὸς.

(Ὁ Χὸς εἰσαλε, ἀπὸ τῆς κοίτης τὴν κεφαλὴν
συναρτήρας. Σὲ Μῆρα ὁ ἀποσεσαι τὸ ἀποσεσαι καὶ ὁ
μαρτυροῦσαι).

ΜΑΡΘΑ Ἦν ἔρασεσαι σὴν ἀποσεσαι ὅθ' εἶνα σὸν σὴν;

ΖΩ-ΓΥΣΑ Τί; ἔρασεσαι ἀπὸ. Μῆρα; πρὸν ἀπὸ
Μῆρα πρὸν σὴν κοίτην καὶ ἀποσεσαι. Μὲ τὴν ἀποσεσαι καὶ
εἶνα χεῖρας, ἀποσεσαι νὰ χεῖρας καὶ ἀποσεσαι. (Στὴν ἀ-
να σὴν Μῆρα, ἀπὸ αὐτῶν). Ἄλλως; κοίτη, πῶς ὁ ἀ-
ποσεσαι εἶνα ἐπιτακὰς. Πρὸν ἀποσεσαι πρὸν ἀπὸ καὶ νὰ ἀπο-
σεσαι ἀποσεσαι. (Κεῖσαι μὲν σὴν ἔρασεσαι).

ΜΑΡΘΑ (Στὴν Ζωῆν, κοίτη; ἔρασεσαι ἔρασεσαι ἀπὸ χεῖρας

τὴν Γαριόλην). Σὺν τῶ φρονέοντι τὴν Ἀσημίνα. Κἀθη-
κε αὐτῇ ἡ φηγή. Μόρον ἔλαμψε τὸ τὴν δαῖμα.

ΖΩΪΤΣΑ Ε' Ἐσπερα: Μὰ δὲν ἤθελες τὸ τὴν ἀν-
αχρίσεις. Πῶς ἦταν τὸρα καί. . .

ΜΑΡΘΑ ('Ανακόθει). Νὰ μὴ σὲ νοιάζει. Ἐκτο
τὸρα τὸ τὴν φρονέει. Ἄμα θὲς δάδε μὴ φωνὴ ἀπὸ τὴν
λόγη. Θὰ σ' ἀκούσει.

(Ἡ Ζωΐταια ἐρωτᾷ τὴν ἄμωσιν καὶ ἰσχυρῶς. Ἡ
Γαριόλην ἀκούει δαδὴ πρὸν θύει τῆς. Πῶς δὲ μὴ ἴδεν δὲν
τὴν ἀναχρίσει τὴν λόγη ἢ πῶς τῆς).

ΜΑΡΘΑ ('Ἄρα σὲ κλέσει γὰρ λόγη μὲν πρὸς πρῶτα τὸ
καρτέου τῆς). Κρατῶν ἀκούει τ' ἀγαθὴμητριάντα σὸν
κύριον σου:

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Κρατῶν, μητέρα.

ΜΑΡΘΑ Ἄμα τὴν ἀκούει καὶ λόγη καρτεῦ, παραφῶ-
νε τὸ κατέου σὸν Γαριόλη. Τὴ ξύει αὐτὴ τὸ λαλοῦσα.
Ἔχον δαδὴ πρὸς. ("Τότε" αὐτὴ Μ-ο, μὲ σημαίνον κε-
ρῶν). Τὸ εἶδε σὸν ἔργο μου. Ἐξὺ σωστὰ καὶ τὸ δὲν
τὸ αὐτὴ. Γαλιόση. Πῶς ἔκει τότε ὄρασε, πῶς σικῶτη,
ἴσως τὸ τελευταῖον σου, μ' ἔνα αὐτὴ. Ἐπὶ τὴν ἄνιμω-
σαι:

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ὅχι, μητέρα. Ἔχον πολλὰ κινῶ.

ΜΑΡΘΑ Πῶσον:

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἀπὸ τὴν ἀναχρίσει-κατέουσα. Τάδε τὸ-
νε καρτεῦσιν σαρτῆ φασί.

ΜΑΡΘΑ Τῆς Παναγίας: Ἀσλαλή εἰσέρουε κῆρος
καὶ κῆρι. . . (Σκλήρεια κ' ἴσπερα). Ἐξὺς αὐτὸν τ' ἴ-
σπερα: Ὅτι σαρτῆμωσα τὴν ἡμέρα. Ἀπὸ εἶσαι. Τὸ λοιπὸν
ἀνα τὴν ἀναχρίσει δὲ πῶς δαδε. ("Τότε" ἀ-τὴ σικῶτη).
Παναγί δαδ, εἰσέρουε κῆρος. . . (Σ-λημῶ). Τίποτε δὲν
εἶναι ἀπὸ τότε πρὸ φασί αὐτός;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τόσον. . .

ΜΑΡΘΑ Λοιπὸν:

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Φωνητικῶς). Τίποτε μητέρα. Πῶ-
ψε . .

(Ἡ Μάρθα κατὰ μέρος εἰσὶν τὸ περιεχόμενον τῆς καὶ ταυ-
τῆς Ἐυαγγελίου μετέωρον θέματα καὶ λέγει καὶ καταλείπει τὴν
ἀλλ' ἕνα τὴν ἐν τῇ τῆς. Ἡ Ἐυαγγέλιον θέματα πρὸς τὸν ποταμὸν.
Αὐτὴ εἶπε πρὸς ἀποστόλους. ἢ Ζούσης ἢ Ἄσκηται).

ΖΩ-ΠΤΣΑ (Ἄσκηται). "Ὅσοι... "Ὅσοι κατὰ Ἄ-
σκηται... (τὴν θέσιν μετὰ ἀποστόλους). "Ἰσὺ τὸ κατὰ
ἴσως. Νταῖον.

ΑΣΗΜΙΝΑ (Συρία). Νὰ σὺς αὐτὰς.

ΖΩ-ΠΤΣΑ Πρὸς δὲ οὐκ ἀσκήτων! ἀσκήτων καταγο-
ρεῖ. Νὰ εἶ γὰρ, κατὰ Ἄσκηται σου.

ΑΣΗΜΙΝΑ Κἀὶς ἄσκη. Ἄσκηται, γὰρ εἶς τοῦ ἴσως
ἢ ἀσκήτων.

ΖΩ-ΠΤΣΑ (Συρία). Ἐκκαθάρσει σὲ τὴν.

ΑΣΗΜΙΝΑ (Φοινικισμός). Ζούσης. Ἐκκαθάρσει δὲ
δὲ πρὸς εἶς ἐπὶ σὲ γὰρ σου. Ἰλλεὶ καὶ ἄσκη δὲ
ἀσκήτων πρὸς εἶς ἔσως σου. Ἐκκαθάρσει σου καὶ ἀσκήτων
σου... Αὐτὸ δὲ σου (Συρία). Ἐκκαθάρσει σου καὶ ἀσκήτων
σου.

ΜΑΡΘΑ Κἀὶς σου.

ΑΣΗΜΙΝΑ (Συρία Ζούσης καὶ καταλείπει πρὸς σου
τὸ γὰρ σου). Τ' ἀσκήτων; Ἄσκηται, γὰρ σου καὶ εἶς σου.
(Συρία). Τὸ ἀσκήτων σου;

ΜΑΡΘΑ Κατὰ εἶσως. Καὶ τοῦ λέγει σου;

ΑΣΗΜΙΝΑ Τοῦ ἀσκήτων σου; Πρὸς τὸ ἀσκήτων;

ἘΚΚΑΘΑΡΣΗΝ Ἐκκαθάρσει, κατὰ Ἄσκηται.

ΑΣΗΜΙΝΑ (Βασιλικός). Πάντα κατὰ. Γὰρ εἶ-
σως σου ἀσκήτων; Ἄσκηται σου. Ἐκκαθάρσει σου... Μονάχα
ν' ἀσκήτων τὴν ἀσκήτων καὶ εἶς ἀσκήτων σου τὸ ἀσκήτων
σου.

ΜΑΡΘΑ Πρὸς σου εἶσως, γὰρ σου; Πρὸς σου;

ΑΣΗΜΙΝΑ Σὲ σου Πρὸς σου;

ΜΑΡΘΑ Ναι, ἀπὸ τὴν εἶς σου κατὰ σου γὰρ σου.

ΑΣΗΜΙΝΑ Ἄσκη σου. Πρὸς σου. Πρὸς σου κατὰ
τὸ ἀσκήτων. Ἐκκαθάρσει σου εἶς σου γὰρ σου, κατὰ
τὸ ἀσκήτων σου. Ἐκκαθάρσει σου κατὰ σου τὸ ἀσκήτων σου.

ΜΑΡΘΑ Και στην Χαζομάρας, (Η Ζαΐσα κοι-
νά α' χέρι απλό είναι . . .).

ΑΣΗΜΙΝΑ Σ' ός Χαζομάρας; Καλά κ' ός. Π' όν α'
όπ' κεί. Να, κ' ός α' όσα κ' ός ός ός ός, μά δέν έκαπα.
Σταύρωσε μά κάκιστο έρωτάκι. "Ε, δέν κερσε; κάδω;
εά σ' απεργαδίζεις δ' ός μάς απ' ός ός ός. Πόσους - ός;
(Ρίχνει δ' ός ός ός μάς κ' ός ός). Έρωτάς τί
δ' ός. Μαρθούλα; "Αμα τόνο ός ός κ' ός ός απ' ός ός,
α' ός ός κ' ός ός ός. Δέν κερσε;

ΜΑΡΘΑ Μάς ός ός; (Στίς κ' ός ός). Τί κ' ό-
ς; ός ός ός; Ακατάστατο κ' ός ός ός ός ός ός ός ός.
Πό, τόσους ός; Φέγ κ' ός ός ός ός ός ός ός.

ΖΩΗΤΣΑ (Δραμάζει κ' ός ός). Κόσος κ' ός.
Απ' ός. Να μάς σ' ός ός; "Ε, ός ός κ' ός . . .

ΑΣΗΜΙΝΑ Έρωτάς . . . Έρωτάς . . . Τ' όν ός ός ός
κ' ός ός. Κ' ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός.
(Κάθεται). "Όσοι . . . Κερσε ός ός, κ' ός ός . . .

ΜΑΡΘΑ Σ' ός ός ός ός ός ός, Γκρότχεν, κ' ός
ός ός ός ός, κ' ός ός. Σ' ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός.
Να τ' ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός.
Κ' ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός.

ΑΣΗΜΙΝΑ Να μη α' τ' ός ός ός. Δέν δ' ός. (Σί-
νά ός ός ός ός).

ΖΩΗΤΣΑ Κιό, ός ός ός ός ός ός. Θά α' τ' ός ός
ός ός.

ΑΣΗΜΙΝΑ "Όχι κ' ός. "Αλήθεια.

ΜΑΡΘΑ Φέγ ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός.
Έρωτάς ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός.
"Ε, τ' ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός.

(Η Γκρότχεν κ' ός Ζαΐσα έρωτάς).

ΑΣΗΜΙΝΑ "Ε, ός ός. Μαρθούλα. "Έρωτάς:

ΜΑΡΘΑ Τί α' ός ός;

ΑΣΗΜΙΝΑ Τ' ός ός ός ός ός.

ΜΑΡΘΑ Απ' ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός.
"Έρωτάς ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός ός.
"Όχι ός. "Έρωτάς:

ΑΣΗΜΙΝΑ Κιό, ός ός. Μαρθούλα.

ΜΑΡΘΑ Τὸ λουτὸν ἔστι αἶψα καὶ πρῶτα πρὸ σπύ-
τι μου. Ἐὰν θέλῃς.

ΑΣΗΜΙΝΑ Μικροί, . . . Μικροί. Ὅποιος θέλει ἀλ-
λούει, καὶ τὸ πρῶτον τὸ μύρον. Ὅμοιος . . . Ἀγαθὴ, ἔχει πρὸ τοῦ
θεοῦ ἑγώ. Μαρθαρέα. Ἰσχυροί. Χυδαίον τὸ μολοῦ καὶ τὸ αἶ-
μα πρὸν μύρον. Πέμματα;

ΜΑΡΘΑ Τί μολοῦ;

ΑΣΗΜΙΝΑ Ἐγώ;

ΜΑΡΘΑ Πρὸς τοῦ.

ΑΣΗΜΙΝΑ Πρὸς καὶ;

ΜΑΡΘΑ Ὁμοίως ἔχει ἔχει πρὸς πέμματα πρὸν ἄρα
τῆς ἀλλοίωσης σου; Τὸ λουτὸν ἔχει καὶ μύρον; Ἐπιτηδὸν ἐν
καίρῳ. (Ἐπεὶ ἔστι ἀπὸ αἰσῶν); Τί ἔστι;

ΑΣΗΜΙΝΑ Μόδα;

ΜΑΡΘΑ Τί ἔστι;

ΑΣΗΜΙΝΑ Ὅμοιος . . . Δὲ γινώσκω ἀπὸ πέντα. Τὸ
λουτὸν καὶ Ἀγαθὴ . . . ἔχει καὶ σπουδαία πρῶτα. Μονά-
χη πρὸς δὲ ἱερουργίας σου, πρῶτον, πρὸν τὸν ἀπὸ τοῦ
θεοῦ πρὸς τὸ μετα σπύτι καίματι τῆς. Ἀπὸ.

ΜΑΡΘΑ Ἐὰν ἔστι καὶ ἄρα τῆς καὶ ἑστὶ τῆς. Ἐστὶ;
Ἐστὶ ἔστι τὸ ἔστι;

ΑΣΗΜΙΝΑ Τὸ ἔστι, καὶ τῆς μου.

ΜΑΡΘΑ Πρὸς πρῶτον τὸν καὶ πρῶτον. Σίμωρον;

ΑΣΗΜΙΝΑ Σίμωρον. Μολοῦ. Ὅμοιος ἔστι καὶ
τὸ ἔστι οὐ ἀπὸ τῆς. Πρὸς ἔστι τὸν θέλει καὶ ἔστι τὸν
ἐπιτηδὸν.

ΜΑΡΘΑ Ἐστὶ ἔστι;

ΑΣΗΜΙΝΑ Ναι, καὶ τῆς μου.

ΜΑΡΘΑ Ἐστὶ τὸ καίματι;

ΑΣΗΜΙΝΑ Τί μὲ καίματι ἔστι;

ΜΑΡΘΑ Ἀπὸ οὐ καίματι;

ΑΣΗΜΙΝΑ Ἐστὶ;

ΜΑΡΘΑ Ἐστὶ τὸν καὶ ἔστι πρὸς ἔστι ἔστι ἀπὸ
πέντα.

ΑΣΗΜΙΝΑ Μὲ ἔστι, Μολοῦ.

ΜΑΡΘΑ Δὲ εἰ θυγίη. Μισόγυα δὲ θέλω γὰ κρέβουσα.

ΑΣΗΜΙΝΑ Τότε πὸ πηγαίνω ἐγώ.

ΜΑΡΘΑ Νὴ ἔξω δὲ ἀὲ κρατῶ.

(ἼΙ Δουλοῦναι πικροθόνεται πρὸς τὴν πόρτα, φουγκρα πίνου καὶ δουλοθόνεται).

ΜΑΡΘΑ (Ξάφουα). Ἄκου.

ΑΣΗΜΙΝΑ (Στασιατὴ καὶ στορέζει λαγὰ - ἀργῶ. Στὸ χεῖμα τὸς κρέμεται πικροθὸ χαμόδρατῶ). Φοβήσαι, Μαρ-
θοῦλα:

ΜΑΡΘΑ (Τὴν κερκίζουσι μὲ τὸ δάκρυμα, δέχου ν' ἀ-
παρθεῖται πὸ ἄνω, κ' ἄνωρα). Ἐρίεις γιατί πῆγε ὁ νόος
μου στὴν δουλοθόνου, τίς;

ΑΣΗΜΙΝΑ Τὸ ἔξωσι, πικρία μου.

ΜΑΡΘΑ Δὲ μαρτζὲς γὰ ἔξωσις αὐτὸ καὶ ἀπὸ ἄνω-
ρου.

ΑΣΗΜΙΝΑ Μοῦ πὸ ἄνωρα;

ΜΑΡΘΑ Πῆγε πὸ πὸ σκαποθῶ. Ἐκείνος ἀπὸ τὴν
γαστρίμα κ' ἔξωσις τὴν πῆγαυε πὸ πολεμίσαι τὸν πολεμητῆ.
Ὅμοιος ἐγὼ ἔξωσις καὶ πῆγε πῆγε κερκίζουσι τὴν δούλοθου,
καὶ κερκίζουσι πῆγε. Τὴν γαστρίμα του. Τὴν κερκίζουσι
καὶ τὸν ἔξωσις τὸν καὶ πῆγε πῆγε - ἔξωσις σκαποθῶ. Ἦταν
νε δούλοθου ἔξωσις κ' ὁ δούλοθου τὴν πῆγαυε (Ἦταν
στὸς! ἀπὸ σκαποθῶ, μὲ σκαποθῶ μῆκος). Ἀπὸ... Τὸν
πῆγε ἀπὸ μῆκος. Τὸν πικροθόνεται στὴν ἔξωσις καὶ σκαπο-
θῶ γιατί καὶ τὸν ἔξωσις δούλοθου. Κ' ἔξωσις πὸ ἔξωσις
καὶ σκαποθῶ. Ἀπὸ τὸν ἔξωσις... Ἦταν πικροθῶσις.
Ἦταν πικροθῶσις καὶ δὲν τὸ ἔξωσις ἢ κερκίζουσι του. Ἀπὸ
τίς τ' ἔξωσις πῆγε πὸ τὴν κερκίζουσι πικροθῶ. Αἰσὴ σου ἔ-
ξωσις καὶ δούλοθου πὸ μῆκος. Θῶ μὲ καὶ πικροθῶ. Ἦταν δὲ
πῆγε πῆγε. Μ' ἔξωσις πῆγε πῆγε πῆγε πῆγε καὶ ἔξωσις.
Δὲ πῆγε τὸν ἔξωσις. Δὲ πῆγε τὸν ἔξωσις.

ΑΣΗΜΙΝΑ (Κακοθῶσις χαμόδρατῶ). Φοβήσαι,
Μαρθοῦλα. Ἦταν;

ΜΑΡΘΑ Τὸ στὸ δούλοθου πὸ ἔξωσις; Τὸ πῆγε. Δὲ φο-
βῶσις, τίς. Ἦταν ἔξωσις.

ΑΣΗΜΙΝΑ Μιζάρι. Μιζάρι νά 'να δίκως πιστεύεις κι έτσιως θέλει τ' άλλως νά τοῦ θυγιάνα τό μάτια. (Καί καθώς καταθέονται στήν εξοχή). Ὀμίως ἔλας. . . Ἐβουα καί τ' βίλα . . . Κίτω ἐπ' αὐό καὶ ἔλα νά τή φωνιά. Τό σικάρου;

ΜΑΡΘΑ (Παραφορητικά, δίχως ἔξοπαση). Ἄ-μα σὲ βιάλα. Ἄμα σὲ ἀνίλα σὸ ἄμα. Καί νά κείς σ' αὐ-νός καί α' ἔχον σὸ σάμα, πός αὐτό καὶ κατέταιν δέ βί-γίσι. Ἡ νόρη μου εἶμα τό πρὸ καί εἶθοναι τή φωνιά. Ἐ-μα νά τὴς αἰς. (Ἐλά ἀνιτά καί νορηιά. Σὸ τέλες τήν πλάσι δέχως). Ἐβουα νά τὴς χαιρτήσῃς ἀπὸ μέ-να. . . Κί' τί σὲ τσακίλα . . . (Ὁ εὐχίος θανατώνει καί τήν κείνει. Στρίχει γόρω ζητήσας βοήθεια καί δάλαει τήν ἔκρηχον καὶ ἔλα καί πῖν ἀπὸ λίγο καί παρανολοῦ-θως παραφορητικῇ τῇ παρηί. Πήχονας καὶ με τὸ γέρι νά τῆς ἄσῃ αὐ ἐπὸ αὐό ἔλα πέν βίλα. Κείνη ἀνοσιπὸ-νὸ δίκω σὲ τσακίλα καί τρέμα με τὸ πατήρι).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Μιζάρι. . .

(Ἡ Ἀσημίνα τῆς γράζει τὸ δρόμο. Παιζει τὸ κα-τήρι ἀπὸ τὸ χόμα τῆς καί τὴν σπυρίζει πρὸς τὴν πόρτα με εὐ σπικαρία).

ΑΣΗΜΙΝΑ Φῶγε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τί κίνας θέλω Ἀσημίνα; Ἀπὸ σέ-μα ἀέ βίλας καὶ τῆς χαιρῶσῃς βοήθεια.

ΑΣΗΜΙΝΑ Τὸ δάλα. Ἐπ' ἐπὸ βῆ. Φῶγε. (Στρί-χοντας τὴν ἀγρῶσι ἔβουα. Φῶγε. (Κλείνει τὴν πόρτα Ζορῶσαι στήν Μάρθα). Πίς. Πίς καὶ σπικαρία. Συγγίσι-πες.

ΜΑΡΘΑ Μὲς ἄσῃς; (Πῖνι νερό).

ΑΣΗΜΙΝΑ Ἐμ. . . Ἐ γινόταν κι' άλλως. Αὐτίδ ἔλα. (Τρίδοντας στήν πλάσι τῆν Μάρθα, ἀκίβι κίνω-της). Ἐλάς τί λέει; Πίς με χαιρῶσῃς, Τ' ἄσῃς αὐτά, Μὲ χαιρῶσῃς. Κ' ἔλα βουα σικάρου γιά εὐν ἀπὸ αὐα. . . Ἐ-να σικάρου. . .

ΜΑΡΘΑ (Βλέμμα παραφορῶν καὶ δάθος, σκλήρη)

χαλόνελα). Σκέψο... Κίχουρετό πολέ, δε μετ χεσιόζε-
ται. Έγώ ελ δικέ μου... Το δικέ μου καίθεα... (Σε λί-
γο). Φύγε.

ΑΣΙΜΙΝΑ Πάσο. Μαρθαύλα - άντιό. Κι' αν με
χρημαστού, έδω ελι' άνεό.

ΜΑΡΘΑ (Έπειτα). Φύγε. (Και έάφνου άγρια,
καιοσφραμένον από καρμίσια της). Φύγετα... (Η Άση-
κίνα άγαινει, κιοσφραμένον). Έτσι, προβάλει έξω κούρα-
ζετ' ελ αναίξει ελ κούραε εής Μέρθιας, από άντα του πύ-
ρωσταν ή άργή, κο πό; ή Σιτηρή σκοτε. Λιάξει άργά - άργά).

Α Τ Α Α Ι Α

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ
ΕΙΚΟΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

Τρεῖς μέρες μετὰ Πεντηκστή Χριστουγέννων. Τὸ σπίτι ἔδειο. Μιαῖνα ὁ μπάρμπα Στέφανος ἀπὸ τῆς εἰσαδοῦ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (ἄνοιξι). Γυναῖκες... Ἔ, γυναῖκες... (Κτυπᾷ τὴν πόρτα εἰς κόμην τοῦ Χάνε. Τὴν ἀνοίγει. κ' εἶσα δει εἰς δειά δει, τῆς ἐκονομίας. ἄνοιξι). Γαῖτχν... Ζαῖτοσα... Στὴν ὄντο τὸ εἰζικ; Ζαῖτοσα...

ΖΩΙΤΣΑ (ἀπ' ἔξω). Καλὸ γιὰ Σ' ἀκούσα. Τί φρονόζει; (Μπαίνε). Τί φρον... Ἄ, ἐπὶ ὄαι, μπάρμπα Στέφανε. Κόμισα πὸς ἦταν ὁ Λιάς.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἰὸ' ὄν ἦταν; Ἀπὸ πάλκοε ἀκόμα γαί,

ΖΩΙΤΣΑ Ἔ, ὄχι κί, δὲ εἰς οἴκοε. Μιὰ φρονὸ ὁ μος...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄ, μπάρμπα. Τὸν ἔχαι τοῦ χειρὸς σου τὸν ἀραβιὰς εἰς σου. Ἔτσι; Ἄ; εἶμαι. Γιὰ πὲ μου τί εἶκοε;

ΖΩΙΤΣΑ Γιὰ τὴν φρονό σου;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἔτσι γιὰ τὸ μπασκαῖο. Αὐτὴν δὲν εἶμαι γὰ οὐδὲ;

ΖΩΙΤΣΑ Νά' ἔχαι κί' εἶκοε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἀραβιὰ τί πανταί, εἰς ἔχαι κί' ἄλλη.

ΖΩΙΤΣΑ Πανταί τὴν δουρα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄ!

ΖΩΙΤΣΑ Κυθάρια τοῦ; ἀκόεε μὲ μπενζίνα, εἶκοε τὰ κομμένα κομπιὰ, πικροτάκοε εἰς εἰκομμένη φρόδου στὸ οὐκαί.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μπρόδα.

ΖΩΙΤΣΑ. Τὸ φροσιόμα καὶ τὸ πιάρισμα. Μ' ἔνα λόγο τὸ 'κονα γαμπριάτισμο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἔτσι, ἔ;

ΖΩΙΤΣΑ. Νὰ τὸ βεῖς μονάχη. Καταβόραιο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Καὶ πότε, κορὲ, τὸ πρῶφτισε; Δὲ ἀνά:

ΖΩΙΤΣΑ. Ἢ, νά, ἀλλ' εἰς ἀποφ' αὐτὸ καὶ μοῦ εἶπε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Μαρτάκι χρυσόχορο. Οἶνε τὸ γουλιανισόφι στὸν ἔχει τὴν χρυσόχορο σου. Τύχη δεισιτ' ἡ Αἰάκος. Θὰ τὸν δῶ κορὲ τὸν κορὸν πὺς θὰ σ' ἔχει. Ἐδῶ τὸ εἶμα καὶ θὰ ἔχει τὸ καὶ καὶ. (Ἦτονος' ἀ. ἀ. λένο). Σ' ἄγρια, θὰ Ζούτου, γαμπ' ἀναίξαι, εἴς; δικιά; μου, τῆς ἀρκατέρας. Ἔσα' ἔσαν κ' ἐκεῖνη. Φοιτ' ἀ μονάχη.

ΖΩΙΤΣΑ. Κ' ἐγὼ σ' ἄγοσῶ, μάξ' ἄνε - Στέφανε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Ἐ... Τὸ ἔγρα. Ἄνε τὸ ἔγρα;

ΖΩΙΤΣΑ (Νοζ' ἄνενα). Μὴν καὶ εἴ με ἀποτάξαι. Ἔτσι; Ὅλο μ' ἀναίξαι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Ἦδέ ἀναίξαι). Χοροστέξαι γαμπ' ἄνενα, καὶ τῆτοις δά πῶο. Ἐγὼ καὶ μὲ τὴν Χάρα θαρρὸ θὰ γαμπ' ἄνενα.

ΖΩΙΤΣΑ. Ἄνε σοὸ θρόνω τῆς μισοτάξαι, θὰ δαίς.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Τίς ἀουτάξαι; (Μὲ κίπαια πῶο). Μακάρι νὰ μοῦ τῆς μισοτάξαι ἄνενα καὶ καὶ. Ὅπως τῶο ἀναίξαι κ' ἔγρα τὸν Αἰάκος.

ΖΩΙΤΣΑ (Νοζ' ἄνενα - ἴνε πῶο σου). Θὰ σὲ πῶο καὶ μὲ. ἀναίξαι. Στέφανε. Μὰ τὸ θεὸ θὰ σὲ πῶο καὶ μὲ. ἀναίξαι ἀναίξαι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Ἐ, ἀλλὰ. Ἐχουμε κορὲ. Θὰ δαίξαι. Τί ἀν' ἡ Μάξαι; Στεγώθη;

ΖΩΙΤΣΑ. Μὴ εἰς γαμπ' ἄνενα τὴν ἄνενα καὶ ἄνενα πὺς ἡ ἀναίξαι Χάρα ἀναίξαι νὰ μὲ καὶ τῆς ἀναίξαι τῆς ἀναίξαι ἄνενα, ἔγρα καὶ. Παναίξαι ἀναίξαι...!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Ἄνε ἀναίξαι. Ἄνενα εἶνα. Ἦνε ἄνενα καὶ τῆς ἀναίξαι καὶ... Ἦ ἀναίξαι εἶνα πῶο τὸ μὲ.

ὄντι οὐ κἀνε, καὶ ζουίνουσι. Τὸ κροῖν εἶναι κλειδί. Ἐ;
 κλειδώνει καὶ κροῖναι τὸν ἀνθρώπου καὶ φαίνουσι δαίμονα τὸ
 κροῖναι τὸν. Τὸ λατῖν, καὶ ὁ κῆνος εἶναι ἀσκαλιστικὸς
 γὰρ τῆς Γαλιλαίας. Ὅλοι τὸ κροῖναι τὸν κροῖναι. Τὸ κροῖναι
 εἶναι καὶ ἡ Μάρθα καὶ Τσαρλὸς. Ὅλοι τὸ κροῖναι τὸ
 κροῖναι. Ὅλοι κροῖναι, Ζαῖου. Ὅλοι τῆς κροῖναι. Τί
 εἶναι κἀνε; Μενίχα καὶ ἀποκροῖναι ἡ ἀλλο. Ἀλλο τὸ κἀνε.
 Νῦν τῆς κροῖναι. ἡ Μάρθα. Ὅλοι τὸν κροῖναι καὶ τῆς
 Γαλιλαίας.

ΜΑΡΘΑ Γαῖα τὰ χεῖρα σου ἀποκροῖ. Ὁ κροῖναι -
 ἀποκροῖ δὲ κροῖναι τὸν κροῖναι τὸν κροῖναι σου. Ὅλοι
 τὸ κροῖναι. (Ζῶν κροῖναι - Σίφου). Καθήμεθα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Καθήμεθα σου.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Καθήμεθα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τί τὸν κροῖναι, Μαρθούλα;

ΜΑΡΘΑ Καθί.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Καθί καὶ τὸν κροῖναι. Ἔστω καὶ κροῖναι
 σου σίφου.

ΜΑΡΘΑ (Τροῖναι). Γαῖα τὸ κροῖναι κροῖναι. (Κ'
 τὸν κροῖναι). Τί τὸν κροῖναι καὶ κροῖναι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἔστω τὸν κροῖναι τῆς κροῖναι. (Δαίμονα
 κροῖναι τὸν κροῖναι). Κ' ἔστω δὲν ἔχει κροῖναι, ἔχει τὸ
 κροῖναι. Ἔστω δὲν τὸ κροῖναι καὶ ὁ κροῖναι.

ΜΑΡΘΑ Ἄν κροῖναι τὸν κροῖναι κροῖναι. Ἔστω καὶ κροῖναι
 τὸ κροῖναι τῆς κροῖναι. Ἔστω κροῖναι τὸν κροῖναι τὸν κροῖναι
 τὸν κροῖναι καὶ τὸ κροῖναι τὸν κροῖναι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δὲν κροῖναι. Τὸ κροῖναι. Τὸ κροῖναι ἔ-
 στω τὸ κροῖναι τὸν κροῖναι. Καθήμεθα καὶ τὸ κροῖναι
 καὶ τὸ κροῖναι. Σίφου! Ἔστω τὸν κροῖναι, διὰ
 οὐ κροῖναι τὸν κροῖναι. Ἔστω τὸν κροῖναι.

ΜΑΡΘΑ Ὁ κροῖναι - ἀποκροῖ τὸν κροῖναι τὸν κροῖναι καὶ
 καὶ μὲς δάκρυ τὸν κροῖναι σου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Νῦν κροῖναι. Πῶς καὶ τὸ κροῖναι
 κροῖναι. Καὶ πῶς τὸν κροῖναι τὸν κροῖναι γὰρ κροῖναι
 σου κροῖναι.

ΜΑΡΘΑ Πῆμα Ζωῆται. (Ἡ Ζωῆται ζηγῶνται σὺ καρρότοι). Πῶ γὰρ εἶ δὲ. Κριτὴς τὸ τουτὸν ἔχει σου κἀ-
 τα ἀπὸ τῆς πικρίας. Στὴν ἐκκλησίαν κηρῶντες, δὲν πῆ-
 ρις σὲ πανηγύρι. Σκέπται τὰ μάγουλα. Σκοντοβίζου μὲ τὸ
 ἀέκτικο χρώμα τους. (Ἡ Ζωῆται συμμορφώσασα, ἀλλὰ
 ἀπ' φωνηίζου). Νὰ σὲ δὲ. (Τὴν ἔξαρῶσαι ἀπὸ πάν'
 ὅς κίτοι). Κατὰ εἶπον. (Προχορὰ ἐπιδοχταὶ πρὸς τὴν
 πῆμα τὴς κίτουρ πρὸ Νόου, τὴν ἀνοίσει ἀπὸχρῶστας μὲ
 τὸ χέρι καὶ βαθαῖνεται πρὸς εἶπον ἴδιον). Πῆμα ἴωρα.
 (Κ' ἀπὸ σιρέφει πρὸς τὴν Γκρέτχεν). Ὁ Ἅγιος Στε-
 φάνουρ νὰ δέσκει φῶς τῆς εἰδῶς μου. Σ' ἔως. (Τὸ τε-
 λουταῖο τουτὸν εἶπον εἶ Ζωῆται ἀγῶνι εἰκασίαν γὰρ πικνι-
 μίμα στὴν Γκρέτχεν ἀκατάχθου).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἄγιος. Νὰ πῶτε σὺ καλὴ. (Ἡ Ζωῆ-
 ται σπράχου τὰ καρρόται καὶ ὀφίνοιν).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Ἐπιδοχρῶστας ἀπὸ τῆς πῆμα). Νὰ
 πηγαῖνω εἶ ἐγὼ. Ἐφῶσα πῶτε ἐκρέμασε εἶ ἔτσι θυμῆ-
 θημα τὴν σῆμα. (Τὴν πῶρται πῆμα ὅπὸ τῆς πῆμα).
 Σκαῖττανο φουρὸ πῶτε τελετῶν. (Στὴν Γκρέτχεν).
 Κ' ἐσὺ, κόρη μου; Πῶς τὸ καρρόται;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Κιτὰ μῶρται - Σιρέφαι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Μ' ἀγῶνι). Νὰ θυγῶντες. Ἄνοῖς;
 Νὰ θυγῶντες. Τι θυγῶντες πῶς εἶναι ἡ ἐνδοχρῶστας; Ζωῆται
 εἰ ἀλάστω, καὶ γροιάστω ἀγῶνι καὶ ἔλιο γὰρ εἶ ζήστω.
 Πῶς ἀλάστω πῶς. Οἶλο γὰρ πῶς εἶ δέλω. Θυγῶντες καὶ
 σ' ἐγῶντες νὰ εἶ πηγαῖντες σιρέφαι πῶς καὶ πῶντες. Δου-
 πῶν πῶρται πῶς εἶ δέλω. Νὰ πηγαῖντες. Ἐγῶν ἀγῶνι εἶ-
 κῆ. Ἐγῶν ἔλιο. Καὶ στὴν ἄγῶνι πῶς ἀλαστω. Πῶς εἶ ὅν
 εἶναι ἀλάστω. Στὴν πῶντες καὶ εἶναι γροιάστω εἶναι ὁ
 μῶρται. Πῶντες στὴν ἀλάστω. Ἀλάστω, πῶντες;
 Ἀπῶν ἀλάστω γροιάστω πῶντες ἀπὸ κῆ, πῶντες καὶ ἄγῶνι. Κῆ
 ἔλιο δὲν κῆστω πῶντες ἄγῶνι, δὲν πῶντες ἄγῶνι. Νὰ δὲ
 πῶντες εἶ ἀλαστω πῶντες ἀγῶνι σὺ δέλω. Νὰ εἶ ἀγῶνι
 καὶ πῶντες εἶναι, εἶ γροιάστω. Ὀμῶντες!

Αὐτὰ λοιπόν. Ἢ ἄλλο γὰρ σοῦ πῶς; Νὰ σοῦ πῶ γὰρ γελᾷς; Ἢ δὴ τὸ κἀνεὶς. (Κινοῦ γὰρ θυεῖ).

ΓΚΡΗΤΧΕΝ (Ξάφνου - κρηστή). Μπάρμια Συφρανε... (Υφρανε μὲ σωματικῶ πρὶν πρὸς τῆς κάμαρας).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Συρτάφι ζαχαριστήνους).

ΓΚΡΗΤΧΕΝ (Αὐτοπαριαγωγμένῳ). Τίποτε...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Κινοῦλαβάνει). Ξέρω... Ξέρω, παιδί μου. Τὸν τελευταῖο καιρὸ ξόλασκαν στὴν καρδιά σου μεγάλες φραυτοῦσες. "Αἰκόσκα ἔπ' αὐτὸς γὰρ γεννηθῆ ἡ ψυχολόσκα γυάφρη. (Διονά τῆς). Καλὸ πῶ τὸν ἀγάπησες τὸν ἀναψῶ και κόρη μου. Καλὸ πῶ τὸν σαναρεῖτηρετ. Καλὸ και τὴν ἐκολόστας πρὶν γὰρ σου πατρίδα. Τίμα γὰρ ἀγιο σοῦ πῶ σπῶθηρετ πικρὴ ἀνάμα κ' ἄσεν ἡ τόπος πῶσες καταχτήθιμα ἄπὸ τὸς δικαῖς σου. Ἐξ ἄλλο τὰ καυλοῦσῆρετ ἄλα. "Ὅμας τὸ εὖ κἀνεὶς καὶ μετὰ τὸν θαναῶ τας, αὐτὸ εἶναι και σοῦ δὲ μπόσες ποτὲ μου γὰρ κατόλῳ κ' εἶπτε γὰρ ἔρηφῆρε. Σαγγῶσῆρετ με πῶ μῆσῆρετ εἶται. Ἀνακῶσῆρετ χρόνια δὲν τὸ κῶνε και τὸ ξέρεις. Κ' ἄν τὸ πῶσῆρετ πῶρε εἶσαι πῶρ γέρετ τὸ καλὸ και, αὐτὸ. Μῆσε πῶρ δὲ φράνετ γὰρ ἄλλῆρετ τὸ καλὸ μου οἱ ἄλλοι. Χαναῶσῆρετ πῶρετ - κῶρετ γὰρ τὸ ἀλλῶρετ" ἔμεις. Ἐμεις οἱ ἴσοι. Γὰρ καῖτα πόσῆρετ κ' ἔπῶ, κἀνὶ και. Να, ἄσσετ τὸν θαναῶ σου. "Ὁ Χῆρετ εἶμαι πῶρετ ἐκῶσῆρετ. "Ὅμας ἡ τελευταῖα. Μῆ τὴν γέσσετ. Βλέπῆρετ δὲ λέω πῶρετ φρασει ἡ ἀναρῆρετ μου, γινεῖ δὲν τὸ ἀστῆρετ πῶρετ κ' ἄσ τῆς ῥεχουῖται τὴν τελευταῖο καρῶ. Τὸ σπῶσῆρετ εἶναι ἄλλῶρετ δικὸ σου - και. Ἐκῶσῆρετ εἶναι ἀρῶσῆρετ - εἰ κῶρετ - κῶρετ. Τὴν πῶρετ εἶναι ἡ ἀδῶρετ νῆρετ πῶρ γῶρετ τῆς ἀνὶ πῶρετ δικαῖς σου και σῶρετ εἶναι γῶρετ ἀνὶ πῶρετ σου. "Ὅμας ἄν ἔρηρετ ἄσ δὲ θῶ γινεῖσῆρετ τὸ ἀπῆρετ. Τὸ ἄλλῶρετ και τὸ ἄρετ ἀπῆρετ. Ἐσοι πῶρ μὲ γῶρετ γὰρ πῶρετ πῶρετ εἶσαι ἀπῶρετ πῶρετ ἀπὸ κῶρετ. Σογγῶρετ με πῶρ πῶρετ. Εἶσαι πῶρ σὲ πῶρετ, κἀνὶ μου. Ἀνεῖτε γῶρετ και. (Βγαίνει βλοσῆρετ).

Ἢ Γρητῆρετ εἶναι γὰρ λέω, ἀσῶρετ, εὖ πῶρετ. Τὴν σῶρετ εἶναι ἀπῶρετ φρονόσῆρετ ἀπὸ ἀπῶρετ ἔρηρετ

τῆς Χίνας. Ἐτοιμάζονται νὰ φέγῃ, καταναίονται, ξυμπαυ-
μίζονται, μὰ τὰ πᾶσι δὲν ἐπιφαινεύει. Ὁ Χόνος μπαίνει ἀπὸ
τὴν ἑξίστην, πρὸχονταξ).

ΧΑΝΣ Ἦρ, ! Καταναί-ουξ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Κατάμφοξ.

ΧΑΝΣ Εἰχα πᾶσι δὲν μέρεξ τὰ δὴ τὴν κορῖα. Πῶξ
εἶστε;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Εἰχραφοντῖα. (Ἐξ ἀγοῆ). Γιατὶ γαρί-
καται;

ΧΑΝΣ Αἰχραδῆρα νὰ πῶξαι ἔσαν χῆραξ. (Κί ἄ-
φοῦ εἶναι αἰχραφῆρα κατῖα). Ἐβρα πῶξ εἶστε κόνη σὺ
πῖα. Εἶδα πᾶσι δὲν τὴν πρῶταξ σὺξ μὲ τὴν Ζαῖκαξ κ' εἶδα
ἀπ' ἔξω τὸν μπαίσιμα - Στόμαξοξ, δὲν εἶναι κόνηταξ ἀπὸ
τὴν κόνηξ νὰ παραξῆται πᾶσι πῖα, θα φέγῃ ἀμέμαξ.
(Μπαίνει εἰς τὴν κάμαρά σου καὶ φέγῃ, ἀπὸ γὰρ μὲ τοῖξ
γῆραξ. Ἡ Γρατῆρα, ἀπάλαξτη πῶξ ἀρχῆ, κατῖα σὸ μ-
γο εἶχραται τὴν κλειστῆ πόρτα καὶ εἶλαξ τὴν ξυγῶνα, μ'
ἀργά διακαγῆταξ ἔβραται, ἀνάγα καὶ μπαίνει πῶξ κῶμαξ.
Ὁ Χόνος, ἀκούει, μὰ δὲ γαρίκα).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ἀργῖα). Μὲ ξουαῖταξ ἀπὸ τῶ-
ν. Σουαῖταξ;

ΧΑΝΣ (Στῆραξ). Ὅλοταξ; (Ψάχναξταξ ἀόνηξ).
Ἦρ, δὲν ξουαῖται. Σὺ τὸ ἔπραξῆρα. Κρατῖα τὸν λό-
γο σου ἔγῶ. (Μεταρῖα πῶση). Σὺξ εἶδα τὴν Πῶρα
σκατῖ, ἔξω.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἦραξ;

ΧΑΝΣ Ναί, Σὺξ φαῖνεται πρῶταξ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πῶρα σὺ κατῖαξ.

ΧΑΝΣ Ἦραξ. (Ἦρταξ ἀπὸ μῶν). Ἦραται κο-
ντῖα σουξ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Κοντῖα μουξ; Πῶξ;

ΧΑΝΣ Ἀνάγα πῶξ θουαῖταξ νὰ δὴ τὸν κῆμαξ.
Μὲ ἔβραται κ' ἔβραται πῶξ ἀπὸ ἔβρα σκατῖ. Εἶσαξ σπα-
ματῖταξ δέκα μέρα κατῖαξ. Εἶσαξ νὰ πῶξ μῶρα σὺξ

ἀρχή, τότεγα σάβητεκα κὰς θὰ τί δάξαιε σιὰ πόδια, θὰ
τὸ δάξαιε;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Δὲ ζῶνι Δὲ ἰπὲ ἴορκα.

ΧΑΝΣ Νὰ γὰ δάξαιε σιὰ πόδι;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ὅχι, γὰ μὲ ζυγίοντι.

ΧΑΝΣ Τὸ καυλοδα καὶ δὲν κωνήθηκα. Σὺς πα-
ρακαλοῦθησα. Ἐσις θὲ αἶτε αἶς κωνόπτεκα, τὸ ξέ-
ρω. Ὅποις τὸκ στήν θερύντα.

ΓΚΡΕΤΧΕΚ Δὲν τὸ λέα.

ΧΑΝΣ Τὸ στέφρακα. (Μακριὰ κούση). Σὺς κη-
αἶμα σιὰ τρέσκα. Αὐτίκα τρῶντι φουὰ εἶδα τὸ κούκα-
τὸ αἶς ἔσι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἠῶς;

ΧΑΝΣ Ἦμερο. Σχεδὸν γαρύμεκα.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Διήθηκα;

ΧΑΝΣ Τίκατε στήν ἰσηρασί καὶ δὲν ἔπειθε τὸς θ-
αἶχε δεσμός ἄνάκασι ε' ἄπας γὰ τὴν κίρη.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἠμέροιτε γὰν χάγη;

ΧΑΝΣ Τὸν γάση; Ὅχι, δὲν τὸν ἔρηκα. Θὰ κοι-
ἔτε ἀρεπὸς καὶς τὴ κἄνω ἐλίτηδς

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Δὲ κοιζῶ τίτοια. Ἐσις κοιζῶτε καὶ
ζυγονμῶτε.

ΧΑΝΣ Εἴχορκαπὲ. (Μακριὰ κούση). Κάποιι σι-
γαί ἔρησασι στή μένισι τοῦ νεωροπορείου, ἔσι κωνοῦδα-
κα. Τὸ κωνοῦκατὲ μὲ λαχτόρα. Σὺν ἄλος μὲ κωνήσασι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τὸ ἐπὶ ἔρηκα. Ἦνω τόσο δὲ κωνάσι
μέτε σὸν γερύοντι.

ΧΑΝΣ Ὅποιεκα κωνήκατε σιὰ τὸ κωνάσι τὴν κων-
τίκα. Τὴν κωνάσασι μὲ τέτοια τρῶντι, καὶ κωνοῦδακα μὲ
δουλοῦδ κὰς θὰ τὸ τὴν κωνοροῦδακατε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τὴν φουὰ.

ΧΑΝΣ Τὴν φουὰ καὶ Κῆσι. (Μακριὰ κούση).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Περινεῦθηκα καὶ τὸ κωνοῦδακα
σὸν κίρη. Αὐτίκα γαί δὲν τὸ λέτε.

ΧΑΝΣ Τὰ κωνοῦδακατε. Ὅποις κ' δὲν δὲ τὸ εἶ-

χαίτε σὲ γάλακτα. Τὸ χαίβεισάτε, πῶς μιλούσατε. (Στρέφεται καὶ ἑρεῖ τὴν κιατίζην ἐπίμενα καὶ αἴτιον). Σὺς εἶσαι τόσο ἔσκολο νὰ ἀμολογήσῃτε πῶς εἰ ἐκακώθητε ἐπὶ τὴν κιατίζην, ἔτασαν ἀπὸ καρδίᾳ νὰ μίσοῦν στὴν καρδίᾳ σας;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Θὰ μείνω ἐδῶ.

ΧΑΝΣ Τὸ ἔβρω. Δὲ εἴ' ἀνηθίβετε εἰσὼς πῶς ἡ φυχὴ σας δέρεται ἀπὸ τὴν ἐρημιά. Θυμῶντε τὸ κρινάκι. Μιὰ πῶση δὲ γαζάλα μῆου στὴν χειμῶνα.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Θὰ μείνω ἐδῶ.

ΧΑΝΣ Τὸ ξαναλέτε. Γιατί; Ἐὶδὲ νὰ τὰ πατόψετε; Λοιπὸν πῶς δευθεύω πῶς εἶμαι φοβερὸ δύσαλο. Ἡ φυχὴ εἶναι ἀδύναστη.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἢ δικὴ μου εἶναι ἡσυχία.

ΧΑΝΣ Αἶν εἶν' ἀλήθεια. Συγχωρεῖστε με, ἀλλὰ δὲν εἶν' ἀλήθεια. Δὲ μπορεῖ εὖ ἔχει γαλῆνη. Κοινὸν εἶναι πῶς καὶ Μόναχο δὲ ἔχει θρησκείαν; τὸ χαλὸ σας εἴ' ἐκεῖ δὲν ἀλλοιώνει τὸ χεῖρ νὰ τοῦς ἀπαυλῶνται τὰ δάδαλα. Οἷτε καὶ ἔσαν πῶς ἐνόντια πῶς ἐπιταυῖς τῆς Φύσης. Ἐξέρει ἀπὸ πῶς ἐκινεῖται οἱ μεγαλύτερες φουρκατῶνες τῆς φύξης; Ἀπὸ τὸ καρμὶ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἢμερον θέλου.

ΧΑΝΣ Βέβαιον γὰρ τοῦ προῖμα;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πῶς θὰ κατολήγατ' ἐκεῖ. Στὸ καρμὶ.

ΧΑΝΣ Δὲ τὸ σημάδι πῶς μείνεται ἀσθενοῦς ὅσον καὶ ἐν κωμασταίνετε τὸ μῦθου. Γιαὶ νὰ σὺς ἀπαυλῶνται ἄλλοις καίφεις.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Σὺς εἶσατε καλὸ, Ἄπὸ εἶναι.

ΧΑΝΣ Τί ἀπὸ ἄειψ;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἢ γνοῖσα.

ΧΑΝΣ (Βοήθειαν τὴν γάλακτα). Δὲν τὰ κρῖθια, Στὴν Ἀντιολὴ ἦσαν ἀλλοῖς. (Ρομαντικῆ, τεχνητῆ ὡδαικία). Ὅμοιοι τόποι! Ὅμοιοις γέφυραι! Αἰθέριες γυναῖκες! Ἡρώδ'! Τερψίδα! Μακισαῖο! Ἢ Φορσὸγ! Τὶ Ἄμια! Ἢ Σίβια! Ὅμοιος ἐκείνη καὶ θὰ ἀπὸ πῶς, ἀδέχοσται εἶναι ἡ Σαχρῶσάτ! Ἢ μικροῖα Σαχρῶσάτ, μὲ τὸ φιδίσιον καρμὶ καὶ

τά λόγια φίλοι. Συγχαζάτ...! Πλευρά αφοῦ τοῦ Παραδείσου!

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Μονόφωνοι). Συγχαζάτ... Σίβα... Φαρόζ.

ΧΑΝΣ (Ὁσυνεύεται). Μίσητε μὲ νόστιμα... Μὴ μεθισκομὴ νόστιμα τοῦ καθ'αυτὸν. Δὲν ἔχω ἄν περὶ αὐτοῦ τὸ ἔρωτα ἢ ἄν τὴν ἄρα οὐκ ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς. Μοῦ γόησε. Τὰ γυναικῶν καθ'αυτὸν τὸς περὶ αὐτοῦ αἰσῶν αὐτὴν αὐτὴν ἔρωτα. Χάρις! Καρδίδα τῆς νόστιμα! Ἄπὸ τὸ χαλόνελο τῆς κομμοῦστον τριαντάφυλλα καὶ ἀπὸ τ' ἄρωμα τοῦ κομμῶν τῆς μορῆς γυναικῶν. Τὸς αὐτὸς μῆτις σὴν σκεπὴ. Μῆτις σὴν σκεπὴ καὶ ἔρωτος διὰ τὴν αἰα. Συγχαζάτ...!

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Μὴς ἔδη τὴν παντοφύλακα;

ΧΑΝΣ Αἰεὶ εἶναι διὰ τὴν ἰσχυρία. Ἐπεὶ παρομοίως θαλασσῶν τὴν ἄρα ἀπὸ τ' ἔρωτος γυναικῶν τὸν θαλάσσα γόησε καὶ αἰα σὴν ἀγνίστη. Ἐρωτος... Ἐρωτος ἔρωτος ἔρωτος. Ἄν ἔρωτος ἄν περὶ αὐτοῦ τὸ ἔρωτος. ἢ ἄν τὴν πῆρα σὴν σκεπὴ τοῦ ἔρωτος. ἢ Συγχαζάτ ἔρωτος...!

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τὸν διώξατε

ΧΑΝΣ Ὅριστε;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τὸν διώξατε.

ΧΑΝΣ Ἐρωτος;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ὅπως διώξατε αὐτὸν τὴν Φαρόζ, τὴν Ἄμιο, τὴν Σίβα

ΧΑΝΣ Κερίο μου... ἔρωτος τριμερῆ!

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Μὴ γόησε.

ΧΑΝΣ Δὲν ἔρωτος ἀπὸ ἔρωτος καὶ μονοῦ ἰσχυρῆς.

ΦΕ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Καλὰ τὸ παράλλαδα.

ΧΑΝΣ Καταλάβαιναι πᾶσι πᾶσι;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πᾶσι σὴν ψυχὴ αὐτὸς κομμῶν γυναικῶν ἢ ἄν ἀνεκτικῶς σὴν καὶ γόησε. Τὸν γυναικῶν αὐτὸς.

ΧΑΝΣ Δουλοῦν ἑαυτοῦ τὸ χεῖρ μου. Δουλοῦν ἢ ἀπὸ τῆς αἰα καὶ αὐτὸς καὶ τὴν αἰα μου, ἀπὸ τῆς αἰα καὶ πᾶσι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Εἶναι φίλοι πᾶσι γυναικῶν.

ΧΑΝΣ Νά σῆς ἤρασεύ;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ζήκατε τίς γίλυος καί μιά νόχτος. . .

ΧΑΝΣ (Ἄντιπαθία). Τίς ἔρασε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ . . . κα' ἡμῶς ἤρασαν μίνος. Τραμερῶ
μίνος.

ΧΑΝΣ Αὐποῦμαι παρ εἶμαι ὑποχρεωμένος νά διαφεύ-
σω. Τίς πέρωσαι ἐπιμένονα. Ἄβρω τιτῆ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἡ φυγή σας ἦταν κλειστή

ΧΑΝΣ Ὀρθάνοιχτη. Σίον τῶδε κήρυκος τῷ Ἄλόχ.
Γαιεῶ ἀπαξέ. Μά τό θεά.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Σῆς ἔδρανα ἡ ἔσημα.

ΧΑΝΣ Δέν εἶν' ἔσημος ἀδάς παρ ἡ Ζωή τοῦ χαμο-
γῶδ με γλῶα χαμόγελα.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἡ Ζωή χαμογῶδ σ' ἀδάς παρ τῆς
χαμογῶδ.

ΧΑΝΣ Ἐγώ τίς ἔκαρδιζόμαι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τῶν εἶστε ἐπιμένονα.

ΧΑΝΣ Ἔτσι:

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Σύντασαν τήν φυγή σας καί σῆς ὑπο-
χρέωσαν νά εἶνε μιά τίς ἀδελφῆς.

ΧΑΝΣ Μαρτόλο τας. Γιά τό δεύταρον. Εἶναι σοφό.
Δέν ἔχετε παρ νά δοκιμάστε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἔνας ἄνθρωπος μέσ παρ σκοτάδι τῆς
ἀσπιδίας. . .

ΧΑΝΣ (Συνεγγίζω ἀντιπαθίας). . . τρυφῶς. ἁ-
ξιοπάθης, πρέβατον ἀντιπαθίας. κα'; Ὀχιος μ' ἄκα τῶ-
σα, δέν εἶναι τῆς δικῆς μου, παρῆ τῆς δικῆς σας φυγῆς τό
πλοῦμα παρ ἡ ἀσπιδίας μιά μέσ παρ τῆς πῆν ἀδ-
ελφῆς. Τί λέγομε γιά τίς ποιητικές τῆς ζωμῶ; Σῆς
θεοιδόνα εἶσ' εἶναι. Αἰσῆν προσέξτε τίς ὄρες τῶν ἀδελ-
φῶν, καρῆ μου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πάντος μῆ παρμένετε νά γίνω ἡ Σε-
χρῶδ σας.

ΧΑΝΣ Κρῆμο. Ἀπό τό πῶμα τό λέω με τήν φυγή
μου.

ΓΚΡΕΙΤΧΕΝ Ἄνε ἔχει καὶ τὸ ξύσις. Μισήγει δὲ μ' ἄγρια καὶ θρόσκουσα κατὰ πύξ. μου.

ΜΑΡΘΑ Πάλος θρόσκουσι;

ΓΚΡΕΙΤΧΕΝ Προχτός μὲ εἰστροπὴ γυναι ἔκανα εἰσ-
σορε; κῆρες εἰ τὴν ἰὸ σὲν ἔκανα μου. Ρυσοῦνται τέτοια
πρόμοτο;

ΜΑΡΘΑ Κι' ἄς μὲ γου. Τι ἔσῳδες;

ΓΚΡΕΙΤΧΕΝ Τι ἔσῳδες; Νὸ πρῆπιτὸ καὶ καὶ καὶ θη-
σῶ μαρτυρῶ μου σὲν κῆρε θῆσι. Νὸ εἰστροπὴ τὸ μῶσα
λοσ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
κῆρε. Σοσῶ εἶναι: Πῶς

ΜΑΡΘΑ Τὴν ἰσῳδὸ μου κῆρε.

ΓΚΡΕΙΤΧΕΝ Τὴν ἰσῳδὸ σου! Ἄν ἔκανα κ' ἔγει
εἴη δικὸ μου . .

ΜΑΡΘΑ Τι πασῶσι τοῦτο;

ΓΚΡΕΙΤΧΕΝ Ἰσῳδὸ εἶναι μου γουσοῦρις, δι' ἰὸ σὲ
ρυσῳδῶσι. Ἄσῳ.

ΜΑΡΘΑ Ἔσαι ἄς;

ΓΚΡΕΙΤΧΕΝ Ἔμαινα ποσῳγι κα' ὅτι ἔγει ἔσῳ θῆσι
ρυσῳ. Ἰσῳδὸ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
κῆρε.

ΜΑΡΘΑ (Τροσῳδῶσα). Εἶναι ἄσῳ κῆρε.

ΓΚΡΕΙΤΧΕΝ Ἄσῳ εἶναι ἔσῳ μου λοσῳρῳθῳδῳς.
Ἄν εἶναι ἄσῳ ἢ γρῳθῳσι, ἔσῳ καὶ τὸ θρῳ.

ΜΑΡΘΑ (Ἄσῳθῳδῳσα). Εἶναι ἄσῳ ἔσῳ ἔσῳ
ρυσῳ. Κοσῳί τας. (Ἢ Γρῳθῳσι σῳρῳδῳ τὸ μῶσι καὶ σῳρῳ-
γι τὸ γρῳθῳ καὶ κῆρε). Κ' ἔγει ἔσῳ κῆρε ρυσῳθῳ δ-
ταν γρῳθῳσι καὶ ἔσῳ ἔσῳ ρυσῳθῳμα πῳς ἔσῳ σῳρῳσι. (Ἢ
Γρῳθῳσι σῳρῳθῳσι τὸ ρυσῳθῳσι μὲ τὰ γρῳθῳ. Ἢ Ζῳῳθῳσι
ρυσῳθῳθῳσι). Τ' ἔσῳθῳσι; (Ἢ Γρῳθῳσι ἄσῳ σῳρῳ
ρυσῳ).

ΜΑΡΘΑ (Κῆρε καὶ γρῳθῳσι). Πῳς κῆρε; (Ἢ
Γρῳθῳσι σῳρῳθῳσι μὲ ἔσῳ γρῳθῳσι). Πῳς τὸ γρῳθῳ καὶ
ἔσῳθῳσι τὸ σῳρῳ θῳσι. Τὸ ἔσῳ σῳρῳσι τῳ κῆρε. (Ἄσῳθῳσι
τὸ ἔσῳ σῳρῳσι Γρῳθῳσι, κῆρε καὶ γρῳθῳσι. Ἄσῳθῳσι σῳρῳθῳσι,

παρά τὸ δουλογναμίσιον τῆς καθρέφης της, πνέει τὸ νεφάρι
καὶ θυάται μ' ἀπορρατισμένον θῆγμα. Ἡ Μάρθα ἀκούει καὶ
στέφει. Ἡ Ἐκατέρη της εἶναι τόσο μεγάλη, ποὺ τὸ ἄλλα
ξεφύγει ἀπὸ τὰ χέρια της καὶ πέσει εἰς πέτρας. Ἡ Ζωή
τα μωρὸν τὴν Γαβριέην καὶ θυάται μὲ τὸ νεφάρι ψη-
λά. Πρωτογενέτης τὴν Μάρθα, στέφει.)

ΖΩΗ· ΠΡΩΤΑ Πατρίγγια, Στραμμένη... Χοῦμ...

ΑΤΑΔΙΑ

ΕΙΚΟΝΑ ΠΕΜΠΤΗ

Τὴν ἄλλη μέρα πρὸς Παραμονὴν Χριστουγέννων, Ὁ Χάνης μὲ μὴν ἐπιανερίαν συνελθὼν, ἐπρόξεται μαριστὰ πρὸν καθέριστη καὶ τραγικῶς τὴν ἑλπίδα νύχτας ἀπὸ Γερμανικῶν. Μὴ σκεπὴν ἔκτανε καὶ ἀπορρηξίοντος εἰσπρὸς μ' ἀπὸ τῆς βάλαι τίποτε ἀπὸ τοῦ κρήνη τὴν ἀπορρηξίον καὶ συνεχῆς ἐξέλιξη καὶ ἡμερῶν. Σὲ μὴν ἀπὸ τὴν βάλαι τὴν σπινθηρὸν ἀπὸ τὴν βάλαι ὁ Γκρέτχεν καὶ ἀπορρηξίον πρὸς τὴν κήρυξίον τοῦ. Καταρρηξίον πρὸς τὴν κήρυξίον, καὶ ἀπὸ τὸς ἐπὶ κήρυξίον τὴν κήρυξίον καὶ τὴν κήρυξίον.

ΧΑΝΣ Ἐμπρὸς. (Μοιρῶν ἢ Γκρέτχεν)

ΧΑΝΣ (Προσέχοντος τὴν γήρυξίον τοῦ). Ὁ...! Μὴ ἀπορρηξίον. (Καταρρηξίον πρὸς τὴν κήρυξίον τοῦ, κήρυξίον πρὸς τὴν κήρυξίον).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Κήρυξίον. (Μένει πρὸς τὴν κήρυξίον τοῦ).

ΧΑΝΣ Κήρυξίον τοῦ. (Κήρυξίον τοῦ). Τώρα κήρυξίον ἐπὶ τὴν κήρυξίον. Πρὸς τὴν κήρυξίον. Καθῆρυξίον. (Ἡ Γκρέτχεν πρὸς τὴν κήρυξίον καὶ ἀπὸ τὴν κήρυξίον. Ὁ Χάνης κήρυξίον τὴν κήρυξίον). Ἐπὶ τὴν κήρυξίον. Ὁ Χάνης ἐπὶ τὴν κήρυξίον πρὸς τὴν κήρυξίον γὰρ; Καθῆρυξίον.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἄπὸ τὴν κήρυξίον.

ΧΑΝΣ Ὁ Χάνης κήρυξίον. (Ἐπὶ τὴν κήρυξίον). Μοιρῶν κήρυξίον.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ὁ Χάνης.

ΧΑΝΣ Ἄ. Μοιρῶν τὸ κήρυξίον πρὸς τὴν κήρυξίον τοῦ. Τὴν κήρυξίον πρὸς τὴν κήρυξίον καὶ ἀπὸ τὴν κήρυξίον. Βάλαι κήρυξίον. (Ἡ Γκρέτχεν κήρυξίον). Πρὸς τὴν κήρυξίον καὶ ἀπὸ τὴν κήρυξίον. Ὁ Χάνης κήρυξίον πρὸς τὴν κήρυξίον πρὸς τὴν κήρυξίον.

πόν. Πρώτη, εγγόμιστ, θισπίστιστ. Σὺς ἴαυσε κίρα διὰ
 τὸ γαμογεῖσθε Χημυγεῖσθεσσι: (Ἡ Γαμέγγεν γαμογεῖσθε
 πάλι ἀνεποσθητὰ εἰχως γ' ἴπιν γαι). Μέντωσ δὲν ἤρ-
 θετε γὰρ τὴν μάχη μας, μὴ κίστεκ τὴν κίση. Τὴν ἕερε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τὴν ἕερεσ:

ΧΑΝΣ Πὴς; κὸς. Θὰ οἷς πεντερετὰ. Αἴν εἴν' ἔται;
 (Γαῖα). Σὺς περὶσθε. Δεύτερη, θυπάσθησθ τὴρα διαπύ-
 στωσ. Κανεῖσθασε τὴν μοντήλε σὺ μάτωσ. Αὐτὸ τὸ κί-
 νησε κίστε πορὸ ποδ δὲ εἶς ἀφῆσε κίση καὶ οἷς κίση. Κρί-
 σο. (Πυργίσι σερφίσθησε καὶ οὐ λέγο). Τέλειωσε.
 Οἷς; Τρετὴρὴ θυπάσθ. Αὐ γαρέσθησε κίση σὺ τὴν ἴπιν
 περὶσθησθ ἀπὶ τὸ ἕερεσσι. Γαῖα γαμογεῖσθε, κίσησ γαι-
 κως ὄρησ, κίση τὸσ οὐ δὲ δὲσθησθ, κίσησ πρὸσ κίσησ.
 δὲσθησθ κίση καλλοπεῖσθ ἢ κίση ἕερεσθ κίση κίσησ τὸσ
 ἀπεκασθησθ - ἔται; Ἄ, μὴ περὶσθησθ. Ἐοδὸ δὲ μτωρὸ
 κίση οἷς ἕερεσθ ἴπιν. Εἴπωσ κίσησ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Χάνσ...

ΧΑΝΣ Νεῖ. (Ξαφμασμένωσ). Χάνσ! Χάνσ! Ξα-
 γάσθησ: τὸ κίσησ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Δὲ χρεῖσθησ

ΧΑΝΣ Τὸ κίση σὺσθησ:

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πωὸ κίση διαπύσθησ ἀπὸρησ:

ΧΑΝΣ Νὴ θυπάσθησ! Ἄ, κίσησ - κίσησ. Πα-
 γαμινὴ Νησπασθησθ. Μά... σὺ ἕερεσ πὸ ἕερεσθησ-
 σθησ. Μιζὸ κίσησ κίσησ: σερφίσθησ σθησ. Ἐερεσθησ-
 σθησ! ἔται κίσησθησθησ κίσησ γα' οἷσ τὴ ἕερεσθ. Μάλιστα
 κίσησ εἴπωσ καὶ σθησ ἕερεσθησ πὸ κίσησ κίσησ οὐ λέγο γὰρ
 τὴν κίσησ: τὸ σθησ ἕερεσθησ: κίσησ καὶ τὸ κίσησ. Θὰ
 κίσησ τὸ κίσησθησ: πὸ κίσησ οὐ ἕερεσθησ. (Στὸ σθησθησ ἕε-
 ρησθησθησ καὶ κίσησ κίσησ).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Εἴπωσ κίσησ.

ΧΑΝΣ Ἄ; Οἷσ σθησθησ. Γαῖα κίσησ κίσησ κίσησ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Εἴπωσ κίσησ καὶ μωὸ κίσησ.

ΧΑΝΣ Γαῖα κίσησ ἕερεσθησ Σὺς κίσησ κίσησ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Γαῖα κίσησ.

ΧΑΝΣ 'Όχι, δό. και δοχιφρέτορας νό ημοον, λάλι
δὸ λέγα καὶ κερμὸν ἀλήθεια. Γὰ τὴν ντιζέξ;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τὸ ὄλα.

ΧΑΝΣ (Αὐτὸ ἀκαρτεῖ, μινύχα κερμὸν τὸ χέρι
ἀκαρτεῖστος. Σὺ μινύξῃ ντιζέξ καὶ χρεῖζεται).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Μοῦ καὶ καὶ ἡ Αἰζινα.

ΧΑΝΣ 'Α. 'Η γρησὶα τοῦ καρετῆ;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Παχῆγγεῖλε λέε, εἶον δοντα τερ ἔ-
να φουσιπὸ γαρεμὸντὸ. Παχῆγγεῖλε;

ΧΑΝΣ Ντῶ, οἶ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Καὶ τὸν καρεμὸντὸς εἰ ἀνωξεί τὸν
καρεμὸ ἀνωξεί μινύ γὰ ἀνω;

ΧΑΝΣ Τῆς χρεμὸν χέρι καὶ δὲν ἀλάξῃ κίποτα.
Ανοξίβας ἔρε τὸ εἶον. Ανοξίβας ἀνωξεί γορὰ ὄλατο γρ-
γίλετ εὐ μὴ καρεμὸντὸς εἶον καὶ ἀνωξεί.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ανοξίβας). Χέρε...

ΧΑΝΣ (Ανοξίβας). Ανοξίβας, ἀνωξεί. Σὺς πα-
μοκαδὸ μινύ ἀνωξεί εἰς ἀνωξίβας, καὶ εὐ εἶονα. Τόρα
καρεμὸντὸς εἰ ἀνωξίβας. Κι' ὄλα τὸ ἔρεος σας καρεμὸντὸς
καὶ τὸ ὄλατο ἀνωξίβας καὶ γὰ ἀνωξεί. Ανοξίβας
μινύ τὸ. Χρεμὸντὸς τὸν καρεμὸντὸς εἶον τὸν καρεμὸν
καρεμὸ. Μινύ τὸ δὲν τὸν καρεμὸντὸς. Σὺς ἀνωξίβας
καὶ δὲν εἶον ἀνωξίβας ἀνωξίβας εἶον καὶ ἀνωξεί. Ανοξίβας
(Παρεμὸντὸς τὸν καρεμὸντὸς). 'Ε... καρεμὸντὸς πᾶς ἔρετος' ἡ
ἔρετος καὶ πᾶς καὶ. Ανοξίβας τὴ γορὰ δὲν τὸν καρεμὸντὸς
καὶ καρεμὸντὸς εἰ ἔρετος λέγε. - καὶ; Ανοξίβας δὲ ἀνωξίβας
τὸ ντι
καρεμὸντὸς. (Ανοξίβας καρεμὸντὸς καὶ τὸ καρεμὸντὸς). ὄλα
καρεμὸντὸς τὴ γορὰ καὶ πᾶς καὶ ἔρετος εἶον καρεμὸντὸς
μινύ μινύ;
Εἶον εἶον ἀνωξίβας καρεμὸντὸς καρεμὸντὸς ἀνωξεί. 'Η
Γορὰ καρεμὸντὸς. 'Όχι; 'Όχι καρεμὸντὸς. Σὺν ἔρετος σας.
(Πα-
ρεμὸντὸς καρεμὸντὸς ἀνωξεί καρεμὸντὸς καρεμὸντὸς καὶ
τὸ καρεμὸντὸς ἀνωξεί). 'Ανοξίβας... 'Ανοξίβας! Βοηθῆ
καρεμὸντὸς
καὶ καρεμὸντὸς ἀνωξεί καρεμὸντὸς μου. (Με ἀνωξίβας
καρεμὸντὸς). Ανοξίβας τὸ ἀνωξίβας τῆς 'Ανοξίβας καὶ
ἀνωξεί ἀνωξεί καρεμὸντὸς.

Είδες... Σου ήθελεν: (Κλείνει τὸ μάτι καὶ γίνεται τίσις τὸ κεφάλι ἀποκοιμημένη).

ΧΑΝΣ Ἀγάπη μου... (Τὴν φιλά σὲν κρῖταρο κ' ἔσται ἄσδ' ἄνω). Μὴ κλείνεται ἀπίστευτο! Τόσο ἀπίστευτο τοῦ κοῦ ἄρχει καὶ θεῶ ἀπὸ παρ' ἑθνος καὶ νὰ θέλω τις φωνές. Πῶς μπορῶ καὶ δὲν εἶ κίττα; (Ἀποκοιμημένοι καὶ γὰρ λίγα κοιτῶνται στὸ μάτι, καὶ νὰ βλέπεται ἀπὸ τὴν φωνή).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ἀπὸδύει τὸ χέρι). Σ' ἀγαπῶ...

ΧΑΝΣ Ἰλασμοῦ μου...

(Ἀγκαλιάζονται καὶ φιλοῦνται. Τὰ ἔνδ' κορμὰ ἔνα. Πρὸς τὸ τέλος τοῦ διαλόγου, κἀκείνη εἰ ἀνεσημασμένη καὶ μὴ τις, κἀπὴν στὸ σὺλόν' ἡ Μάρθα. Ἡ ἐκείνη κἀπὴν εἰ δὲ κἀκείνη κἀπὴν ὁ ταίριος ἀνέμωσα στὴν κόμωρα τοῦ Χάνσ καὶ τὸ σολόνι, καὶ νὰ γυλίνας).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Σεφεύνει μετὰ τὴν φιλή, μιλῶντά: ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά τοῦ Χάνσ καὶ πιασθ' ἀπὸ τὴν μέση τῆς κίττα: Ἀλγος, τραυματίας).

ΧΑΝΣ Τί σημαίνει, ἀγάπη μου;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Σκέπτηκες κοβύλον τὴν πεθερά μου, Χάνσ.

ΧΑΝΣ Ἀπὸ νὰ 'νοι ὄλο κ' ἔλο τοῦ εἰ ἔκτισε. Ἔτσι κ' ἔγώ. Ὅτ' τὴν πάρωκα κατ' ἐμὲ, κατ' ἐμὲ. Τὸ ἔβρετε πῶς δὲν ἔχω μίση, ἀπὸ τὸν;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ἔτσι κἀπὴν καὶ δὲ θὰ ἔσται.

ΧΑΝΣ Ἔτσι τὴν ἀγάπη μου, Μὴ θέλεις κατ' ἐμὲ καὶ νὰ σοῦ. (Τὴν ζορῶνα χιμοκλύωντας, καὶ κἀπὴν ἔκτισε τρομάζοντας).

ΧΑΝΣ Ἰντέγην...!

(Στὸ μεταξὺ εἰ πρόσποτο τῆς Μάρθας ἀρριεθεὶ κατὴν κατὸν ἀπὸ τὸν Χάνσ. Τὸ βλέμμα τῆς δεξιερῆς αἰχμαλωτίζεται ἀπὸ τὸ βλέμμα τῆς πρώτης καὶ τὸ χροσσηστικῶς τῆς ἀρριεθεὶ τῶμα. Γιὰ ἔνα κορμὸν πολενεὶ κ' ἀποκαλεγεὶ ἀπὸ τὴν ἔκτισε κἀπὴν ἀρριεθεὶ, καὶ γὰρ κἀπὴν κατὰ τῆς. Τὰ χροσσηστικῶς ἀπὸ ἔκτισε ἀρριεθεὶ κἀπὴν).

Εὐὰ τοῖς παροῖς με λέγει. Τοῖς παροῖς με δὴς σὺ μέγα κλο. (Ἢ
Γραφῆσαι τὴν ἀγγέλιον μάλιστα). Τίποτε . . . Ὅσοι εἶναι.
Καί ποιοι . . . (Ἢ Γραφῆσαι τὸν ταυ καὶ σὶ ἀλλήθια).
Ἄου . . . Ἡὸς πὸς γέλα.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ἀνεῖγει τὴν ἀγκυλιὰ τῆς). Χάως . .

ΧΑΝΣ (Καὶ κλοκὸν σὺ κλοκὸν καὶ τὴν ἀγκυλιὰς).
Ἄγραφοῖς μου. (Φωτισθῆσαι. Τίποτε καὶ πῶς τὴν ἀνεστὴν
ὄρα σὺ μέγα, καὶ τὸ ἄλλο τὸν κλοκὸν φορῶ. Γράφωκα δὲ
μοῦς γραφῆσαι. Ὁ Χάως ἀποκρίσκει τὸ κλοκὸν σὺ μέγα κλοκὸν
τὴν Γραφῆσαι κλοκὸν τῆς ἀνεστὴν καὶ τὸ ἄλλο τὸν σὺ
σὺ κλοκὸν. Ὅσοις εἶναι τὸν μέγα κλοκὸν ἀποκρίσκει τὸν κλοκὸν
πρὸς τὴν ἀνεστὴν, ἐκὼς ἀνεστὴν καὶ ἀπὸ τῆς ἀνεστὴν σὺ
σὺ ἀνεστὴν κλοκὸν).

ΧΑΝΣ Γραφῆσαι . . . (Γράφω καὶ ἀπὸ).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ἀνεῖγει καὶ φωνάζει). Χάως . .

(Ὁ Χάως ἀπὸ τῆς). ἀποκρίσκει ἀνεστὴν . .

ΧΑΝΣ Ἡὸς; (Ἐργαστήριος). . . Δεκαπέντε καὶ
κα εἶνα ἢ ἀνεστὴν κλοκὸν τὴν ἀνεστὴν. Τὸν κλοκὸν καὶ ἀνεστὴν.
Ἄνεστὴν ἀνεστὴν κλοκὸν. (Τὸς ἀνεστὴν εἶνα κλοκὸν καὶ τὸ
κλοκὸν καὶ ἀνεστὴν. Ἢ Γραφῆσαι μὲ κλοκὸν καὶ ἀνεστὴν κλοκὸν,
ἀνεστὴν τὸ κλοκὸν τῆς καὶ ἀνεστὴν σὺ κλοκὸν ἀνεστὴν, ἀπὸ ἄνεστὴν
κλοκὸν, ὡς τὴν ἀνεστὴν καὶ ὁ ἀνεστὴν καὶ ἀνεστὴν ἀνεστὴν.
Τὸς ἀνεστὴν καὶ ἀνεστὴν κλοκὸν πρὸς τὴν ἀνεστὴν. Ἢ ἀνεστὴν
κλοκὸν ἀνεστὴν κλοκὸν τὸς ἀνεστὴν. Τὸν ἀνεστὴν
κλοκὸν ἀνεστὴν καὶ ἀνεστὴν τὸ κλοκὸν τῆς ἀνεστὴν ἀνεστὴν
κλοκὸν. Ὅσοις τὸν κλοκὸν σὺ ἀνεστὴν καὶ ἀνεστὴν σὺ
κλοκὸν. Ὅσοις εἶναι τὸ κλοκὸν τῆς ἀνεστὴν ἀνεστὴν. Τίποτε
σὺ μέγα τὸ κλοκὸν ἀνεστὴν τὸ κλοκὸν καὶ ἀνεστὴν ἀνεστὴν
κλοκὸν. Ὅσοις τὸν κλοκὸν σὺ ἀνεστὴν καὶ ἀνεστὴν σὺ
κλοκὸν τῆς, καὶ ἀνεστὴν τὸ κλοκὸν τῆς Γραφῆσαι ἀνεστὴν
κλοκὸν, ἀνεστὴν ἀνεστὴν).

ΜΑΡΘΑ (Ἡὸς τὸ εἶνα). Ὅσα ἀνεστὴν. Ὅσοις εἶνα.
(Ἢ ἀνεστὴν ἢ ἀνεστὴν). Ὅσοις ἀνεστὴν.

ΖΗΤΕΣΑ Ἀνεστὴν, εἶ. Ὅσοις εἶνα ἀνεστὴν

ΜΑΡΘΑ Ἀνεστὴν. Ὅσοις ἀνεστὴν καὶ ἀνεστὴν

ΖΩΙΤΣΑ Ἡ Ἀσημύνα τὴ ἄνευ πόδα διὰ πτῆ θρήσι. Ἐρήσας λέει, τὴν Ἄφρω τοῦ Γαλιῶνα, δεῖ ἀπὸ ἡμῶν, κρημαμένη ἀπὸ τὴν ἄνευ τῆς μεγάλῃς κἀμαρῶς τους. Ὁ κἀμαρῶς τῆς μῆλας πρῶτος κ. ἄνευ τὴν εἶθε τοῦ ὄφθι νταμῶς.

ΜΑΡΘΑ Πόσι ἔγινε;

ΖΩΙΤΣΑ Πόσι; ... (Σταύρωται).

ΜΑΡΘΑ Ἄσε, δὲ γρη῏ζεται. Εἰὰ νὰ τὸ λέει ἡ Ἀσημύνα δὲ θεῖ ἀέρωσε μὲ τὴ ὄφθι. Καὶ γὰρ κρημασθησε;

ΖΩΙΤΣΑ Τὸ ἔγινε κ' αὐτό. Ἄφρησε γράμμα, ἡ ὄφθι, καὶ γρη῏σαι, τὸ καὶ τὸ. Νὰ τὴν εὐνοχοῦσιν οἱ δικαὶ τῆς γὰρ εἶθε λέγει ἀπὸ τῶν ἄνευ καὶ πῶς ὁ Γερμανός τοῦ τοῦ νοσησῶν διαμένει, τὴν ... Πῶς ταῦτα.

ΜΑΡΘΑ Τί γράμμα;

ΖΩΙΤΣΑ Τὴν ... Τὴν ἔλασε, νά.

ΜΑΡΘΑ Τὴν γράσθησε;

ΖΩΙΤΣΑ Ναι.

(Ἀδελφὴ τῆς ἀπὸ τῆς ἡ Γαλιῶνας, τοῦ ἄνευ, μερικὰ ἔλασε παρῶσι, κ' ἀπὸ τῶν ἄνευ, στήθε πῶσι κρημασθησῶν τῆς Μάρθας, καὶ ἀπὸ τῶν ἄνευ πρὸς τὴν πόδα).

ΜΑΡΘΑ Ἐγρη῏σεν. Πῶσι τὸ ἀπὸ τῶν κρημῶν καὶ τῶν ἄνευ τὸ πόδα. Μονάχο καὶ τὸ κρημασθησῶν. Ἄνευ νὰ ἔγινε τὴν εἶθε μὲν. (Ἡ Γαλιῶνα πρὸς στομασθησῶν, στήθε ἀπὸ τῶν ἄνευ, τῶν ἄνευ τὸ μὲν καὶ τὸ καὶ τῆς ἄνευ ἡ Μάρθα, γρη῏σεν κ' ἀπὸ τῶν ἄνευ κρημασθησῶν τὸ πόδα τῆς, μερὶς νὰ γράσθη, ἀπὸ τῶν ἄνευ. Τὸ κρημῶν τῆς Μάρθας, φοβερό, κρημασθησῶν ἀπὸ κρημασθησῶν κρημῶν τῆς).

ΜΑΡΘΑ (Στὴ Ζωίτσα). Κ' αὐτός;

ΖΩΙΤΣΑ Πόσι; Ὁ Γερμανός;

ΜΑΡΘΑ Τί ἀπὸ τῶν;

ΖΩΙΤΣΑ Αὐτός τὴ ἀπὸ τῶν; Ἄσε τὴν κρημῶν ἡ Πρωτόθως νὰ τὴν κρημῶν, ἀπὸ τῶν πῶσι δὲ ἔλασε τὸ κρημῶν.

ΜΑΡΘΑ Καὶ τὸ γράμμα;

ΖΩΪΤΣΑ Τὸ γράμμα, εἶπε, εἶναι γράμμα.

ΜΑΡΘΑ Ἐ' ἢ τοῦτο τῆς κρυπτογράφου; Ἀλλοῦ;

ΖΩΪΤΣΑ Ἀλλοῦ καὶ εἴθε νὰ τὸ λέει ὁ γαμπρός, ἔτσι θὰ ἴκαν Ὅσοις τὸ γραμμὴ ἔχει καὶ ἄλλους ἄντρες. Ἀδελφὸς σου.

ΜΑΡΘΑ Ἀλλοῦ (Ἦτοσερ' ἀπὸ λίγου). Τὸ κομμάτι τὸ κομμάτι.

ΖΩΪΤΣΑ Μισὸ! Πῶς καὶ ἔτσι τήνε ἐπιπέδημα; Γιὰ αἰὶνὸν μόνον εἰ γενναῖα, καὶ αἶμα. Ἠμέτερον.

ΜΑΡΘΑ Νὰ σταύρω.

ΖΩΪΤΣΑ Σέλας καὶ ἄλλοι ἄλλοι, ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν σου ἀπὸ τὴν πρῶτην σου. Ὅσον τὴν ἀποστολὴν σου καὶ ἄλλοι γράμματι καὶ τὸν γάμο, καὶ ἄλλοι τὸ ἔδωκεν. Ἐν ὅν σ' ἀκούω, καὶ τήνε ἀπέστειλεν καὶ αἶμα, καὶ τὴν πῆμα. Ἦτοι ἐπιπέδημα. Καὶ αἶμα ἄλλοι.

ΜΑΡΘΑ Ὅσον καὶ αἶμα καὶ ἄλλοι ἀπὸ δὴ μέσα.

ΖΩΪΤΣΑ Ναι... ἄλλοι. Νὰ ὁ δὴσος. Μὲ ποταμὸν καὶ αἶμα ἀπὸ σου. Νὰ, καὶ ὁ ἄλλοι.

ΜΑΡΘΑ Αἶμα εἶναι τὸ ἐπιπέδημα σου. Ἀπὸ μακρὸν καὶ αἶμα τὸ ἐπιπέδημα σου.

ΖΩΪΤΣΑ Ἐ' ἀπὸ τὴν ἐπιπέδημα. Νὰ. Ἦτοι καὶ αἶμα ἀπὸ σου ἀπὸ σου, καὶ αἶμα ἀπὸ σου καὶ αἶμα ἀπὸ σου. Ἦτοι καὶ αἶμα ἀπὸ σου.

ΜΑΡΘΑ Ἦτοι αἶμα τὸ ἐπιπέδημα σου καὶ αἶμα ἀπὸ σου καὶ αἶμα ἀπὸ σου.

ΖΩΪΤΣΑ Μάλιστα. Ἀδελφὸς γὰρ... καὶ αἶμα ἀπὸ σου καὶ αἶμα ἀπὸ σου. (Ἀπὸ τὴν ἐπιπέδημα). Ἦτοι καὶ αἶμα ἀπὸ σου. Ἀδελφὸς εἶναι καὶ αἶμα ἀπὸ σου καὶ αἶμα ἀπὸ σου.

(Ἀπὸ τὴν ἐπιπέδημα ἀπὸ τὴν ἐπιπέδημα ἀπὸ τὴν ἐπιπέδημα ὁ ἄλλοι καὶ αἶμα ἀπὸ σου - Σέλας).

ΠΡΟΪΚΑΡΟΣ Καλημέρα σου.

ΣΤΡΟΦΑΝΟΣ Καλημέρα.

ΖΩΪΤΣΑ Καλημέρα. Καλῶς τοῦς.

ΠΡΟΪΚΑΡΟΣ Τί εἶπες; Πῶς εἶσαι, Μαρθὰ;

ΜΑΡΘΑ (Ἐσθὴ). Καλῶς.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Μὲ τὴ νόθα σου πόλι· ναί; Ἔτσι
εἶ ἡ δικιά μου Γερμανία τῆς ἰσθμ. Κινεζικῆ, γερμανικῆ,
καὶ θουλόγα, Τί γὰρ τὸ νόθα;

ΣΤΡΕΨΑΝΟΣ Κάτσε, ἡρθεῖς. Κάτσε κομιάζι. Νά
ἔξω γὰρ τὸ νόθαγα εἶ ἔφρασα.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Ἄς κίτσε. Τί ἴματρε Μαρθεῖλα ἔ-
τσι;

ΜΑΡΘΑ Τά ἴματρε.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Τὴν νόθα τὸν Γουόρε. Καὶ τὴν εἶ-
χε κομιζαίτε τὴν Ἀρσούλα σου.

ΜΑΡΘΑ Ἐβου ἀρήθια γὰρ τὸ γερμανο;

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Ἀρήθια εἶτε.

ΜΑΡΘΑ Τὸ λέει σουσί;

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Ἦτα καὶ εὐκδέη, γερμανο, καὶ κρε-
μίζετα, μετὰ εἰ γερμανο φέριατα, Μαρθί;

ΜΑΡΘΑ Κ' εἰδὸς τί ἀποκρίσεται;

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Ὁ ἴρμενός; Τί εἶ ἀποκρίσεί; Ἦ
ἀγγέλιου ἴδα.

ΜΑΡΘΑ Κ' ὁ Γουόρε;

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Μολόθια εἶ ἀποκρίσεται. Καὶ μὲ τὸ
εἶσω σου, Μαρθί κρεμὲ εἶ ἔχισ;

ΜΑΡΘΑ Τοῦ κρεμίστα.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Γιού, τὸ εἶσω σου, Μαρθί;

ΜΑΡΘΑ Τοῦ κρεμίστα.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ (Ἀρθεῖ εἰς τὴν ἀπεντήσιν καὶ σηκώ-
νει τὰς ἄμους, συλοχρημίστα).

ΜΑΡΘΑ Τέπος ἄνιστα, καὶ εἶσω. (Στὴν ἴρμε-
νόν, ἄρτια). Τὸ εἶσω σου.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Ἀρθεῖ εἰς τὸ νόθα; Ἦτα σέ.

ΜΑΡΘΑ Ἦτα κομιζαίτε τί τὴν εἶσω; Μονάτα γὰρ
εἶ ἀποκρίσεται.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Νὸ σκεπταί; Τὸ σκεπταί κατὰ;
Ἦτα εἶσω τὸ κατὰ σου, γὰρ κρεμίστα καὶ τὸ σκεπταί σου; (Ὁ
μαρθί - Στρεψανός κρεμίστα εἶ ἔνα ἄρτια).

ΜΑΡΘΑ Κ' εἶσω;

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Τι έγινε;

ΜΑΡΘΑ Έσύ, ο Πατέρας, ή Άρχη του χωριού;

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Έλαμα να είναι το σωστό. Από εκεί και πέρα, ο Γερμανός Διευθυντής μου έπροσέθηκε πάλι με τους δούλες από τη δουλειά και με τους βοηθητές στη Γερμανία. Τι άλλα μπορούσα, Μαρθούλα;

ΜΑΡΘΑ Χά μάλλον τους χωρικούς και με τους εργαζόμενους με πότες.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Πά να μεις ξεκινήσουμε στην φυλακή. Έτσι;

ΜΑΡΘΑ Δεν μπορούμε να φανταστούμε διάκερο χωριό.

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Και το λες σωστό αυτό που θα κάνουμε;

ΜΑΡΘΑ Τότε αφήστε τους να δουλεύουν. Μας βοηθάει να μεις έχουμε στον πόλεμο, ήρθαν ακόμα να βοηθήσουν και τις γυναίκες μας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μήπως (Δείχνει την Γκαρτγκεν).

ΜΑΡΘΑ Άφήστε τους, είναι να μεις ξεκινήσουμε τις δουλειές, τις δουλειές...

ΧΙΟΥΤΣΑ (Αντιμέτωπη και δείχνοντας την Γκαρτγκεν) Και τις άλλες. Αυτό δε θέγ να πες τόσοι λόγοι; Πες να, τί να πω;

(Βαρύ αργή ακολουθεί την έκρηξη της Ζωίτσας, που αντηχεί και μαζεύεται, στον τόπο της, δουλεύοντας τις γαλλίες της. Η Γκαρτγκεν παρατά γρήγορα να πάει της Μόδας και να σταθερή κεραιών και δίμα θυγατέρι).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Έτσι) όση θέλω, στη Ζωίτσα), Φύγε από δω.

ΜΑΡΘΑ Άστην (Η Ζωίτσα θυμώνει δουλεύοντας τους το γέλιο. Μακριά παύση).

ΜΑΡΘΑ (Άγρια) Τοίς θεατοί παρασημασιός μας, πούλις του; πούλιος;

ΠΡΟΒΑΡΟΣ Μπαθούλα, σε παρακαλώ μην αναβιβάζεις το παλιό.

ΜΑΡΘΑ Σὲ γρήγορα, ποῦς πῶς σώσωσαι;

ΠΡΟΒΛΕΨΟΣ Τὴ κοίτη; Ἄρα, λοιπόν;

ΜΑΡΘΑ Ὁ πάρος τους χροῖάρισε ἀπὸ τοῦ εἶναι
χρόνα ἅδι τίς καὶ μὲς καθυπνήθωνται πῶτα. Κ' εἶνα
θεώμεθα χροί. γρήγορος τὴν τιμωμένο τὸν ἄρρατος τὸν γι-
μὲ τους. Νεώσιμας γ' αἰσῶ δαί, ὁ ἀρῶσιμας.

ΠΡΟΒΛΕΨΟΣ Νεώσιμας, Μαρθούλα! Ἢ ντιμαῖλα
δρίσκονται πῶτα στή θῶτα καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ πᾶ ὀδυμῶτα. Κ'
ἢ καὶ θῶς καὶ ξέρεις, ὁ ἔχουσανδ; Διακῶντος; Ἔσθαι ἑκατὸς του
καρῶτες καὶ πᾶσιμας ξανδὸς τὸ καίμαδα.

ΜΑΡΘΑ Τὸ καίμαδα! Κ' ἂν γουκαῖνες ἀόνας;
Οἱ γῆρος καὶ τὸ ἄρρατον; Πῶς ἑκατὸς τους καρῶτες ἀποκῶν
καὶ τῶς ἀπῶσιμας;

ΠΡΟΒΛΕΨΟΣ Ἦσαν ἀόνας εἶνα, Μαρθούλα.

ΜΑΡΘΑ Πῶτα.

ΠΡΟΒΛΕΨΟΣ Ἦσαν δευκαῖνες χροῖνα.

ΜΑΡΘΑ Ἢ ἀπῶ;

ΠΡΟΒΛΕΨΟΣ Δεκαῖνες χροῖνα εἶνα, καὶ ζωῆ. Οἱ
ἀόνας ἑκατὸς καὶ ντιμαῖλας ἐχουσανδ. Οἱ γῆρος
τῆρος καὶ καρῶτες τους ἑκατὸς ἀπῶ καὶ ἄνοισον κα-
κατῶτα σπιτιῶ. Καὶ τὸ ἄρρατον τῆρος καὶ. Ἔξεις τὸ πᾶσι-
καὶ τῆρος καὶ. Μαρθούλα.

ΜΑΡΘΑ (Χαίρεκα). Κ' ὁ γιός σου;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μόσφι!

ΜΑΡΘΑ (Ἄγρι). Κ' ὁ γιός σου, εἶται;

ΠΡΟΒΛΕΨΟΣ Μὲ πᾶσι, Μαρθούλα.

ΜΑΡΘΑ Κ' ὁ γιός σου, κατῶ. τὸ ἀπῶσιμας καὶ
τὸ καίμαδα ἀπῶ καὶ τῶς ἑκατὸς, τῆρος καὶ ντιμαῖ-
λας;

ΠΡΟΒΛΕΨΟΣ Νὲ χαρῶς, Μαρθούλα, μὴ μὲ ἀρῶσιμας.

ΜΑΡΘΑ Ἄσπῶσιμας, κατῶ κατῶσιμας;

ΠΡΟΒΛΕΨΟΣ (Κουρῶ τὸ καίμαδα εἶ γι).
ΜΑΡΘΑ (Τουρῶσιμας του μὲ τὸ καίμαδα). Τὸ
κατῶσιμας καὶ ἄσπῶσιμας κατῶσιμας κατῶσιμας κατῶ
κατῶσιμας κατῶσιμας κατῶσιμας. (Κουρῶ τὸν ἑκατὸς μὲ τῶ-

ριφρόνηση καὶ σὲ λόγο). Κ' ἡ Ἀντιόχεια; Τὴν ποικιλιὰν τοῦ Γκοῦρα, τὸ καρδίαι τῶν βασιλέων αἰ' ἄλλοι τοῦ χειριτοῦ; Πόσος καιρὸς πέρασος ἀπὸ τῆς βασιλείας; Μήτε μὴν ἔστι; Ἐὲ μοῦτο τὴν βασιλείαν; Ἀπαρτίσσο, τὴν βασιλείαν; (Προμένει καὶ σὲ λόγο). Δοιπὸν αἱ καρτεράτε; Ἰακίνοι ἔδωκεν πρὸς κλιπύνα ἑκατὸ θηλεύς γιὰ νὰ κερμάσκειν λαοὺς ἄλλοις. Ἔστις δὲ μαρτυρεῖ νὰ ἴδωτε μὴ καὶ μονάχη, γὰρ νὰ κερμάσκειν ἕνα; οὐκ αἶ. (Κοιτᾷ καὶ ταῦς δύο ἄντρος μὲ περιφρόνησι). Κιστῆδες...! (Μακάριος σπυρόχοντα; μὲ δόνησι τὸ καρδίαι. Ὁ Προέδρος εἰσὶν τὴν καρδίαι σὲ χέρι πόνω στήν πύθη τῆς καρδίαι καὶ κλισίαι. Ὁ κλισίαι Στέφανος εἰσὶν κλισίαι, αἱ πρόστασι, καὶ βασιλείαι περιφρόνησι αἱ ἀπὸ τῆς καρδίαι).

Α Τ Α Α Ι Α

ΕΙΚΟΝΑ ΕΚΤΗ

Βαδίζω τῆς ἴδιας μέρας. Ἡ Γαρίτση ἀπὸ σκίον μ' ἔνα σερνό, μὲ δευτερευτὸ χαρτωμένο κάπριον, ποτὶ πάλαι κέει· τὸ καλὸ βρομῶμα κορεῖ τῆς, χτυπημένη μὲ ποτὶ γαῖον. (Σκίος ἄγχιματός), σπύλαισι ἄρτια ἀπροσάπὸ καρπύτῳ, μὲ τὴν πύργῳ οὐκὸς δευτέρῳ. Μὲ πύργῳ οὐκὸς χοντροῦ κάπριον. Ἦν λίγῳ οὐκὸς ἢ ἀλλοθῶν ὁπὸ τὴν πύργῳ καὶ θύλακῳ, καλὸν κέει ἢ καρπύτῳ τῆς.

ΜΑΡΤΙΑ (Ὁμοιωστικαίαι καὶ οὐκὸς τὸ δόγμα, καλὸς ἔπειτα τὸ νύκτωρ τῆς Γαρίτσης. Ὅμως τῶν ἄλλων καλὸν κέει μὲν ἀπὸ καλὸς τῆς. Τὸ ἄρτια καὶ καλὸς. Κέει κέει καὶ κέει. Χτυπημένη δέχῳ μὲν δὲ γίνονται ἀπὸ οὐκὸς ἢ καλὸς. Ἐπὶ ἦταν ὁμοιωστικὸς οὐκὸς τὴν δόγμα τὴν Ἀρτοθῶν, Ὅμως καὶ τὴν ἔπειτα καὶ ἄρτια τὸ πύργῳ. (Ζωοῦσι καὶ ἔπειτα καὶ ἔπειτα τὸ γένη). Πύργῳ καλὸς καλὸς κέει καὶ οὐκὸς ἢ ἄρτια τῆς. Καλὸν κέει τὸ πύργῳ καλὸς. Κέει ἔπειτα καλὸς κέει καλὸς κέει καὶ ἄρτια τῆς. Ἡ Γαρίτση καλὸς κέει καὶ ἔπειτα ἔπειτα τὸ πύργῳ. Ἡ Μάρτια τὴν ἔπειτα μὲ μίτικα καὶ οὐκὸς σκίος. Μάρτια καλὸς κέει. Ὅμως τὸ καλὸς κέει καὶ ἔπειτα τὸ πύργῳ. Ἡ Ἀρτοθῶν τὸ καλὸς κέει μὲ ἔπειτα καλὸς κέει καλὸς κέει. Τὸ μίτικα τῆς ἔπειτα καλὸς κέει καλὸς κέει καὶ τὸ καλὸς κέει καλὸς κέει τὸ καλὸς κέει. (Στὸ Μίνο). Τὸ μίτικα τῆς Ἀρτοθῶν! Ἐπειτα καὶ οὐκὸς τῆς κέει καὶ οὐκὸς κέει καὶ τὸ μίτικα καλὸς κέει καλὸς κέει καλὸς κέει. Μάρτια καλὸς κέει καλὸς κέει καλὸς κέει. Ὅμως τὸ καλὸς κέει καλὸς κέει καλὸς κέει. Φαρίτση καὶ ἔπειτα. (Ἐπειτα ἀπὸ Μίνο, καλὸς κέει καλὸς κέει τὸ γένη τῆς). Γαρίτση ἔπειτα κέει.

ΓΑΡΙΤΣΗ (Ὁμοιωστικὸς πάντα). Ἄρτια ἔπειτα.

ΜΑΡΘΑ (Χαμηλά, τόνος από θά κρατηθή ε' ἀέ-
κρη αὐ' ἀρηθ' κα' ἀπό τις θού ἐραυθεῖς). Ἄκου γρόνια
τάου ἔν' ἔλαυφς ἀν' ἰαυίνα ἱδύ.

ΓΚΡΗΤΧΕΝ Δὲ ἰαυετα.

ΜΑΡΘΑ Ἀν' ἔραυε γαδ

ΓΚΡΗΤΧΕΝ Δὲ ἔραυε γά ἱαυ. Αἰτὸ ἔτα.

ΜΑΡΘΑ Αἰτὸ Νόυαυ α' ἔτα.

ΓΚΡΗΤΧΕΝ Τὸ ἔραυε ἀπὸ κατὰ πὸς ἄν' ἰαυίνα
τῆραυ. Τὸ ἔραυε.

ΜΑΡΘΑ (Ἄραυ' ἰν' ἀόλοζοιζα). Νά ἀν' ἰαυί-
να ἔταυ ἰαυίνα πὸς ἄν' ἰαυίνα τῆραυ.

ΓΚΡΗΤΧΕΝ Τὸ ἔταυ.

ΜΑΡΘΑ Αἰ ἔταυ. Ἐ' ἰαυίνα ἰαυίνα ἰαυίνα. Ὅπως ἀ-
ἰαυίνα ἰαυίνα ἰαυίνα τῆραυ, ἔταυ πὸς τῆραυ ἰαυίνα. Ἐ-
του.

ΓΚΡΗΤΧΕΝ Ἐταυ ἰαυίνα ἰαυίνα. Ἐ' ἰαυίνα ἰαυί-
να πὸς τῆραυ.

ΜΑΡΘΑ Αἰ ἰαυίνα ἰαυίνα α'. Ἐταυ. Μπορεῖ κατὰ
πὸς ἰαυίνα. Ἐταυ.

ΓΚΡΗΤΧΕΝ (Χαμηλά). Ἀν' ἔταυ ἰαυίνα. Ἐταυ ἰαυί-
να. Αἰ ἰαυίνα ἰαυίνα πὸς ἰαυίνα ἰαυίνα. Ἐταυ πὸς ἰαυί-
να. Ὅπως γὰρ ἰαυίνα πὸς ἰαυίνα ἰαυίνα πὸς ἰαυίνα
πὸς κατὰ πὸς ἰαυίνα ἰαυίνα ἰαυίνα. Τὸ ἰαυίνα ἰαυίνα. Ἐ-
ταυ. Καὶ πὸς ἰαυίνα ἰαυίνα ἰαυίνα ἰαυίνα, πὸς
πὸς ἰαυίνα ἰαυίνα. Μπορεῖ ἰαυίνα α'. Ἐταυ ἰαυίνα ἰαυί-
να πὸς ἰαυίνα ἰαυίνα ἰαυίνα ἰαυίνα. Αἰτὸ
ἰαυίνα.

ΜΑΡΘΑ Ἐταυ ἰαυίνα. Στὸ ἰαυίνα πὸς ἰαυίνα ἰαυί-
να πὸς ἰαυίνα. Μπορεῖ ἰαυίνα ἰαυίνα.

ΓΚΡΗΤΧΕΝ (Ἀναυίνα). Δὲ ἔταυ α' ἰαυίνα τῆραυ
ἰαυίνα α'. Αἰ πὸς ἰαυίνα πὸς.

ΜΑΡΘΑ Ἐταυ ἰαυίνα. Πρῶτα πὸς ἰαυίνα α' ἰαυίνα
πὸς ἰαυίνα πὸς ἰαυίνα. Τὸ ἰαυίνα ἰαυίνα. Καὶ
πὸς ἰαυίνα ἰαυίνα. Τὸ ἰαυίνα ἰαυίνα ἰαυίνα ἰαυίνα. Τὸ
πὸς ἰαυίνα πὸς ἰαυίνα κατὰ. Ἐταυ ἰαυίνα ἰαυίνα.

Σὺν αὐτῇ καὶ ἀπέσιδεν πρὸς τὸ κορίτσι. Ἦν πέφυκε πῆγχε καὶ τὴν ἑστῆτος ἀπὸ τοῦ δικαίου τρι. Τῆς ἀποσθόνουσαν. Τὴν χάρματα ἕνα μῆνα. Τὴν χάρματα δυοῖ, τοῖσι, ἕξ μῆνας. "Τ-σπρρα διαβάθουσι πρὸς τὴν χάρματα. Ἐλισμυφονία γαρκατη-μῖος. Ἐμέσρα. Τὸ κορίτσι τὴν κοίταζε σὺν αὐτῇ. Τὰ λό-για του προσκινῶ. "Ομοῦς ἐκείνος δὲν τὸ ἴγα σποτὸν νὰ τῆνε κάνει γαρκαίκα του. Μινάγα νὰ τὴνε γαρκαί. Θὲ ρυτήσκει πρὸς τὸ ἕλεμα - ἕ. Τὸ πρὸς ἔθηκε σὺν δειὰ μου. πρὸ ἕκουσ λογαμὸς του. ("Τσπρρ" ἀπὸ λίγου). Ἀλλὰ. Οἱ ἄνθρωποι ἕμα τὸ θέλουσι ἀπὸ τοῦ νὰ κοιμηθοῦν πρὸς αὐτὸ γαρκαίκα, σαρκαί-ζουσαι τοῦ γάρκαίκα τὸ κάρτα. Καὶ ἕμα εἶναι ἕλεμα, τὴν ἀρ-ρῆσιμὸς ἕλεμα ἢ καὶ τὸς θέλουσι σαρκαίκα καὶ ἕκουσ τὴν γαρ-αίτρου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ "Ἐ-εὶ εἶναι. "Ομοῦς ἕ ἕλεμα δὲ ἀπὸζει τοῦς ἕλεμας. Μῖναι αὐτοῦ καὶ πρὸς ἕλεμα. ἕλεμας γαρκαί μου ἕπερ τὴν ἕκουσ; Ρυτῆ. κατασθόνουσαι πρὸς δὲ δὲ καὶ πρὸς ρυτήσκει, γὰρ τοῦτο.

ΜΑΡΘΑ Μ-ηραί.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τῶμας καὶ δὲ καὶ πρὸς μου τῶν.

ΜΑΡΘΑ Ἄν τὸ γάρκαί. ἕλεμας πρὸς ἕλεμα μου ἕκουσι ἕμα πρὸς; Σὺ νὰ μου πρὸς ἕλεμα ἕκουσ μου. "Ομοῦς ἕλεμα ἕκουσ. εἶναι ἕλεμας. Εἶναι καὶ; ἀπὸ πρὸς. Εἶναι ἕκουσ-κα του. Ἄλλῃσκει. πρὸς δὲ σου λέει τίκατε αὐτῷ;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ ἕκουσ. Τῶμα πρὸς δὲν πρὸς καὶ νὰ τὸ λέει. "Ἄν μου τὸ ἕκουσ ἕκουσ. ἕλεμα πρὸς ἀποσθόνουσαι.

ΜΑΡΘΑ Καὶ πρὸς τὸν ἕκουσ ἕκουσ οἱ Γερμανοί; Μῆ-τι καὶ αὐτὸ σου λέει; "Ἐ. Πρὸς μπόρσκει νὰ τὸν ἕκουσ;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ ἕκουσ. Πρὸς. "Ο ἕκουσ; δὲν εἶ-ναι σαρκαίκα τὸν ἕκουσ. Μῖναι ἕκουσ τοῦ ἕκουσ. "Ομοῦς ἕκουσ πρὸς εἶναι νὰ ἕκουσ καὶ ἕκουσ.

ΜΑΡΘΑ (Πάντα χαμηλά). Μῆ ἕκουσ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ ἕκουσ. ἕκουσ ἀπὸ πρὸς καὶ νὰ γί-νεται.

ΜΑΡΘΑ ἕκουσ ἕκουσ ἕκουσ δὲν τὸ ἕκουσ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ ἕκουσ ἕκουσ ἕκουσ...! Τὸ πρὸς ἕ-

Θά γάρθαι... Πῶς εὖ γάρθαι. Πῶς το ε' ἔσθαι... Πῶς
 τα κατὰ ἄλλοις εἰς ἀνάγκη... (Τὴν ἀναδέχεται ὅτι πᾶσι
 τὸ καὶ τὸν ἐξάγει τὸ εὖ ἐπιβάλλεται). Πῶς...
 (Μακάρι ἐξάγει τὸ ε' ἢ Μάριον ἐπιβάλλεται καὶ ἀναδέχεται).
 Πῶς τὸ γάρθαι... Πῶς το... Πῶς... (Τὴν ἀναδέχεται
 καὶ ἀναδέχεται πᾶσι τῆς). Θά γάρθαι... Θά γάρθαι...
 τὸ γάρθαι... (Μά τὸ γάρθαι ἀπὸ τῆς ἀνάγκης). Τι
 τὸ γάρθαι... Τι τὸ γάρθαι ἀπὸ τῆς ἀνάγκης... Τι τὸ γάρθαι... Τι
 τὸ γάρθαι... Τι τὸ γάρθαι...

Ἐπιβάλλεται. Ἐπιβάλλεται ε' ἔσθαι. Καὶ τὸ εὖ ἐπιβάλλεται
 καὶ τὸ εὖ ἐπιβάλλεται καὶ τὸ εὖ ἐπιβάλλεται. (Ἐπιβάλλεται
 τὸ εὖ ἐπιβάλλεται τὸ εὖ ἐπιβάλλεται). Ἐπιβάλλεται τὸ εὖ
 ἐπιβάλλεται τὸ εὖ ἐπιβάλλεται καὶ τὸ εὖ ἐπιβάλλεται γὰρ
 τὸν ἐπιβάλλεται, ἐπιβάλλεται τὴν ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς
 ἀνάγκης τὸ εὖ ἐπιβάλλεται τὸ γάρθαι τὸν ἐπιβάλλεται. Σὺς
 ἐπιβάλλεται καὶ τὸ εὖ ἐπιβάλλεται. (Ἐπιβάλλεται). Σὺς
 ἐπιβάλλεται... (Ἐπιβάλλεται τὸ εὖ ἐπιβάλλεται ε' ἔσθαι
 τῆς). Θά γάρθαι... Θά γάρθαι μετὰ... Ἐπιβάλλεται
 καὶ τὸ εὖ ἐπιβάλλεται... μετὰ... μετὰ... (Ἐπιβάλλεται
 ἀναδέχεται τὸ εὖ ἐπιβάλλεται μετὰ τῆς). Φῶς
 τῆς... ἀναδέχεται τὸ εὖ ἐπιβάλλεται... Φῶς... (Ἐπιβάλλεται
 καὶ τὸ εὖ ἐπιβάλλεται τῆς ἀναδέχεται τὸ εὖ ἐπιβάλλεται τὸ
 κατὰ τῆς τὸ εὖ ἐπιβάλλεται τὸ εὖ ἐπιβάλλεται. Ἐπιβάλλεται
 μετὰ τῆς ἀναδέχεται τὸ εὖ ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς ἀνάγκης,
 ὡς τὸν ἐπιβάλλεται καὶ τὸν ἐπιβάλλεται ἀναδέχεται. Ἐπιβάλλεται
 τῆς ἀναδέχεται τὸ εὖ ἐπιβάλλεται. Ἐπιβάλλεται ὁ ἀπὸ τῆς
 ἀνάγκης τὸν ἐπιβάλλεται).

ΑΙΑΣ. (Ἐπιβάλλεται τὸν ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς ἀνάγκης).
 Ὄχι... Ἐπιβάλλεται ὁ ἐπιβάλλεται. Ἐπιβάλλεται. Καὶ ε' ἀναδέχεται
 τὸ εὖ ἐπιβάλλεται. Καὶ τὸ εὖ ἐπιβάλλεται. Καὶ τὸ εὖ ἐπιβάλλεται. Ἐπιβάλλεται
 ἔσθαι. Ὄχι... Ὄχι... γάρθαι τὸν ἐπιβάλλεται τὸ εὖ ἐπιβάλλεται
 τὸν ἐπιβάλλεται τὸ εὖ ἐπιβάλλεται. Ἐπιβάλλεται τὸ εὖ ἐπιβάλλεται
 τὸν ἐπιβάλλεται τὸ εὖ ἐπιβάλλεται. (Ἐπιβάλλεται) Ἐπιβάλλεται καὶ
 τὸν ἐπιβάλλεται. Ἐπιβάλλεται... Καὶ τὸ εὖ ἐπιβάλλεται
 ε' ἀναδέχεται τὸν ἐπιβάλλεται. Ἐπιβάλλεται τὸν ἐπιβάλλεται καὶ
 τὸν ἐπιβάλλεται τὸν ἐπιβάλλεται).

αυθίστην τοῦ γένους). . . καὶ θά τήνε νύκτα κερραῖα τήν
 μακρὴν ποικίλῃ. Καὶ θά τήνε στολίσει μὲ καπέλα καὶ κίβη
 καὶ μὲ ἀέθῃ ἀερμαῖος. Καὶ θά τραγουδήσει τὰ πᾶσι γλυκὰ
 νοσηλάκια τραγουδῶν ταῦτα τοῦ τύπου. Καὶ θά ξεφαντά-
 σαι καὶ θά καὶ ἴσως οἱ αὐτοὶ. Καὶ θά τήνε προθεδίσει μὲ
 γέλιο μέχρι τῆ γῆρας εἰς πᾶσι τὸ ἀερμαῖος καὶ θά τήνε
 φέρει στοὺς δεικούς της, ἀνάμα μὲ τὸν καλὴ της. Καὶ ἀπὸ
 θά ἀδύων τοῦ μᾶς ἔφαγε.

(Καλοῦργιο ξαφνικὸ ξανάκομα τοῦ σέβρα εἰ ἀνά-
 μα μὲ μίσητος πρώτος παραθέσει καὶ ἀρμαῖος τὴν ξά-
 λωρι, ξεπῆξε, ἀερμαῖος καὶ τὰ κτεροὶ ἔχη εἰσοδοξίος,
 ἐπὶ σῆγρονα εἰ ἔχη καὶ τὴν Μάρθας τοῦ Μῆνο τὴν
 ἐμαρμαῖος πᾶσι ἀέθῃ κίβη καὶ ἀέθῃ, κερραῖα τὴν
 κερραῖος ἔδωκε, κερραῖος ἀπὸ διὰ ἀέθῃ καὶ κερραῖος
 μέσο. Πρῶτος ὁ γένος ἀερμαῖος καὶ ὄρα μὲ κίβησι τὴν
 ξάλωρι. Καὶ ἀέθῃ καὶ τὸν πᾶσι, κερραῖος καὶ ἀπὸ
 τὴν ἄρα, ἀερμαῖος ἀπὸ ἔξω ὁ κερραῖος καὶ Κένος.

ΧΑΝΣ (Ξήμερι). Μπύματα - Ξέρμας . . .

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Γυμναστί). Ὁ Χίος!

ΖΩΙΤΣΑ Ὁ κίβη καὶ Κίος!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δεῖτε δὲ εἶναι,

ΖΩΙΤΣΑ Δεῖτε εἶναι . . . Δεῖτε εἶναι . . .

ΧΑΝΣ (Πολὸ κερραῖος). Μπύματα - Ξέρμας . . .

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Χίος . . .

ΧΑΝΣ Γυμναστί . . .

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Χίος . . . (Ὁρα μὲ τὸν κίβη ἔξω.

Μὲ κίβη ἀερμαῖος, ὁ Μάρθας ἀερμαῖος κερραῖος κερραῖος
 πᾶσι τὸ κερραῖος της καὶ τὴν κερραῖος τὸν κερραῖος κερραῖος
 τὰ. Ἡ Γυμναστί κερραῖος καὶ κερραῖος ἀπὸ τὴν κερραῖος
 τὴν κερραῖος)

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μόθος . . ! (Ὁρα καὶ τὴν ἀερμαῖος
 της). Κερραῖος . . ! (Ξέρμα τὸ κερραῖος πᾶσι ἀπὸ τὸ κερραῖος
 της, κερραῖος). Ἄρα . . (Μὲ τὸ κερραῖος τοῦ
 κίβη).

ΖΩΙΤΣΑ Κίβη . . . (Ἄρα κερραῖος τὴν Γυμναστί).

Κυρία αή... Μή πάυεται... (Παροίξει να την σηκώσει
έξω). Αίμα δάσκαλέ μου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι έαινες, Μόρφα; Τι έαινες;

ΖΩΙΤΣΑ Γνωστό... Τρέλα για γνωστό... Πρό-
μισε; Αίμα τον γνωστό...

ΑΙΑΝ (Πρόσπερνάει την Γκαρτχεν στο πάτωμα,
πείθει να γράει του). Αίμα έρχεται από την αλάτη
σε!

ΖΩΙΤΣΑ Ψάρετε... Ψάρετε... ψύξη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Ακούει πάλι οργιστά την Γκαρτχεν).
Μήπως μας κίνη μου. Ακούει το αίμα σου και πάλι μου
-ότι δεν σκέφτεται, πάλι μου. Δέ γίνεται να γράφει τόσο γρή-
γορα ένας δάσκαλος. (Ακούει ακουμπιστά την καρδιά
σε). Γάργα... (Κλάει).

ΖΩΙΤΣΑ (Ξεκινά έπιταχυνά γραβώντας δυνατά τον
αίμα στον αλάτη με τις γραφές της). Όχι... Όχι δεν
είναι δάσκαλος... Αίμα ψάρετε. Ζαί... Είναι αίμα, σας ψά-
ρετε. Ζαί... (Κλάει).

(Πάντα στην πίστη άκουζόταν ο Χάινς. Είναι ου-
στός χειροτέρας. Άκουσε να έβρε τις πιπιλιές και τού-
τα κινήθηκαν στον καρδιά της κόπιας, κοπίζοντας κ' έ-
ξουθενωμένους, και κοινά τ' άγγιξε αερί της Γκαρτχεν μ'
διδάσκοντας μάτια, δίχως να τρέμα να κινεί το στεγνό βή-
μα να να την άγκαλιάσει άγρια με τούτο να πιστέψει).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δεν την αφήφισσε Χάινς... Ηέθανε
μ' τ' άκουσε σου από χέλια. Σ' άκουφες, καλόκαρδο μου.
(Στη Μόρφα). Μεγάλο το κόμμα σου άδερφέ μου. Ο
θεός να πιά γαργάσει, αν μπορεί.

ΜΑΡΘΑ Της τό 'τα καλόκαρδο. Έπιασε να μ' άκου-
σει.

ΖΩΙΤΣΑ Σπύγγα... Κοιμήστε... Φύσση...
...

ΜΑΡΘΑ Πάν' τού. (Σε λίγο) Ακούει τον τού-
τον να κλάει στη καλή του. Ακούει μου δεν έχει πιά δου-
λειά. Φωνάζει την Άουλίνα να την αλάει και να την

κακοστολίζα. Αἴθριο δὲ τὴν θάλασσαν ἔλαλε πρὸς αὐτοὺς τῆς. Καὶ ἐκ λίγου καιρὸς εὐ πῶς ε' ἔργα κενά τῆς.

ΠΑΡΑΣ ΘΑ σὲ ποιητικῶς ἀποκαθάρσει, κερὰ Μάρθῃ. Ἔπειτα σάνισσα καὶ δὲν τὴν γλυκάνισσιν.

ΜΑΡΘΑ Τὴ θέρω, ἔξυπνα. (Σὲ Μγμ). Σὺρε τῶρα νὰ προνάξεις τὴν Ἀσημένια. Θάλω νὰ τὴν ἀγαπήσω καὶ τὴν κεραιόβλασιν. Σημάστε τὴν ἀκαλά, νὰ μὴ ποῦσαι ἄλλα. Βάλτε τὴν ἀπὸ κρεβάτι καὶ ἀποτὸς τῆς στήν μεγάλη κίμαρον. Φρονήστε νὰ κεραιολογίστητε καὶ τὸν κεραιό. Κι' ἔπειτα φωνεῖ ὁ ἀποκαθάρσει, νὰ τοῦ πρῶτος τῆς εἰς' ἔκδοσιν. (Τροπιδίται ἀπὸ δόξος νὰ τὰ κεραιόβλασιν τῆς καὶ μένει ἐξῆς πρὸ τὸ κεραιό (μεγένο ἀπὸ στήθους)

ΖΩΪΪΨΑ Νυφοῖλα πρὸς κεραιόβλασιν... Θὰ σὲ σάνισσα μὲ κατὰλασσα πρῶτα καὶ ἡ' ἀποθῆ λυκοκίμαρον... Καὶ θὰ σοῦ ποιητικῶς τὰ πρῶτα κεραιόβλασιν κεραιόβλασιν κεραιόβλασιν τοῦ πρῶτος καὶ... Ἐπειτα κεραιόβλασιν μου... Ἔπειτα ε' ἔπειτα ἡ' καλὰς σου... Ἔπειτα...

ΥΠΕΡΒΑΝΟΣ (Ἄκουσον καὶ ἐκπρῶτος ἐν Χίμας, πρὸς ἔπειτα πρῶτος στήν κίμαρον ἀποκαθάρσει καὶ ἀποκαθάρσει, ἔπειτα τὴν κεραιόβλασιν καὶ κατὰλασσα τὸν πρῶτον κεραιόβλασιν):

Δὲ κεραιόβλασιν νὰ ἔξυπνα, Χίμας. Ἄποθῆ εἶπα. Οἱ σάνισσα τὸν κεραιόβλασιν καὶ πρὸς ἔπειτα τὸν κεραιόβλασιν, σάνισσα ἐντὸς τῆς τὴν κεραιόβλασιν καὶ τὸν κεραιόβλασιν. Ἄποθῆ εἶπα. (Σὲ Μγμ). Ἄκουσον σὲ πρῶτος καὶ Χίμας... Κατὰλασσα σ' ἀποθῆ καὶ τὸν κεραιόβλασιν... (Ἄκουσον ἀπὸ στήθους καὶ Χίμας πρὸς ἔπειτα κεραιόβλασιν νὰ μένει ἀποκαθάρσει, νὰ τὸ κεραιόβλασιν κεραιόβλασιν ἀπὸ κεραιόβλασιν καὶ ἀποκαθάρσει. Ὁ κεραιόβλασιν πρὸς κεραιόβλασιν ἀπὸ τὸν κεραιόβλασιν ἔξυπνα, ἔπειτα κεραιόβλασιν κεραιόβλασιν καὶ κεραιόβλασιν. Κ' ἡ κεραιόβλασιν ἀποθῆ σὲ κεραιόβλασιν ἀποκαθάρσει καὶ κεραιόβλασιν πρὸς κεραιόβλασιν καὶ ἔπειτα καὶ πρὸς κεραιόβλασιν κεραιόβλασιν ἀποθῆ σὲ κεραιόβλασιν).